

УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

(Петър Дънов)

АЗ СЪМ ИСТИННАТА ЛОЗА

Цикъл беседи

Търново - 1922 година

Варна, 1992

УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО
/ Петър Дънов /

АЗ СЪМ
ИСТИННАТА ЛОЗА

**Тази книга, редактирана от
Димитър Калев и Иван Джеджев,
е издадена от ИК "Роял-77"
по поръчка на
Духовно общество "Бяло братство" - София**

- © Димитър Калев, Иван Джеджев, съставители
- © Георги Кьосев, фотограф, 1992
- © Мария Чакърова, художничка, 1992

ISBN 954-8005-55-7

**Предпечатна подготовка "ТЕА" - Варна
Печат ДФ "Абагар" - Велико Търново
За контакти (052) 45-28-87**

В ПРЕДДВЕРИЕТО НА БОЖЕСТВЕНАТА ШКОЛА

"Сега ние създаваме Школа. Някои мислят, че в нея ще влязат само които са зване. Тя е за всички без разлика! Всеки, който може да люби, всеки, който може да мисли, всеки, който може да говори Истината, е добре дошъл като ученик.

Учителя

Издателите предлагат цикъл от десет беседи на Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов), повечето от които не са публикувани досега. Обединява ги едномесечен период от време - между 25 август и 24 септември 1922 година и мястото на изнасянето им - град Велико Търново. Не без основание това Слово на Учителя може да се счита за непосредствено продължение на събора на учениците на Бялото Братство в България от същата година. Той се открива на 19 август (събота) в Търново и не след дълго съборните беседи се отпечатват в отделна книга. Тя завършва с беседата "Върху задачите на Школата", държана от 16.30 часа на 25 август (петък). По едни или други причини Словото от по-нататъшното пребиваване на Учителя и на някои от Учениците му в Търново остава непубликувано, включително и една специална беседа от 25 август, държана само пред неженените младежи, с която започва и настоящият сборник. Едва през 1948 година в томчето "Ще управлява всички народи" се отпечатват трите беседи "Аз съм истинната лоза" (със заглавие "Истинната лоза"), "Аз

съм Вратата на овцете" ("Вратата на овцете") и "Дух Свети ще ви научи" ("Ще ви научи")*.

От чисто документална гледна точка "Аз съм истинната лоза" отразява един следсъборен търновски период на Учителовото Слово от 1922 година. Читателят ще се убеди, че идеите и нарядите от събора отекват дори до предпоследната беседа в тази книга "Празникът на труда". Също така и Включените пет неделни беседи от този период съществено се отличават по своето съдържание и словесна структура от редовните софийски неделни беседи. Особено е и звученето на беседата "Вътрешното разбиране на духовния живот на ученика", която в някои каталози е отбелязана като лекция пред общия окултен клас. С други думи, издателите смятат, че настоящият сборник притежава не само своя документално-хронологична, но и духовно-идейна специфика

Тази специфика придобива особено значение поради факта, че годишната среща в Търново от 1922-ра се провежда само няколко месеца след едно събитие с космично и всемирно значение - отварянето на Великата окултна Школа на Живота и сформирането на първите ѝ класове в София. На връх Преображение Търновград - древното сърце на България, се отваря, за да приеме Словото на Божествената Школа и зажаднелите за него души на ученици от цялата страна. Както във всички по-рано публикувани сборни беседи, така и в сборника "Аз съм истинната лоза" мощно присъства началният духовен подтик на Новата Учителова Школа. След този търновски събор школските лекции започват редовно да се изпращат и изучават от окултните класове в провинцията. Духът на Истината обзема цялата

* Едва през 1948 година в томчето "Ще управлява всички народи" се отпечатват трите беседи "Аз съм истинната лоза" (със заглавие "Истинната лоза"), "Аз съм вратата на овцете" ("Вратата на овцете") и "Дух Свети ще ви научи" ("Ще ви научи")

българска душа и започва да преподава на човечеството Великото Знание за Любовта. В този смисъл можем да наречем настоящия цикъл беседи "В преддверието на Божествената Школа". Нека свещеният трепет, който душата изпитва в това преддверие, да съпътства читателя в по-нататъшния му Път!...

Във втората половина на уводните ни бележки не могат да не се кажат няколко думи за спецификата на редакторската работа. Използван е суровият словесен материал на непосредствено дешифрираните стенограми на беседите. Редакторите остават верни на традиционния стил, оставен ни от сестрите Паша Теодорова, Савка Керемидчиева и Еленка Андреева, през чиито умове и сърца е преминала по-голямата част от публикуваното досега Слово. Но езикът е метафора на своето време, а Учителовото Слово е метафора на вечността. Затова искаме да убедим читателя, че редакторската работа е един трагичен конфликт между смисъла на Божествената идея и тривиалното значение на българската говорна реч. Стремехът е да се намери разумната и хармонична мяра между говорната и книжовната словесност или с други думи - зад гладката четивност да се съхрани първичната трептяща същина, от която Словото извира. Затова са запазени много привидно "неграматични" елементи: звучното "сега", с което започва почти всеки абзац, употребата на етимологично по-древните показателни местоимения (този, онзи, онова) вместо пълния и непълен член при съществителните; неблагозвучната наглед инверсия на словореда, с която обаче последният се привежда в съответствие с космичната онтогенеза; изобилието от диалектни думи и чуждици, особено турцизми и т.н.

Може би, някои ще са прочели вече отделни беседи от този сборник в изданието от 1948 година или в анонимно редактирани и ръчно отпечатани техни варианти и твърде е възможно да открият смущаващи наглед различия. Нашето дълбоко убеждение е, че Словото е жив колективен организъм, чиято Светлина, преди да стиг-

не и до последната душа, многократно се пречупва, без да помрачава изначалната си Чистота. Следователно, няма нищо лошо в това, че съществуват и тепърва ще се появяват различни редакторски версии на Учителовото Слово, стига те добре да изпълняват предназначението си на негови книжовни преносители. Всекиму е определено да извърши със Словото един малък опит, колкото и несъвършен в човешките очи да изглежда той...

Варна
септември 1992 година

БЕСЕДА ЗА МЛАДИТЕ

**Беседа от Учителя, държана от 09.20 часа
на 25 август 1922 година (петък)
само пред неженените младежи
в град Търново**

БЕСЕДА ЗА МЛАДИТЕ

Първото нещо, което ви е необходимо, е дисциплина. Дисциплината е потребна, за да спестяваме време и да бъдем експедитивни при приложение на светите мисли и светите желания в Божествения свят. Защото за Божествените работи се изисква бързина: речено и свършено! В Божествения свят няма протакане и умуване, речено - свършено. И ние сега няма да протакаме момента, имаме време и ще свършим. Няма да отложим добрата следа; имаме половин час и ще го оползотворим веднага по Божествен начин.

Сега вие, младите, не сте се проявили още. Старите вече се проявиха. Те са цъфнали, завързали и имат плод, а вие сега ще изникнете, ще цъфнете и ще завържете. Вие може да вземете образец от зрелостта на техния плод само ако е идеален. Но ако той е хилав и очукан, от такъв стар плод по-добре стойте надалеч. Няма да им обръщате внимание, такива стари не трябва да бъдете.

Сега въпросите за любовта между младите от двата пола. Човешката душа е разделена на два пола - мъжки и женски. Жената е носителка на живота, на чувствата, а мъжът е носител на човешката мисъл, която е в основата на Божествения свят. Душата е една издънка, обърната надолу и разклонена, а половите са два клона от един общ корен. Така че вие, младите, ще се стараете да бъдете проявление на Божествената Любов - никакво лицемерие, никакво флиртуване! Вашите чувства в сърцата ви трябва да бъдат благородни. Разбирате ли? Когато имате една сестра или ученичка край себе си, вие трябва да я па-

зите като зеницата на окото си, разбирате ли! Това го изисквам от младежите. Ще бъдете така деликатни спрямо вашите сестри, толкова нежни в обръщенията си, в мислите си, в желанията си, че да бъдете един образец. Да знаете, че сте носители на човешката интелигентност. А от страна на младите сестри и ученички искам да бъдат към младите братя-ученици също така нежни и деликатни. Да имат такова уважение и почитание, че да придават импулс и благороден стремеж в техните души.

Погледът ви не трябва да е неестествен и не трябва да го снемате бързо - това е прием на черното братство. Ще погледнеш братя си и ще му кажеш: "Изпращам ти моята Любов, изпращам ти моята Светлина, давам ти моята Свобода". Така и всички вие в мое присъствие искам да се ползвате от моята Светлина и да бъдете свободни.

Очите ви не трябва да играят. Знайте, че когато ви гледам, ни най-малко имам намерение да ви обискирам. Когато погледна очите ви, ще мисля за вашата Мъдрост; когато погледна ушите ви, ще мисля за вашата Истина; когато погледна устата ви, ще мисля за вашата Любов; когато погледна ръцете ви, ще мисля за вашата Правда, с която работите; когато погледна нозете ви, ще мисля за вашата Добродетел. Ще си създадете един идеал. Никаква нечиста мисъл не трябва да имате. И само когато заличите вашите форми, у вас ще се зароди онази идеална Любов, която ще даде образците на новата Любов и на новия Живот.

Сега се повдигна въпрос дали трябва да се жените или не. Душата в Невидимия свят сама не може да живее - там двама по двама живеят. Разбирате ли? Ще имате сродни души. Сродност ще има, по двама ще живеете. Сам човек не може да живее. Така е направил Господ света: тук на земята живеят две тела на

едно място, в астралния свят живеят две сърца заедно, в умствения свят живеят два ума на едно място, в Духовния свят живеят две души на едно място, а в Божествения свят живеят два духа в едно. И когато влезете в Бога, ставате Единство.

Сега когато питате за себе си дали да се жените, вие имате предвид тялото. Телата женят хората днес. Съедини се едно тяло с друго и това го наричат женитба. Съединяват две стаи с една врата, за да можел господарят да влиза от едната в другата и казват: "Между тези две стаи трябва да има врата". Трябва врата, разбира се, но тези две стаи пред Господа не са нищо сами по себе си. Стаите без господар са несъществени. Следователно понятията "женен" и "неженен" не означават, че ако не сте женени, неженени ще бъдете или ако сте женени, ще бъдете женени. Ако сте като онзи, които се е оженил само за да яде и пие, вие сте нечисти. И ако друг не се жени от страх и той е нечист. Въпросът за женитбата зависи единствено от условието дали е решено за двама души да се съединят и да изпълнят Волята Божия на земята. Не е ли решено, тези души трябва да продължат да се учат сами.

Вашите отношения трябва да бъдат чисти. Искам, когато влезете в Школата, да бъдете за образец. Да бъдете сериозни, свободни, скромни по сърце. Да бъдете светли по ум, свободни във всичките си чувства и да бъдете деца на тази свобода. Всичко във вас да бъде непреривно. Искам всички да бъдете свободни и когато аз вляза при вас и когато вие влезе при мен, да не усещате никакво стеснение. Защото ако вие идвате при мен и сте нечисти, само тогава ще усещате стеснение, понеже ще криете своите грехове, а това усилие на волята ви ще образува дисхармония. Тези дисхармонични вибрации се фотографират от моя апарат. Например, вие като ученик целунете някоя

сестра и идвате при мен с желанието да го скриете, обаче в моя апарат е фотографирана картината на това събитие. Вие искате да ме лъжете. Не може да ме излъжете, всичко е фотографирано. Или на някой свой брат ти си обрал кесията - и това също е фотографирано. Ти искаш да го скриеш и мълчиш, но аз ще кажа: "Тук е отпечатано, че си взел една кесия". Трябва да върнеш кесията назад, нищо повече! Всичките ваши мисли, желания, действия - каквито и да са, се отпечатват. Скрито-покрито няма, това да го знаете! Следователно, ако искате да бъдете благородни, трябва да сте много открити. Трябва да имате най-възвишени мисли, най-възвишени чувства, за да могат да се отпечатат върху моя апарат най-красивите форми.

Ние трябва да живеем в света така, както Бог ни е създал. Разбирате ли? Сега не искам да изпадате в заблуждение и да тълкувате явленията по буквата на нещата. Кой човек е сериозен и кой е весел? Аз искам да бъдете весели. Кога? Когато завършите работата си. Искам да бъдете сериозни. Кога? Когато вършите работа. Когато вършите някоя сериозна работа може ли да се смеете? Не може. Докато вършиш работата, ще концентрираш ума си върху нея. Трябва ли да бъдем весели? Щом завършиш работата си, можеш да се веселиш, всичко можеш да правиш. Трябва ли да вършиш работа, ще бъдеш сериозен. Някои питат дали трябва да бъдат весели. Когато свършите работата, ще бъдете весели. Щом учениците завършат упражненията, ще се разговарят, ще пеят. Дойде ли се до упражненията, всякакъв шум престава. Трябва да има абсолютно мълчание. Мълчанието показва работа, активна деятелност. И когато изискваме мълчание, ние подразбираме работа. Свърши ли работата, удари ли звънецът, идва пеенето. Удари ли отново звънецът, всички отново стават

сериозни, всеки ум се концентрира и се стреми да свърши работата, която му е дадена.

Да вземем, например, въпроса за Истината. Сега вие разглеждате Чистотата като едно специално качество. Чистотата у вас трябва да бъде атмосфера, в която да живеете. Чистият въздух, чистата вода, чистата светлина - това подразбирам аз като Чистота. Чистотата да стане условие, при което да можем да живеем! Можем да бъдем всички чисти, можем да живеем в чисти условия. С някои от вас ще направим тези малки опити. Някои от вас са по-близо до планината, по-лесно могат да се качат. А други ще трябва дълго да се упражняват, защото са толкова далече от планината, че трябва с дни да пътуват; такива по-трудно ще станат чисти, по-далече са от планината. Но Чистотата е една необходимост за сърцата ви. С тази Чистота ще започне Любовта. Любав не може да има без Чистота. Затова искам очите ви да бъдат прозрачно чисти, ясни и меки, а не мътни. Мътните очи показват развален стомах. Неспokoйните очи показват, че нервната система и умът не са чисти. На всинца ви погледът трябва да бъде чист, ясен, мек, изразителен, интелигентен. Който ви погледне, да каже, че в този младеж има благородни чувства, благородни мисли и възпитателна воля. Това да се чете във вашия поглед. Когато ви погледне човек, да каже: "Три неща виждам в твоя поглед: чувства, мисли и волеви действия". И в младите братя, и в младите сестри искам винаги това да се чете в погледа им. Когато ви погледна, всякога ще ви питам: "Мисълта ви как е, светла ли е? Чувствата ви благородни и чисти ли са? Действията ви свободни ли са?"

Сега не искам да се създава антагонизъм между млади и стари. Вие от ваша страна ще отдадете цялото си уважение и почитание на старите. Ще го направите заради великата Любав, която се изявява. А

на старите също ще кажа да изразят цялата своя Любов. Старият трябва да има Любов към младия.

Сега когато ви говоря по този начин, не искам да се смущавате. Вие не можете да вникнете дълбоко в предмета, защото не сте готови още, но духом не се смущавайте за това как ще се развие животът ви. Вашият живот ще се развие много естествено в Школата, в която влизате. Не му мислете много. Ако спазвате принципите, вашето развитие ще се осъществи по един много естествен начин. Аз бих желал в Единия Господ да вярвате!

Аз искам във всинца ви, във всичките ви движения да се развие тази Свобода. Искам да изправите вървежа си. Някой тръгне - туп, туп, после се спре. Някои пък се кривят като змия. На всички млади ученици искам походката да е за пример. Младите трябва да ходят спретнато. Няма да ходите наведени като старците, а главата ви ще бъде изправена. Ходенето трябва да бъде отмерено. Дори земята да се клати отдолу, трябва да поставяте краката си върху почвата така, че да покажете, че имате стабилност. Да покажете, че мислите ви са отмерени, строго определени и че сте човек, готов да влезе във всяко сражение. При това младите имат и друга една черта: готови са да се жертват, не му мислят много. Следователно, в ръцете, в походката, в движенията вие трябва да показвате, че сте смели и решителни за атака срещу вашия неприятел. Ако вървиш и се спираш, това показва, че имаш страх. Безстрашни трябва да бъдете! Страхът ви трябва да бъде само едно качество на благоразумие. Страх трябва да имате само когато сте пристъпили някой закон на Любовта. Когато се яви във вас мисъл да престъпите великия закон на Божествената Любов, тогава трябва да дойде страхът и да кажете: "Не, няма да го направя!" Но тези неща са редки.

Някои от вас много движат ръцете си. Движението на ръцете не трябва да става много бързо. Ще се упражнявате в движението на ръцете и краката ви да има ритъм. На младите ще дам едно ритмично движение. И на старите ще го покажа. Ще създадем едно ритмическо ходене, което ще бъде пример за това как трябва да се ходи. От друга страна, трябва да обърнете внимание на това как седате. Всички ходите, седате, тичате, вдигате прах. Но и за сядането си има изкуство, което изключва всякакво бързане. Всяко нещо, което правим, трябва да е строго осмислено, трябва да бъде музикално художествено, поетическо. За всяко нещо - ходим ли, седаме ли да ядем и да пием, лягаме ли - за всичките ни действия трябва да казват: "В тези хора има музика".

Искам всичките ви гърбици да се изправят. Всички трябва да бъдете стройни и като ви погледне човек, всички да сте прави като свещ. За една година срок на всички гърбовете да са изправени! Също така не трябва едното ви рамо да е приведено. Равномерно ще вървите и кривото рамо трябва да се изправи. Ще впрегнете волята си и няма да има ученици с криви рамена. И така, в сядането няма да бързате, няма да се надпреварвате. Всички ще се старае да дава предимство, уважение и почитание на другите. Разбирате ли? Щом се надпреварвате кой да седне пръв, вие ученици не можете да бъдете. Уважение трябва да има. Отсега трябва да се научите. Не се ли научите отсега, ще бъдете като старите - само прах ще вдигате. Имам желанието у младите да не се вдига никакъв прах, а сега и стари, и млади все прах вдигат. И вие днес, когато се събрахте, вдигнахте прах, следователно постъпвате по същия начин. Не, младите - без прах!

Тези са нещата, които трябва да се постараете да уредите. Съществува и друго едно правило: когато

двама приятели вървят един до друг, никога няма да се втикват между тях като клин. Ще застанете или отляво, или отдясно, или отпред, или отзад. Ако имаш приятел или приятелка, никому не позволявай да се вмъкне помежду ви като клин. Спазвайте това правило! Ако все пак някой се вмъкне, не му забелязвайте и не правете скандал; минете от другата страна, а него оставете откроя. Природата не търпи дисхармония и всеки, който пристъпи нейните закони, тя го наказва. Тя е много възискателна и никога не позволява да се престъпват нейните свещени правила за Живота. Тези неща трябва да имате предвид. Те могат да ви се видят много малки, но Природата е толкова строга в тези малки работи!

Второто правило е всякога, когато отивате на закуска или на обяд, да си измивате ръцете. През цялата година, най-малко три пъти на ден, ще измивате много добре ръцете си и ще ги очиствате, защото с пипане на това и онова или при здрависване по тях се полепват нечистотии и дават много лоши резултати. Ще си измиете ръцете много добре и ще седнете на трапезата. След като станете от трапезата, може да не се миете, но когато сядате, ще се миете три пъти на ден - сутрин, на обед и вечер.

Също така през цялата година всяка вечер ще си измивате краката с малко топличка вода. Това ще го вложите като свое правило. И ще се миете по правилата на окултизма. Когато си измивате ръцете, в ума си ще държите възвишената мисъл всичко да се измие и да се махне навън. И ще си кажете: "Тъй както ръцете са измити, искам моето сърце да се очисти, моят ум да просветне, волята ми да стане динамична!", след което ще духнете в ръцете си (*свс събрани пръсти*). Ако някой пътува и не може да си измие краката, допуска се изключение. Може да си носите кърпа и когато сте в някое село, ще се извините

и ако наблизно има чешма, ще отидете и ще си измиете краката. Кой ще ви спре? Няма да обяснявате, че имате нареждане от Учителя, а ще кажете: "Една малка важна работа имам". Пък ако някой попита защо си миете краката, ще отговорите: "За да се разхладят, за да ги поддържам хигиенични". Попитат ли ви защо си миете ръцете, отговорът е: "Нечистотии има полепнали по тях".

Трето правило е, когато сте извън града да си сваляте шапките. Гологлави ще ходите, а шапката ще си държите в ръката. Ако грее силно слънце, може да си сложите шапката. Сестрите също ще си снемат шапките. Ще излагате главите си на слънчевите лъчи. Няма да вършите това по буквата, през целия ден, че да слънчасате. През зимата също може да си снемате шапката, когато времето не е много студено. Ще гледате да не привличате вниманието на хората, защото ако привлечете вниманието им, мислите, които те ще ви изпращат, ще ви пречат (*Един брат каза: Сега ходенето без шапка е модерно.*) Щом като е модерно, тогава задачата ви се улеснява. Сестрите от селата също ще си снемат за малко кърпите (*към една селска мома*). Начинът, по който се забраждате, е хубав - с тънка кърпа и то само върху половината глава. Въпросът е да проникне в главата ви светлината. Аз бих предпочел една нова мода от съвсем тънки шапки. Ние ще си направим хубави шапки от толкова фина и рядка материя, че да прониква светлината. Ще бъдат бели на цвят и от ленена тъкан, така че всичко да бъде естествено и да няма нищо пресилено.

Сега свободни сте...

НОВИЯТ И СТАРИЯТ ЖИВОТ

**Беседа от Учителя, държана от 11.30 часа
на 26 август 1922 година (събота)
в град Търново**

2. Аз съм истинната лоза

НОВИЯТ И СТАРИЯТ ЖИВОТ

Аз приветствам всички братя гости с добре дошли!

Желая едно нещо от вас: всяко предубеждение и всяка измама да изчезнат. Хиляди години хората са живели в един лъжлив живот. Този живот никому нищо добро не е допринесъл - нито на държавите, нито на църквите, нито на домовете, нито на братята и сестрите, нито на майките. Това няма смисъл да ви го доказвам. Колко религии в света са дошли и изчезнали! И сегашните религии ще изчезнат; те са като листата на дърветата. Всички тези форми ще изчезнат. Изисква се една религия, която да внесе единство. Тя е религията на Любовта, Мъдростта и Истината. Те са три велики принципа, които не можем да разделим. Дотогава, докато правите разлика между един и друг човек, между едно животно и друго, вие не можете да живеете по Бога. Всичко това Бог го е създал и в него съществува единство. Бог не може да се разделя. Не могат да се приравняват нашите мисли и желания с Неговите и нашите действия с Неговите действия.

Ако вие мислите, че когато дойде някой в България, трябва да говори истината по български, че ако дойде някой в Англия, трябва да говори истината по английски, че ако дойде някой в Германия, трябва да говори истината по германски, вие няма да имате една Истина, а ще имате изопачена истина. Който и да дойде от Невидимия свят, ще говори тази Истина по един и същи начин. Няма да говори българска исти-

на. На български език ще я изнесе, но ще говори тази Истина така, както горе се говори. Когато дойде, тази Истина ще ви даде една Светлина, ще ви донесе Правда, ще ви отвори очите и ушите, ще ви развърже краката и ще ви направи здрави във всяко отношение.

Някои питат какво нещо е Истината. Нека ми кажат свещениците и учителите къде живее Истината. Ами че тя живее навсякъде! Трябва да знаем къде живее тя. Когато кажем, че еди-кой си професор в София еди-къде си живее, на еди-кое си място, на еди-коя си улица, или когато кажем, че еди-кой си учител еди-къде си проповядва, или че еди-кой си музикант еди-къде си свири и еди-как си свири, ние трябва точно да изразим самата Истина. Нашите принципи трябва да бъдат строго математически определени. Истината живее само в човешката душа. Душата е толкова чиста и свята, че само тя е готова за Истината. Следователно, когато Истината слезе от Божествения свят, тя влиза в човешката душа, там е нейното място. С нея заедно слиза и Божествената Мъдрост. Това са три неразделни принципа.

Питам къде живее тогава Мъдростта. Мъдростта на земята може да живее само в човешкия ум. Светлината носи знания, а знанията носят всички методи, чрез които можем да се освободим от своите страдания и недоразумения. Само който знае, той може да се освободи от страданията и недоразуменията. Невежият всякога ще страда. Страдаме, защото сме невежи. Светът е пълен с невежи, които са дошли да го поучават за Бога. Къде е този Бог? Вие сте дошли да говорите за Бога, а заедно с това убивате, крадете, мразите. Ако аз крада, ако окачвам на въже хората, на какъв Бог служа, в какъв Бог вярвам? На този Господ всички сега се кланят. Ние проповядваме не такъв Господ, какъвто хората желаят. Ние проповяд-

ваме такъв Господ, който е в състояние за един миг да очисти всичките ни грехове и недоразумения и да внесе братство и единство между хората - да могат всички да се разберат и веднага да се преобразят. Той може за един миг да стори това и ако не го прави, то е защото ни чака да свършим с нашите глупости. Той е толкова великодушен към хората, че им дава време да вършат своите глупости и да се наситят. Той ни пита: "Свършихте ли с вашите глупости?" - Не, чакай още малко, да направим опит. Той пита всички християнски народи, всички европейски държави: "Вие свършихте ли с вашите догми, с вашите учения?" - Не. Много добре! Ние трябва да свършим вече!

Това, което съвременните религиозни хора проповядват, не е Истина. Ако беше Истина, те трябваше да внесат Свобода. Къде е Свободата, кой е свободният? Жената свободна ли е при мъжа си? Той се венчава в името на любовта и казва: "Ти при мене ще живееш като в рая, като ангел". Докато я вземе, така говори, а после ѝ изменя. Господарят казва на слугата си: "При мене ще живееш като цар, ще ти плащам добре!" Слугата влиза, а господарят му поставя юлар, боде го с остен и го принуждава да пъшка. Виждам, че всички хора пъшкат. Така и свещениците, когато влязат при владиците, последните им казват: "Ще живеем по Бога!", но и те страдат и пъшкат. Намерете един свещеник, който да не пъшка. Защо да се лъжем? Аз не обичам да лъжа. Единственото нещо, от което се отвращавам, което не обичам, това е лъжата. И няма да се поколебая да кажа на който и да е в очите му, че не говори Истината. Пъшкаш ли, не говориш Истината, няма Истина у тебе. Сляп ли си, няма Истина в тебе; глух ли си, не говориш Истината; не живееш ли добре с жена си, не говориш Истината; не можеш ли да се споразумееш с брата си, не говориш Истината. А сега всички ние минава-

ме за патриоти и твърдим, че обичаме отечеството си. Ние обичаме отечеството си, но защо? Ако аз обичам моята крава, защо я обичам? Аз искам да я излъжа, да ѝ взема млякото и един ден да я заколя. Казвам ѝ: "Не бой се, не бой се, аз те обичам!", а накрая я заколвам. Нея заколя, теленцето ѝ заколя, а един друг се убеждаваме, че Господ така е наредил. Млякото ѝ вземаме, а после и месцето ѝ; в кой кодекс на Божествената книга е писано, че трябва да пиеш млякото и да ядеш месото ѝ? Че колим кравата, това е факт, но че някой законодател е писал такова нещо, това е съвсем друг въпрос. А хората одобряват това пред Народното събрание и заявяват: "Така казва Господ". Не, така казахте вие. Още преди повече от три хиляди години Господ чрез устата на един от еврейските пророци е казал: "Онзи, който заколи вол, е като онзи, който коли човек". И казва още Господ "Аз не благоволявам във вашите жертви. Не създадох тези животни, за да ги колите; аз ги създадох да бъдат ваши помощници, да бъдат ваши по-малки братя. Аз ги пратих да ги учите". Сега, аз не говоря за езическия свят, но за християнския свят говоря, за тези, които проповядват Христовата Любов. В Америка изколват за година около тридесет и пет милиона свини. И това е християнски свят! А колко милиона овце и говеда се изколват! При това колко милиона хора стават жертва! И най-после какъв е резултатът от всичко това? Цялата земя с тази нейна култура е пълна с гробове и кости, а ние чакаме светът да се оправи. Светът по този начин няма да се оправи. Той ще се оправи по друг начин. Господ му е сложил един голям кръст и ще го прекара през такъв силен огън, че всичко ще изгори и което остане чисто, то ще живее на земята. Ако лошите хора - хората, които обичат да лъжат, мислят, че имат култу-

ра в света, лъжат се. Не лъжете света! Доброто за вас се свършва, в това трябва да се убедите!

Отсега нататък, който мисли да живее без Истината, той няма бъдеще, свършено е с него. Той ще бъде последния човек в този свят и го очакват най-големите страдания. Всяко общество, всеки човек, който обича своето отечество, който търси култура, трябва да говори великата Истина, в която няма никакво изключение. Такъв човек го очаква бъдеще. Ние не позволяваме никаква лъжа - нито повече, нито по-малко! Няма за нищо да изкривяваш душата си, защото вътре в Истината Бог живее. Да се изопачи Божията Истина и да оскверни Божието Име - няма нищо по-лошо от този грях. Вие мислите, че ако не говорите Истината, ще спасите семейството си, ще подобрите положението му. Не, вие носите проклятие за вашето семейство. Ако спестявате Истината заради вашата жена, вие я погубвате. Ако жената спестява Истината заради своя мъж, тя го погубва. Ако братът спестява Истината заради своята сестра, той я погубва. Истината трябва да се каже така, както си е. Тя ще донесе Свобода.

Сега аз зная какво мислят търновци за нас. Те си казват: "Тези хора искат да съсипят България". До-сега България толкова пъти е била съсипвана, че аз ли ще я съсипвам! Не, те искат да струпат греховете си върху мене, но аз ще им докажа, че техните грехове са си техни. Вашите грехове са си ваши. Аз не ги признавам за мои. И вие трябва да се изповядате! Всеки българин трябва да си каже Истината и да заяви: "Аз съм причината, а не друг". Това е достойнство. Аз считам за достойни хора и герои онези, които могат да кажат Истината, които могат да изповядат греховете си. А онзи, който крие греховете си, според мен е последен човек. Сега българското учителиство и българското духовенство трябва да имат

доблестта да си кажат греховете, да се изповядат. Нищо повече. Това не го искам аз, това го изисква онзи Велик и Единствен принцип. Ако те доброволно не изповядат греховете си, насила ще ги принудят. Идват разбойници в къщата ти, искат пари; ако им ги дадеш всичките, нищо няма да ти направят, няма да те бият. Ако ги скриеш, разбойниците са ясновидци - ще те повалят на земята, ще те налагат, ще те налагат и ще им издадеш едното гърне с жълтици. После отново ще те налагат, докато посочиш и второто гърне. Не, не, дай им и двете, дай им всичко и ще се освободиш. Христос казва: "Ако ти искат връхната дреха, дай и долната, за да се освободиш". Това е великият закон - така ще се спасиш. Единственото спасение сега за света и за вас е това.

Вие имате душа. Закъде се готвите? Колкото да ядете и да пиете, сегашният ви живот няма никакъв смисъл. Той има смисъл само по отношение на един бъдещ живог, който идва. Един велик Живот идва! За какво се готвите? Вие се заблуждавате с една лъжлива идея. Аз често уподобявам вашето състояние на следното: в Ямбол има една ахчийница*, където е направена подвижна, лъжлива площадка, намираща се на известно разстояние от коня, който върти даракийница**. Върху тази площадка има сено и конят цял ден ходи в кръг с надежда да го стигне. Всичката вълна се извлачва, но той не докосва сеното. Вечерта му дават храна и той мисли, че е успял. Така и всички хора днес въртят все подобни дараци - цял живот обикалят само за да хванат сеното. Това не е печалба. Ние не искаме само да влачим вълна. Във всички народи, във всички семейства, във всички до-

* (тур.) - гостилница

** (тур. дарак) - машина за влачене на вълна, памук и др.

мове - навсякъде има нещастия. Ние питаме как ще се уреди този въпрос. Като внесем Любовта, Мъдростта и Истината! Като внесем Любовта в сърцата си, Мъдростта в умовете си и Истината в душата си светът ще бъде оправен. Истината ще донесе Свобода, Мъдростта в умовете ще донесе Светлина и знания, а Любовта в сърцата ще донесе Чистота и Сила. Свободен ли е човек, той има Сила; има ли знание и Светлина, има Мъдрост; има ли Чистота и Сила в живота, има и Любов, защото силата на физическия живот зависи от Чистотата. Колкото храната е по-свежа и по-чиста, толкова животът е по-здравословен. Колкото въздухът е по-чист, толкова повече сила и енергия може да внесе в нас.

И така, аз ви приветствам! Вие - търновци, едно време гонихте богомилите и оставихте предание за тях, че са били много лоши хора. Не е вярно. Аз сега чета техните анали и виждам, че са били много добри хора.

Казвам ви, че ако българите не възприемат това Учение, което ние проповядваме, от България нищо няма да остане, нито помен! Даже името на българите ще се зачеркне, знаете ли това? Ако възприемат това Божествено Учение, тяхното име ще се запише със златни букви. Това да го знаете всички - запишете си го! Аз в 1913 година казвах на свещениците да не ни гонят, но те се вдигнаха и предизвикаха един малък скандал. После дойде разливът и всички духовници ги изгониха от Македония. В 1915 година ме арестуваха. Казах им: "Много скъпо ще платите!" В 1918 година ме взеха и ме изпратиха във Варна. Казах им: "Ще претърпите един голям крах, какъвто никога не сте виждали!" Не стана ли така? Стана. Аз им казвам, че това Учение не е човешко, то е Божествено. Всеки народ, който е престъпил това Учение, добро не е виждал. Евреите, които престъпиха това Учение,

вече две хиляди години се измъчват. В Русия не послушаха Толстой, не послушаха Йоан Кронщадтски и дойде сегашното пречистване там. В Русия сега Господ говори. Болшевиките - това е Божественият глас. Когато хората не послушат Божия глас, в света започват да работят противоположни сили, дохожда глад, мор, раздори. Православната църква в Русия трябваше да приложи Христовото Учение "Не противи се злomu". Нали Христос е казал: "Любете враговете си!" Болшевиките са тези врагове. "Не противи се злomu" - така е казал нашият Учител. Не го казвам аз, това е казал Христос. Молете се за тези, които ви гонят, които ви правят пакост; молете се за тях. Да бъдем последователни в своите убеждения!

Питам сега, на земята православната църква ли ще проповядваме или Църквата Божия? Защо дойде Христос? Да учи света. Христос не дойде да създава нито православна църква, нито протестантска. Христос дойде да донесе Истина, да донесе Свобода, да донесе Любов и Мъдрост, да каже на хората как да живеят и да разбират, че всички са братя. Всички сте братя, чада сте на Един Баща и можете да живеете братски, без да се изтезавате един друг. Ще считате и всички по-долни животни за ваши близки, никога няма да ги изнасилвате. Това е учил Христос, но хората не можеха да търпят Неговото Учение и Го разпнаха на кръст. И тогава си написаха едно Евангелие, едно учение, каквото на Христа не Му е дохождало и наум. Мислите ли, че ако дойде днес Христос в църквата, ще го пуснат? Ще Му кажат, че Неговото Учение не е в съгласие с това на светите събори, не е съобразно със светиите. А глава на църквата е Христос, глава на Христа е Бог. Е, питам ви, ако сега в България дойде Христос, какво ще проповядва? Дали ще проповядва, че трябва да се произвеждат много топове и най-модерни пушки, че ако някой ви

удари по едната страна и вие трябва да го ударите? Така ли ще ви учи? Не е учил такова учение Христос. Ако Христос сега дойде на земята, Той ще запита всекиго от вас: "Ти намери ли майка си? Коя е твоята майка?" После Той ще поясни: "Твоята майка е Любовта. Кой е баща ти? Твоят баща е Мъдростта. Кой е твоят пръв брат? Това е Истината. Коя е твоята сестра? Тя е Милосърдието. Ето твоята фамилия". И тогава Христос ще те попита: "Кой беше Първият, който ги венча? Кой създаде този дом?" Великият, Безпределен Божий Дух, който е слязъл - Той е Първият, който създаде тази фамилия и показва начина, по който да се живее в нея! Казано е, че Любовта е плод на Духа, а Духът е, който създава. И този велик Дух, който създава, сега идва в света. Той слиза периодически. И това слизание на Духа ще се прояви така, че ще се разбъркат умовете на хората и няма да се познават един с друг. Той ще ги разбърка, за да стане една каша, от която ще пресява, ще пресява и всичко онова, което е чисто, ще го извади, а останалото ще потъне долу. Точно това сега идва в света - Духът е започнал да пресява нещата.

Някои казват, че времето още не е дошло. Кое време още не е дошло? Времето за Любовта е дошло. Сега именно, в тези велики страдания се нуждаем от Любов! Кога се нуждаем от Милосърдие? Нали когато кракът ми е счупен, нали когато съм гладен и бос! Когато съм богат, нямам нужда от Милосърдие. Сега именно, във времето на тези големи нещастия, трябва да покажем Милосърдие. Кога имаме нужда от Любов? Сега. Кога имаме нужда от Мъдрост? Сега. Кога имаме нужда от Истина? Сега. Тази Истина трябва да ни покаже великият Път - този Път, за който се казва в Писанието: "Онзи, Който ни е привлякъл с нишките на Любовта си".

Сега вие всички искате живот в бъдеще, всички желаете доброто на вашите деца. Аз ви казвам, че вашите деца могат да живеят само ако дойдат Любовта, Мъдростта и Истината. Ако Любовта, Мъдростта и Истината дойдат и се заселят във вашия дом, вие сте осигурени. Само една осигуровка има в този свят! Не се ли осигурите при нашите банки, животът ви е свършен. Ние призоваваме сега целия свят да се осигури само в банката на Любовта, Мъдростта и Истината, да си принесе всичкия капитал там. Ще извадите капиталите си от другите банки! Не ги ли внесете в тази банка, всичко е свършено! Всички останали банки до една ще фалират. Няма да остане система, която да не фалира. Няма да остане църква, на която външната форма да не фалира. Ще остане само Един Велик принцип, само един Божествен Дух. Ще остане само Любовта, Мъдростта и Истината. Те са толкова красиви! Ще имаме един кристален свят и в него ще слизат други хора, каквито вие не сте виждали. И когато те дойдат на земята, знаете ли какво ще стане с вас? Ще ви обхване такъв ужасен страх, че онези, които нямат Любовта със себе си, ще дирят дупки да се скрият, а онези, които търсят Любовта, ще кажат: "Ние сме ваши братя и много ви благодарим, че дойдохте да ни спасите!" Онези, които ще спасят света, идват сега. Те не са един-двама, те са милиони, милиони, въоръжени с оръжие, срещу които никой не може да излезе, против които нищо в света не може да противостои. Те са в състояние да съсипят света за една минута и нищо да не остане от него. Те са в състояние да превърнат цялата земя на прах и пепел. Толкова голяма е тяхната сила, че който им се противопостави, само за една минута от него нищо не остава. Това го усещате не само вие, но и всички лоши духове. Питам ви ще се подчините ли или не? Който каже "да", прощават му се греховете;

който каже "не", свършена е работата му. Вие ще проверите това.

Когато дойде свещеникът, слагат те в ковчег и той започва с кандилницата си да ти тананика песента "а...а...а...а". Един православен гръцки свещеник носел един умрял и си пеел "мър-мър-мър-мър". Песен е това. На турски език "мър-мър" какво означава? Означава "добре". Следователно свещеникът казвал: "За мене е много добре, мър-мър!" Но за умрелия дали е добре? Попът може да каже "мър-мър", защото ще му платят сто-двеста лева, но за умрелия как е? Аз бих желал тези свещеници, когато заровят някого, да казват какво е състоянието му. В една английска църква се случило следното: на един богат англичанин умира дъщеря му. След време той слуша речта на един английски проповедник, който говори в църквата, че на небето хората живеят добре. Бащата се обръща към него и му казва: "Дъщеря ми умря преди две седмици; моля, кажете ми какво е положението ѝ там?" Проповедникът отговаря: "Не зная, само Господ знае какво е положението ѝ там". Тогава става един от слушателите-ясновидец и обяснява: "Дъщеря ти не е на небето, а е тук". После подробно описва каква е тя... Питам кой казва истината - проповедникът или другият? Няма умрели хора. Според мен има два вида хора: едни, който са живи-умрели и други, които са умрели-живи. Абсолютна смърт в света няма и ако мислите, че когато някой умре, отива горе на Небето, лъжете се. Тук са всички хора - на земята. Това, че са тук, се познава по факта, че когато някой умре, не излиза от ума ти. Ти стоиш, постоянно плачеш, а Иван-заминалият стои край тебе и за да не го забравиш, оплаква ти се и казва: "Изгубих всички условия, не мога да работя, греховете ми ме мъчат; да мога да се върна назад!" А ти плачеш, плачеш. Защо? За неговите грехове. Някоя

жена казва: "Не мога да се утеша-за мъжа си, много ми е тежко". Защо? Защото и той плаче. Той плаче и жена му плаче. "Лошо е, казва той, лошо е положението ми; лъгал съм Бога, лъгал съм своите близки - лошо е положението ми, молете се за мен!" И тогава вие решавате да повикате свещеник, за да му прочете молитва. Каква молитва? - За успокоение, да го успокои Господ. Как, по какъв начин да го успокои? Ето как може да го успокоят и как може да му се помогне: ако е бил милионер и е оставил десет милиона лева, неговите наследници да вземат всичкото това имане, да го раздадат на бедните и да започнат да се молят за него. Ето как Господ ще му прости всичките грехове. Но понеже той завещава всичко на своите, Господ го пита: "Кой ти дава право да завещаваш това, което не е твое?" Съвременният свят, съвременната култура са една лъжа, но ти казваш, че ще завещаеш нивите си и къщите си на едн-кого си. Нямаш право да ги завещаваш! Имаш право да работиш, а когато умреш, ще кажеш на синовете си: "Това е мое имущество, правете с него каквото искате". В света има само владение, няма собственост. Собственик е само Бог - земята е негова, а не е наше достояние. А ние се делим взаимно, караме се за нея. Ние нямаме собственост, защото само Бог е собственик. Така стои великата Истина: ние сме работници; дава ни се земя под наем, за да я работим за десет-двадесет години, след което ще я напуснем и ще отидем при Бога, за да дадем отчет. След това ще ни се даде друго владение, на друго място, в друг свят.

Казват ни, че сме сектанти. Не, ние не сме сектанти, а сме хора, които носят Новия Живот, новите принципи. Ние отричаме стария живот. Какъвто и да е той, ние го отричаме. Защо? Нямаме нужда от него. Желая това и за всички вас! Желая го, защото и вие сте наши братя. На първо място аз ви считам за

наши братя, а това, че сте българи, е съвсем друго нещо. Първото нещо е, че всички сме братя и имаме един ум, който еднакво мисли. Вашият ум и моят еднакво мислят. Вашето сърце и моето еднакво чувстват. Ако сте болни, ще почувствате болката така, както и аз. Ако ви дам една задача, ще я решите така, както аз. Светлината приемаме еднакво. Следователно, ние мислим, чувстваме и действаме по еднакъв начин, а когато дойдем до нуждата от разбирателство, казвате, че мислим различно. Как така? - Искаме да се осигурим, повечко пари да имаме. В какво се състои сигурността? Сигурността в живота се заключава в това да бъдем свързани с Бога. Това е сигурността - да бъдем свързани с Бога!

Сега ние всички трябва да проповядваме смело и решително това Учение. То е Божествено. Навсякъде да го разпръснем! Някои искат да го разпространяват чрез вестниците сред българския народ. Но аз ще направя опит и ще видя дали онези, които го слушат, ще успеят за десет години да изопачат Божиата Истина или ще съумеят да я внесат между българския народ. Гърците казват, че българите били много дебелоглави. Че то и гърците не бяха с много тънки глави: когато Сократ им проповядваше своето учение и техните глави бяха тогава много дебели и го отровиха. Аз бих желал главата на българина да бъде дебела за злото, а тънка за Истината. Аз мисля, че когато на българина му говорят за зло, той трябва да има дебела глава. И аз го похвалявам за това, че когато попът му говори, той си прави оглушки и казва: "Не слушай попа какво говори, гледай го какво върши". Това е философията на българския народ. Той си има една много здрава философия. Ако гърбът на българина е останал още здрав, то е благодарение на това, че не слуша своето духовенство. Ако българският народ беше слушал своето духовен-

ство, сега най-малко на четири-пет места в България щеше да има огнища на неприязън към "новата ерес". Французите, след като избиха хугенотите, какво получиха? Оттогава насам тяхната държава не се повдига. Рим, който избие християните, къде е сега? Евреите, които умъртвиха Христа, къде са сега, къде е тяхната държава. Няма народ, който да е извършил престъпление с Божиите избраници и да е спечелил нещо. Аз похвалявам българския народ, че не слуша духовенството. Той си има една здрава философия, понеже се държи за земята, а тази земя може да ражда само когато дойде Божественото благословение. Българинът се държи за Бога, а това негово духовенство трябва да бъде изразител на Мъдростта, Любовта и Истината. Да не мислите, че аз искам да осъждам духовенството? Не, аз съм против онова духовенство, което не изпълнява Волята Божия; аз съм против всички онези лъжи, които се говорят в църквата. Аз съм за Царството Божие и за Неговата Правда. Аз казвам: "Търсете първом Царството Божие и Любовта, Мъдростта и Истината, които са дошли в Царството Божие и всичко ще ви се приложи".

Сега ние ви поканваме с добре дошли, за да ви угостим по братски! Искам на търновци да им се разширят малко сърцата. Ако искат Търново да остане като град, на който името да се запише в историята, нека приемат Учението ни. Ако искат името му да се заличи от историята, нека правят каквото си знаят. Сега, ние ви говорим много ясно. Няма град в света, който да е проконсал, след като е съгрешил против Истината. Аз бих желал не само търновци, но и духовенството му, и тукашният владика да се свестят. Миналата година един виден писател, минавайки през Търново, казал за нас: "Ще ги разпръсна аз тях!" След това много писа против нас, но го повикаха горе на онзи свят. Казвам, че няма да се ми-

не година-две и всички попове ще бъдат повикани да дадат отговор. Те ще заминат, това да го знаят! Няма нищо, което да съм казал и да не се е сбъднало. Кажете на българските владии и свещеници, че ако не се поправят, всички тези синодални старци ще бъдат повикани и ще ги питат: "Вие ли се намерихте да пишете против Божията Истина?" Ще докажем, че това е така. Ние никому зло не мислим, но не искаме да се препятства на този народ. Те държат ключовете, но ние ще ги вземем. Ние не искаме българският народ да се спъне в своето развитие. Ние искаме Свобода за вашите души, Свобода за вашите сърца и за вашите умове. Ние искаме Светлина и знания да ви се дадат, ние искаме Светлина и Сила да ви се дадат! Зло ли е това? Няма да вземем и пет пари, ние искаме всичко това даром да направим. Даром ще ви го дадем и ще кажем: "Както даром го приехте от нас, така идете и даром го приложете за вашите братя!" Между нас трябва да изчезнат вече недоразуменията. Те могат да изчезнат, защото нямаме какво да делим - земята е наша, светлината е наша, въздухът, водата също са наши и братски ще ги делим.

Аз ви се радвам, че имате къщи, че имате жени, деца, братя, сестри; радвам се на това. И бих желал да бъдете още десет пъти по-щастливи, но за да бъдете такива, трябва да възприемете сегашното Учение. Тогава всички болести ще изчезнат в света и други ще бъдат отношенията между хората и условията на живота.

Ние проповядваме едно Учение не на теория, а на опит. Нека дойдат онези, които приемат нашите принципи, и ще ги подложим на опит. Вие говорите за онзи свят. Може да ви се отвори пътят за онзи свят - да отидете и да видите какъв е той. Питате дали може да се отида на онзи свят. Да, много лесно: ще снемеш всичкия си багаж, ще се откажеш от баща си, от

жена си, от децата си и когато станеш лек само тридесет и три грама, тогава ще те допуснат да се качиш на влака. После ще минаваш и през други станции, на всяка от които ще олекваш и когато станеш един грам, ще стигнеш до вратата на Царството Божие. А когато останеш без всякакво тегло, тогава ще влезеш при Бога. Ще запитате как е възможно без тегло. Именно тогава ще съзнаваш, че без да имаш тежест, си човек; ще почувстваш, че целият свят е твой. Какво означава "тежък човек"? Тежък човек е само онзи, който няма Истината в себе си.

Ще кажете, че не е дошло време. Дошло е времето! За умния човек има всякога определено време. Следователно, това, за което говорим, ние го схващаме като едно положително Учение. Питат ме познавам ли онзи свят, виждал ли съм го. Зная го, аз живея едновременно и в този, и в онзи свят. Няма защо да ви разправам това-онова, аз говоря Истината. Питате има ли онзи свят. Има. Думата "няма" ние другояче я разбираме. Ако затвориш прозореца си и кажеш, че няма светлина, ти си прав. Да, в твоята къща няма, но в другите има. Аз ще ти докажа, че има светлина, когато отворя прозорците ти. Ти имаш един метод за доказване - като затваряш прозорците, а аз имам друг - като отварям прозорците. Казваш, че няма Господ. Следователно, ти си човекът, който си се научил да затваряш прозорците. Аз казвам, че има Господ, следователно съм човекът, който съм се научил да отварям прозорците. Така разликата между нас я поставям на философска основа: твърдението "няма Господ" означава, че ти имаш специалност само прозорци да затваряш. Тогава ще трябва да викаме друг, който има специалност да отваря прозорци. Когато твърдим, че има или няма Господ, не мислете, че Той само заради нас съществува или не съществува. Това е само игра на нашите

мисли. Дали съществува или не съществува Господ, това не зависи от нашите философски възгледи. Всичко, което съществува в света, е най-силното доказателство, че Той е. В това Бог най-ясно се проявява и няма защо ние да доказваме дали Той съществува или не.

Сега нашето желание е, когато питате има ли Господ или не, аз да дойда и да отворя кепенците на вашите прозорци. Сега, има ли Господ? - Има. Ще отворя резетата на вашите очи: има ли Господ? - Има. Добре, радвайте се на този Господ, когото виждате! Също така, ако вашето сърце е студено, ще отворя и неговите кепенци. Какво чувствате? - Топлина. Добре, можете ли да сготвите яденето си? - Можем. Сгответе, яжте и благодарете на този Господ, който ви е пратил тази топлина! Това е приложението на Новото Учение, на Божественото Учение. Ще живеем в Мъдростта, ще живеем в Истината, ще се разбираме, ще слизаем и ще се качваме на онзи свят, ще пеем и ще изучаваме това, което Бог е създал. Всички ще славим и ще пеем Богу! Ще Му пеем, въпреки че българинът много мъчно можеш да го накараш да пее. За да се научи да пее, трябва да му тегли половин килце вино, иначе той не може. Хората се чудят как ние без вино пеем. И ние с вино пеем; виждате ли ги - те пеят с шестгодишно вино. Шестгодишно вино наричаме топлата вода. Когато пият топла вода, те са предпазени от всичко. Някои от тях не са пили топла вода, малко са пристъпили - пили са едногодишно вино - студена вода, затова някои са трескави. Шестгодишно вино трябва! Където сме ходили с него, никой не се е разболявал; където сме бивали без него, разболявали са се мнозина.

Сега ще ви приведа едно сравнение: където влезе Любовта, там тя се превръща в най-хубавото вино. Това е вярно и буквално, и преносно: най-старото ви-

но е тя! В което сърце влезе тази Любов, то заиграва и запява.

Аз желая всички ние да пеем и да славим Бога и да благодарим за Живота, който ни е дал! Сега аз ви приветствам като добре дошли! Идете и опитайте това Учение. Не казвам сега да го приемете. Подложете го на опит. Направете един, два и повече опита. Ако след деветдесет и девет опита пак не вярвате и се съмнявате, ние ще ви покажем Пътя. Един човек, който направи деветдесет и девет сполучливи опита и не вярва, с него е свършено. На стотния път трябва да влезеш и да служиш на Господа. Ще кажеш: "Има Един Господ, на Когото трябва да служа!" Кой е този Господ? Той е Господ на Духа. Духът е свързка с Любовта. Любовта създава Мъдростта и Истината. Това са велики принципи. Ние ще живеем съобразно тях и ще имаме Мир и Радост.

Сега аз бих желал днес, когато сложим нашата скромна трапеза, да ви приветствам в името на своята Любов, да си похапнете сладичко, та това ядене, с което ви нахраним, да ви държи топличко цяла година. В умовете ви да блика Светлина, в сърцата ви - Любов, а душите ви така да се разтворят, че да кажете: "Много сме доволни, че ни дадохте този обед!"

ИЗТЪЛКУВАЙ НИ ТАЗИ ПРИТЧА

**Беседа от Учителя, държана от 16.30 часа
на 26 август 1922 година
в град Търново**

ИЗТЪЛКУВАЙ НИ ТАЗИ ПРИТЧА

В началото ще имаме едно упражнение по пеене.
(Учителят пее сам.)

"Бла-го-славяй, ду-ше мо-я, Гос-по-да!

Бла-го-славяй и не заб-ра-вяй!"

Всички не могат да схванат мелодията, но това да не ви плаши. Това е новото пеене - ние съчетаваме, композираме. Музиката идва отгоре, но докато се схване... (*Песента се изпълнява с движение на ръцете около главата.*) Има малко дисхармония, но ние ще я изправим. (*Ръцете се движат, символизирайки летене*). Когато движението дойде в хармония с музиката и движението продължи един час, всички вие ще хвъркнете, няма да остане нито един нетониран. Например, идва някой неразположен и ние веднага започваме с тези движения; тогава всички ще се настроят добре. Това са окултни упражнения за тонирание. Сега изпейте "Fir-fur-fen" на две половини. Тези думи упражняват отлично влияние. Сега изпейте "Благославяй" съвсем леко с движения. Това значи човек да знае силата на движението, да отмерва всеки жест.

Ние ще направим опит с тези песни и някой път ще влезем във връзка с разумните, живи Сили на Природата. Има песни, чрез които може да се укроти една тълпа и не само че хората в нея ще се укротят, но и ще започнат да движат ръцете си и да пеят. Движенията увличат, но затова се изисква калена, диамантена воля. Ако човек се уплаши, не може да пее.

Само смелият, решителният може да пее, а на страхливият му се затъква гърлото.

Ето - една пчела кацна на ръката ми, а после - на окото ми. Тази пчела казва "Ако твоята воля е диамантена и окото ти е чисто, всичко може да стане. Но ако волята ти не е диамантена и окото ти не е чисто, нищо не става."

Сега изпейте "Песента на гласните букви". Какво липсва на тази песен? Ритъмът ѝ не е правилен. Изпейте сега "Благословен Господ Бог наш".

Сега ще взема петнадесети стих от петнадесета глава от Евангелието на Матей: "Отговори Петър и рече Му: Изтълкувай ни тази притча."

Музиката, това е неразбрана притча, която трябва да се изтълкува. И само онзи, който добре знае да пее, може да я изтълкува. И ще забележите, че всички нещастия в сегашния обществен живот произтичат все от нашите думи, от нашия глас. Ако, например, произнесем някоя дума малко натъртено, малко остро, ако гласът ни е малко дисхармоничен, веднага неговият тон ще произведе съответстваща вибрация. Затова първото изискване към един окултен ученик е да знае да пее. Не може ли да пее, той не може да говори правилно, защото красноречивият говор е музика. Има някои хора, които четат както свещениците в църквата. Това е гръцко четене, при което всичко е на една линия, няма слизание и качване, всичко върви в една плоскост. На такива казват: "Какво четеш като отчаян поп?" Българинът разбира когато се движиш в една плоскост, в която няма никаква музика. Всяка дума има особена интонация. Всяка дума трябва да се произнася по този музикален закон. Например, когато произнасяте думата "обичам", къде трябва да се постави ударението, в началото ли, в края ли, или в средата? Колко слога има думата? -Три. Къде трябва да поставим ударе-

нието? "Обичам" или "обичам"? В триъгълник ли, или по една крива линия? По една крива линия. Обичам, обичам, чиу, чиу, чиу, чиу. Когато птиченцето чурулика "чиу, чиу", то казва: "Обичам, обичам". За да произнесеш една дума, която представя сила, за да я изкажеш, твоят ум трябва да вземе участие при създаване на нейната форма. Твоята воля трябва да вземе участие при впрягането на ума да мисли, а твоето сърце трябва да вземе участие в съдържанието на тази дума. Следователно, трябва да се извърши тройно движение в противоположни посоки, движения в тези три свята. Ако ти пееш една любовта песен в мажорен или в минорен тон, какъв ще бъде ефектът на пеенето? Минорният тон ще показва, че си изгубил любовта, която си имал. Казваш: "Изгубих те, не знаех как да те ценя." Това означава, че постигаш дълбочина, когато търсиш любовта долу. Когато я намериш, влизаш в мажорна гама и веднага възлизаш нагоре. И тъй, всички минорни гами показват, че сме изгубили нещо и посочват начина, по който трябва да го намерим. А мажорните гами показват, че сме намерили това, което сме изгубили.

В днешната музика много елементи липсват; например, в нея постоянно се сменят гамите. Във всички оперетки аз виждам постоянни рушения и творения; в даден момент композиторът съгражда, а в друг - разрушава. Това явление навежда на мисълта, че каквато е културата, такава е и музиката. Музикантът в даден момент бива обхванат от силна страст, написва нещо, след което стига до едно отчаяние и разрушава написаното, после пак го съгражда. И така няма завършена цел в музиката - от единия ѝ край са налице разрушения и съграждания, а в другия - се завършва с разрушение. Такава е съвременната музика - новата музика, не класическата. Обаче окултната музика и окултното пеене се различават от нея.

И те започват с един момент на разрушение и чистене, но след това съграждат и никога не рушат. Първоначално рушат, после съграждат, а съграждат ли веднъж, те остават цялостни, за да цъфнат. В музиката има живот. Окултната музика чрез една песен може да трансформира най-лошите настроения, в отчаяния човек може да възбуди едно прекрасно чувство и да му даде импулс за възвишен и благороден живот.

Трябва не само да имаш стремеж, но да прилагаш и да работиш. Най-възвишеното чувство, най-възвишеното състояние на музиката - това е Любовта. Да любиш означава да пееш. И всички, които залюбват, започват да пеят. Даже и вълът, когато започне да люби, той мучи. Няма животно, което да не изразява някакъв глас. Жабите, които са толкова студенокръвни, когато дойде пролет, започват да крякат, не мълкват. Това е тяхната песен и щом премине любовта, те пак замълкват. Жабата е емблема на крайния материализъм. Следователно, щом започнеш да мислиш за къщи, щом започнеш да се осигуряваш, ти забравяш пеенето и казваш: "Музиката е последна работа." Започваш да чуваш дрънкането на парите, а тази музика е еднообразна. В сегашните банкноти дори и музика няма, а само шумолене. Това материалистическо настроение измъчва мозъка; щом се убие музиката, изгубва се смисълът на живота. И първото условие, за да придадем смисъл на живота, е да възстановим музиката. Единственото изкуство, което спасява хората, е музиката, но не площадното пеене. В старите песни има мотив, но пеенето не идва, а в новите песни мелодията не всякога съответства на текста. Например, в песента "Цвете мило, цвете красно" или в евангелските песни мелодията не съответства на съдържанието. На всяка една песен според съдържанието трябва да ѝ се даде съответстваща

мелодия - в това е силата на пеенето. Великите творци на музиката, класическите творци са разбрали това изкуство по-отблизо.

Сега всеки един от вас може да пее и трябва да се стремите да пеете. У българите има обичай докато момата е млада, всички да я подканят да пее, но щом се ожени ѝ казват: "Не ти трябва пеене". Дори когато някоя стара жена започне да пее, я питат: "Какво си се разпяла, да не мислиш да се жениш?" Българинът свързва пеенето с женитбата и затова в трезво състояние не пее, срам го е. Той трябва да си сръбне половин килце ракийка, тогава се отваря и започва да пее. Ако пееш без да пиеш, българинът се чуди как можеш за нищо и никакво да вършиш това. Такова разбиране е извращение. Именно в трезво състояние трябва човек да пее! В това отношение пеенето и свиренето могат да се употребят като един вид облагородяване. Майката е тази, която може да създаде музиката у детето. Когато е бременна, тя постоянно трябва да пее; а майка, която е мълчалива по време на бременността, прави голяма пакост на своето дете. И духовете, които населяват нисшите нива на астралния свят, създават пречки срещу музиката, защото знаят, че тя поражда нещо хубаво. Свири ли и пее ли човек, той в лош път не е тръгнал. Но ако затворите пътя на музиката, ако отстраните музикалния център на човека, той може да направи всякакво престъпление. И обратното е вярно: статистиката показва, че между певците и музикантите убийци няма. Те може да пиянстват, но убийци между тях няма.

И така, всички от вас, които имат хубави гласове, млади и стари, ще пеете! Музиката може да се употреби дори против болестите. Ако един болен може да пее, лесно ще се излекува; ако има треска и може да пее, лесно се лекува, а ако не може да пее, мъчно се лекува. Накарайте болния да пее, нищо повече! Но-

вата музика дава едно настроение, един подем, болният се намагнетизирва. Без пеене хората се демагнетизират. Когато една армия отива на бойното поле, всички пеят, но когато отстъпва, войниците ѝ не пеят, а казват: "Бягайте!" Щом хората престанат да пеят, те правят отстъпление. Спрете тези хора, накарайте ги да пеят и те веднага ще се окуражат.

И така, не забравяйте да пеете! Знайте, че за да тонирате душата си, трябва да пеете. Най-първо започни мислено, т.е. мисли за музиката! Днес пей малко, утре пей, а вечер като седнеш, кажи "Моят глас ще бъде добър". Пей, пей, пей докато тази музика събуди душата ти! Събуди ли се душата ти, ще дойде мисълта. Ако пък можеш да си направиш своя песен, направи! Един от най-добрите методи за премахване на скуката е музиката. Имаш скука, мъчи те нещо - пей, не бой се! И когато четете псалмите, ще намерите пеене; в тях има хваление на Бога, всички те стават на песни. И всички религиозни обреди в старо време са се извършвали все с песни. Да предположим, че имате едно неразположение на духа; вземете първата буква "а" и пейте. После изпейте "о, у, ху, ху, хуу". Когато пейте по този начин, някои ще кажат: "На този човек му е мръднала дъската". Не, преди ви е била мръднала дъската, а сега ще се намести! "А" означава съзнание на интелекта, "О" показва, че животът трябва да се движи в кръг. "У" е обрнатият с главата надолу човек; когато се обърне в музикално отношение надолу, човек започва да мисли. Когато пееш, добиваш едно приятно настроение. Вземи една дума, която обичаш, но дума, която да има два или три слога гласни. Например, не започвайте с думата "милосърдие", а с такава, която започва с буквите а, б, в, г, д, е, и. Например, вземете думата "дом". Можете ли да изпълните една песен с думата

"дом"? "Дом, дом, дом", т.е. ще бъдете весели, защото домът е място на веселие.

(Учителя пее "В зарите на живота"* няколко пъти.) Това е окултно упражнение. Сега колкото схванате от мелодията, печалбата е ваша.

* Досега официално се считаше, че тази песен е дадена за първи път на 3 декември 1922 година.

**КАКВО ЩЕ СРЕЩНЕ
УЧЕНИКЪТ НА ПЪТЯ.**

**ПРАВИЛА И МЕРКИ ЗА
ИЗБЯГВАНЕ НА ВСИЧКИ
ПОГРЕШКИ.**

**Беседа от Учителя, държана от 06 часа
на 27 август 1922 година (неделя)
в град Търново**

КАКВО ЩЕ СРЕЩНЕ УЧЕНИКЪТ НА ПЪТЯ.

ПРАВИЛА И МЕРКИ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ВСИЧКИ ПОГРЕШКИ.

Ще ви прочета четиринадесета глава от Йоана. Тази глава ще я приложите към днешния наряд. Да се прочете цялата глава.

Ще ви дам някои пояснения за живота на ученика. Ученикът - който и да е той, от каквото и положение да е, от каквото и да е поле, каквито и знания да има, прост да е или учен, щом като влезе в Пътя на ученичеството в окултната наука, в него всякога се повдига една вътрешна борба. А борбата е едно вътрешно съпротивление, което е напълно естествено. Тренингът*, който се движи, среща съпротива. Колкото по-бързо се движи той, толкова по-голямо е съпротивлението. Също и параходът, който се движи, среща съпротивление, но и той трябва да го преодолее. Законът е такъв. Съпротивлението именно показва, че вие сте в Пътя, т.е. движите се. Ако няма съпротивление, това означава, че стоите на едно място. Следователно, всички изпитания, които могат да дойдат в живота ви, показват, че вие се движите.

Сега тези съпротивления са от различен характер. Най-първо в ума ви ще се роди едно съмнение дали

* (фр.) - в.лак

сте на правия Път, дали е този Пътят, по който сте тръгнали, или има някой друг. Дотогава може да не сте мислили по този въпрос, но щом влезете в този Път, ще започнете да мислите дали този е Пътят или не е. След това, щом като решите, че този е Пътят, ще се роди една друга мисъл: дали този е най-краткият Път или не. Когато разрешите този въпрос, ще се роди друг: дали ще можете да извървите този Път или ще се спрете. След като решите, че сте намерили Пътя, че той е най-добрият, ще ви дойде желанието да се спрете, да се разположите и да си похапнете малко. И така може да заспите. Това са ред изкушения. Който е тръгнал по Пътя, не му се позволява да заспи. На ученика не се позволява да заспи на Пътя! Добре ще схванете това, а не буквално. Ще запитате без спане може ли. Може, разбира се. "Без спане" означава съзнанието ви да е будно. Мислите ли, че животът на спането е необятен? Не, при тези условия, при които живеем, спане има на земята, но в Пътя, по който вървим, не трябва да се спи. Там например, спане се нарича състоянието, когато твоят ум се отвлече назад. Спомниш си своето минало, благата, които си преживял, и у теб се поражда едно желание пак да заспиш. Когато преживявате вашето минало, това е едно заспиване. Ще ми кажете: "Какво лошо има в това човек да преживее своето минало?" Няма лошо, но нищо няма да научите. Представете си, че след като сте свършили университет, пожелаете да преживеете един ден от вашето детинство. Вземате буквара и го четете отначало, четете го един, два пъти. Какво разбрахте от всичко, щом като през това време можехте да прочетете някоя съдържателна книга, а вие четете буквара. Ще кажете: "Едно време по този начин четох от буквара". Оставете вашия буквар в наследство на други да го четат и когато те го четат, вие се радвайте. Стар буквар не ви трябва. Ко-

гато човек преживява своето минало, това е пригответе за съвършения Живот.

Има и друга една опасност. Когато един ученик влезе в този път, у него се заражда желание къде ко-го види и срещне от своите другари - ученици да ги пита какво са разбрали от Учението. Той не се заема сам да чете, а започва да пита другарите си. Това е едно изкушение. На такъв ще кажеш: "Върви си по пътя, не ме смущавай!"

Ще дойде четвъртото изкушение и ще си кажеш: "Ето хора, които не ме разбират, които не ми помагат". В Пътя сам ще си помагаш, няма да търсиш помощ от никого. Ако ти не си здрав, ако твоят гръб не е здрав, няма да тръгваш на път. Здрав трябва да бъдеш. Ако си ученик, ще вземеш най-трудните задачи. Може да минат една, две, десет години докато ги решиш. Единственото нещо, което се позволява, е да повикаш от дълбочината своя Учител и Бог да ти помогне. А вие започвате един друг да се учите. Така ще изкривите Божието Слово. Кой кого учи? Никой никого няма да учи. Тук се изисква търпение, мълчание и разсъждение.

Имате някакъв недъг; в Пътя, в който влизате, не се позволява на никого никакъв недъг. Не се позволява! Без недъзи ще се влиза в Пътя. Щом имаш една слабост, тя ще те спъне. Отмахни тази слабост! После, не считайте тези недъзи за ваши. Когато ученикът влезе в училището, ще му припомнят неговото минало, ще го убеждават, че това е негово. И много пъти в него ще се явява едно противоречие. Не, вие ще отказвате! Може би някой път да ви дойде мисълта, че сега не е време или да си кажете, че сте имали някаква слабост някога. Това е едно внушение и щом го приемеш, ти ще се спънеш. Трябва да кажеш: "Едно време беше така, но сега не е така." Аз поддържам сегашното време. Ако вашата дреха е чиста и

дойде някой и ви оцапа, тази нечистотия ваша ли е? Или дойде друг и ви каже: "Защо се оцапа, не знаеш ли, че тук не се позволява да има оцапани хора? Излез вълн от Пътя и се очисти!" Излезеш ли, ти ще се спънеш, а това им е целта. Такова очистване е фиктивно. Ще вървиш по Пътя напред! Няма да се спираш да чистиш петната на другите. Ще кажеш: "Който ме е оцапал, той да ме очисти." Това е правило за учениците. А вие ще се спирате на Пътя да се чистите - тук ще се спрете, там ще се спрете и Пътят ще остане неизходен. Право към целта, нищо повече! Ще вложите Любовта като закон и ще ходите по всичките нейни правила! Ясно е това, нали?

После в Пътя не се позволява да се говорят отрицателни неща. Ако си в приятно настроение, мисли за Бога, за вечния Живот! Ще дойде някой да ви разправя небивалици: "Знаеш ли какво нещо се случи в нашето братство - опекли са едно яйце и го изяли, а в нашето братство е забранено да се ядат печени яйца." За никакви печени яйца няма да говорите. Кой е опекъл яйцето и кой го е изял, това не е ваша работа. Това са изкушения за учениците. Може през тази година някои да ви говорят за печено яйце, внимавайте! Вие ще се молите за Любовта, за нейното приложение.

През тази година вие ще имате и други някои изкушения. Ще започнеш да се питаш, след като си тръгнал по този Път, осмислил ли си тази работа; ти имаш мъж, жена, деца, обществено положение; първо си уреди живота, още не му е времето; почакай още една година, а на следващата ще се приготвиш по-добре... А следващата година никога няма да настъпи. После, ще ти дойде и изкушението, че си млад. Млад ли си, стар ли си - ти ще тръгнеш и ще вървиш по Пътя; ще вървиш, ако не искаш да се спъваш!

Душата ви ще бъде обгърната с Божията Любов! И тогава може на физическия свят да вършите каквото искате, без да се спъвате. Мислиш ли, например, че ако хванеш някого и го затвориш в затвор, си затворил и душата му? Не. Например, някой има желание еди-кой си брат да върви с нас в Пътя. В Пътя си тръгнал ти и не мисли за никой друг! Ти върви в Пътя и не мисли за другия дали е в Пътя или не. Не се спирай да каниш и не се спирай да казваш: "Мъжът и децата ми останаха въщи, да се върна да ги покая." Не се връщай назад! Защото ако мислите, че имате деца въщи, вие имате едно от големите заблуждения в света. Никоя душа не може да бъде твое дете, тя си е душа. Някоя майка ще каже: "Аз имам едно дете." Като имаш дете какво си спечелила? - Аз имам син. Какво си спечелила от твоя син? - Той ще ме гледа на стари години. Друго заблуждение! Ако тебе Господ не те гледа, че синът ти ли ще те гледа? Може най-после да се опиташ да разрешиш въпроса за своята същност като кажеш в душата си: "Аз съм му майка." Друго заблуждение! Никаква майка не си ти, нито пък той ти е син, а просто вие на земята си припомняте отношенията, които имате към Бога. Следователно, когато кажеш, че някой ти е син, това означава, че твоите отношения към Бога са синовни. А когато кажеш "аз съм майка", се подразбира Божественият Дух, който те е родил. Това са отношения към Бога, а не към хората. Така трябва да мисли ученикът, ако иска да върви. Някой казва: "Аз оставих баща си." Къде е баща ти? Ти още не си го намерил. Баща ти не е на земята и братята ти не са на земята. Ако твоят брат след десет години умре, ще питаш тогава къде е отишъл. Няма да се спъвате, смело и решително ще вървите по Пътя! Аз говоря на онези от вас, на които съзнанието е пробудено. Ня-

ма да се спъвате! Ще дойдат спънки, но те няма да ви попречат, ако вие сами не се спънете.

Сега мнозина представят този Път на ученичеството за много труден. Той не е лесен, но не е и толкова труден, колкото някои го представят. Христос казва: "Вземете моето иго, защото е леко". А игото на света е много тежко. Пътят на света е много тежък. Там хората какви ли не страдания преживяват, за да подобрят своето положение и пак го изгубват. Ако е за страдание, светът познава по-големи страдания. Има хора, които страдат повече. Някой влезе да краде, теглят му един куршум - свършва се с него, счупят му крака, осакати се. А тези, които са в Истината, се страхуват и казват: "Ако ми стане нещо?" Ако си в Пътя, мислиш ли, че няма да ти стане нищо? Пак ще ти стане. Въпреки всичко това, този Път е лек и приятен.

Сега в четиринадесета глава от Йоана са представени мъчнотиите, които ще се родят: този ли е Христос, друг ли е; вън ли е Той или вътре? Никъде няма да Го търсите. Любовта, това е Христос. Имате ли Любовта, това е Христос. Нямате ли Любовта, нямаме Христос. Кардинално така е решен въпросът. Къде е Той, в България ли, в Германия ли? Христос е Любовта; имате ли тази Любов, въпросът е решен. Но търсите ли Любовта от другите хора, Христос не е там. И от вас търсят ли Любовта, и там не е Христос. Любовта не се търси. Когато изгрее Слънцето, ние търсим ли го? Щом изгрее, то ще ви обгърне със своята светлина и топлина и няма защо да го търсим. Сега вие по буква ще ме разберете да не търсите никого. Ще кажете: "И аз няма да търся никого". У българите думата "търся" има две значения: търсиш някого в някаква посока или изтърсваш някаква дреха, с което вдигаш само прах. Вие, когато търсите, само прах вдигате. Това казвам за онзи, който е

ученик, за да разбере какви трябва да бъдат неговите отношения.

Павел дава един стих: "Който стои, да гледа да не падне". У вас може да се роди мисълта: "Дали аз не съм паднал?" В какво седи падането на човека? Ти си тръгнал в Божия Път на Любовта да живееш с Господа, а идва някой и ти казва: "Слушай, ти нали знаеш, че съботата трябва да се празнува". Друг ти казва: "В този Път, докато не се кръстиш с вода, не можеш да ходиш". Това са въпроси, които нямат нищо общо с ученичеството. На ученика не му трябва никаква събота, никакво кръщение! Кръщението е за некръстените. Като ученик той ще върви право към целта. Бог е Любов, а Любовта включва всички. Любовта сама по себе си включва всичко, тя е изпълнение на целия закон. Срећнете ли Любовта, вие няма да се спъвате, защото имате целия закон.

На ученика не се позволява да се обръща назад. Знаете ли какво стана с Лотовата жена? Когато бягаха, беше им казано да не се обръщат назад, а тя се обърна и стана на сол. Така някой от учениците се спира, въздъхва и казва: "Оставих баща си и майка си, горките починаха". Но щом се обърне този ученик, на сол ще стане. Баща ти, майка ти, братята ти, щом се запали градът, щом се опарят и те ще дойдат след тебе, ако имат съзнание. Никакво обръщане назад! Абсолютно никакво обръщане назад! Право към целта! Тогава пък може да дойде друг, за да ви говори друго някое изкушение: "Ти такъв егоист не трябва да бъдеш, толкова хора са изостанали, помогни им малко". На Пътя никому не се помага! Ето къде е мъчнотията. Ще бъде смешно в един оркестър, където са се събрали най-добрите музиканти, да започнат да си поправят погрешките един на друг. При най-малкото спиране ще се развали цялото свирене. При тези музиканти не се допускат никакви погреш-

ки. Щом като си в Пътя, няма какво да помагаш. Започне ли да се помага, свиренето спира. Щом се спреш да помагаш в грешките на другите, ти си извън Пътя. Неизбежно у вас ще се роди въпросът как така не трябва да помагате. Ще ви дам едно пояснение на тази мисъл, защото е малко противоречива: вие сте на Пътя, дадено ви е едно въже; вие го държите намотано на колелце и от движението на това колелце зависи животът на хиляди хора. Тогава идва някой ученик, на когото ремъкът на обувката му е скъсан и ви казва: "Моля ти се помогни ми, направи ми една услуга да ми закопчееш ремъка". Вие оставяте въжето и всички онези хора загиват заради ремъка на този ученик. Не, ще му кажете: "Закопчей си ремъка сам, аз не мога, защото държа въжето!" И сега често ме питат: "Учителю, трябва ли да закопча ремъка?" Щом държиш въжето, никакъв ремък няма да закопчаваш. Даже ако и твоите обувки са развързани, ще предпочетеш бос да ходиш, отколкото да пуснеш въжето. Следователно, когато човек тръгне по Пътя, той има важна работа, има свое предназначение, програма, която трябва да изпълни. Нито вляво, нито вдясно трябва да се спира. Някой ще му каже: "Чакай малко!" - Бързам, нямам време да се спирам. Тогава друг някой ще ти каже да чакаш. Не, ти ще вървиш, няма дори да поздравяваш никого. Напред! Ще ти кажат: "Ти не си учтив." Напред! - "У тебе човещина няма ли?" Напред! - "Защо не ни разправиш нещо?" Напред! - "Какво мислиш?" Напред! - "Ама и ние ще тръгнем!" Напред! Не се спирай, нищо повече! Тези хора, които те спират на Пътя, са все духове, които приемат благовидна форма и ти казват: "Чакай и ние ще дойдем". Те само си играят, те никога няма да тръгнат. Те са хора, които ви забавляват, за да ви спънат и спрат. Вие трябва да вървите, като че ли те не съществуват... Това се извърш-

ва вътре във вашето съзнание. Това е Пътят на ученика.

Аз изпитвам онези, които постъпват като ученици; например, дали ще изпълнят една заповед относно някаква тайна. В действителност няма никаква тайна, а само гледам как ще изпълнят заповедта. Казвам на някои ученици: "Каквото видяхте, няма да го казвате!" После наблюдавам дали ще изпълнят това, което заповядах. Те отиват при една сестра и разправят какво са видяли. Бяха обещали едно, а направиха обратното и какво стана? Роди се една малка дисхармония: какво видял този, какво видял онзи... Нищо не са видели. Аз искам да видите Любовта и да я възприемете. И ви казвам, че у вас има една слабост на самохвалство. Ученикът няма какво сам да се хвали: "Аз това видях, онова видях". Ще помните, че щом ви се каже за нещо, не трябва да го разправяте. Не говорете, мълчете! Аз много съжалявам за този голям недостатък у вас, специално у софиянци. Те са готови да окрякат орталъка* като кокошка за едно яйце. И най-малкото яйце така ще го разправят! А когато го одумат, ще се съберат и ще кажат: "Да мълчим вече, да не го казваме". Не, не бива така. Не говори, това е изпит! Ако има нещо за казване, това е моя привилегия. Вие нямате право да казвате, защото разваляте всички работи. Работата, която трябваше аз да свърша, вие искате да я правите. Само моята четка ще я направи! Вие се месите за работи, които нито в клин влизат, нито в ръкав. Когато трябва, аз ще ви повикам и ще ви кажа. Аз всичко съм взел предвид.

Вчера някои се разгневиха и един ми каза, че видял духом какво има в стайчката. Нищо не е видял!

(тур.) - множество, много хора

На мене ще казва, че духом го е видял! Ако той духом е видял нещо, най-първо нямаше да се сърди. Когато ви въведат в тази скришна стаичка, трябва да разберете нещо, разбиране трябва там. Ако е нужно да се залъгваме, това е друг въпрос. Пък ако е за картини, аз съм първият, който съм ви научил да гледате хубави картини всяка сутрин. Един ден някои от вас ще отидат в Европа. Там някой известен художник е нарисувал хубава картина, хубав пейзаж, поставил го е в рамка и хората с години гледат тази картина. Казвам: "Елате, аз ще ви покажа оригинала, няма да ви коства много!" Ако вие излезете половин час преди изгрев, ще видите оригинала на тази картина, който е хиляди пъти по-хубав, по-красив.

Вие трябва да бъдете послушни, това ви липсва сега. Първото нещо, което ви спъва, е непослушанието; вие не изпълнявате моите думи. Второто нещо е, че постоянно коригирате моите думи: "Господин Учителю, това граматически не е вярно, не е правилно, така не може." Не знаете ли, че вашата граматика на земята е безграматичие на Небето? Мислите ли, че българската граматика е най-съвършена? Съществителното трябвало да се постави след глагола. Има езици, където съществителното стои пред глагола. Някой път съществителното се поставя накрая, на опашката, а някой път в средата, друг път - в началото; зависи от езика. Ако българският език е толкова съвършен, произнесете ми думата "Любов", но така, че хората да разберат какво нещо е Любов. Сега, като кажеш "Любов", трябва да говориш един час. Такъв език много развит ли е?... И така, трябва послушание! Казвате: "Духът ми каза днес да поста". Онзи, комуто е казал Духът да пости, разбира поста в първа степен, на физическото поле - седне и не яде цял ден. Защо не яде? Духът му казал. Той пости, но работата е, че цял ден гледа, наблюдава другите и им

казва: "Ти защо не постиш, не знаеш ли, че е голям грях? Аз от тази сутрин съм запостил." Започва да наобикаля и заприличва на турците-рамазанлии*. Един рамазанлия турчин от Варна минава покрай един извор, сяда, измива си краката, за да вземе абдест**. Идва един българин, отваря си торбата с ба-ница и започва да яде. Изведнъж турчинът скача: "А бе гаур, не знаеш ли, че аз съм рамазанлия?" Че бой!... Ако ти постиш, не ядеш, това още не е събитие. Никой не трябва да знае, че постиш. Ще постиш във всяко едно отношение. И по време на поста ще бъдеш толкова благ, толкова снисходителен, ще извиняваш погрешките на другите хора и ще се радваш, че другите ядат. Ще кажеш: "Братко, аз много се радвам, че ядеш. Моят стомах е развален и съм на диета, но се радвам, че ти ядеш сладко." Измий си лицето, за да не те познаят, че постиш и бъди радостен и весел!

Сега, всички слабости се дължат все на такива "прави пътища". Има мнозина, които са се спрели, отбили са се от Пътя и казват: "Слушай, не ходи по този Път, спри се при нас, ние ходихме по този Път, в него нищо няма." При никого няма да се спирате, в никого няма да се вслушвате. Ще вървите, няма да давате ухо на чуждите думи. Ще кажете: "Този Път аз го зная, по него ще вървя" И пак ще ви дам един пример, който съм разказвал и друг път: когато предадох първия урок на софиянци да ходят вечерно време на Витоша, им казах: "Когато тръгнете из пътя, с никого няма да се разговаряте, от кучета няма да ви е страх, няма да се спирате да им хвърляте камъни, в

* (тур. рамазан) - пост, глад в деветия месец на мюсюлманския календар

** (тур.) - обредно умиване на ръцете и краката у мюсюлманите.

краен случай ще бръкнете в джоба си, за да им хвърлите малко хляб и не се бойте. Ако се изгубите из пътя, няма да питате никого, няма да търсите чужда помощ. Сами ще намерите пътя си." Онези, които постъпиха така, добре завършиха, а които се отбиха от пътя си и потърсиха чужда помощ, имаха малко неприятности.

Мълчание трябва! Когато вървите в Пътя, ще мълчите. Ще вървите само с мисълта си. Спреш ли се на Пътя в какъвто и да е смисъл, неприятностите ще дойдат. Когато тръгнеш в Пътя, ще дойде някой и ще те обиди, но ти ще мълчиш и ще вървиш. Не се разправяй, разправи не се позволяват! Ти бързаш да вземеш последния трен, някой те среща и ти казва, че си последен вагабонтин. Ти се спираш и се възмушаваш: "Как, аз вагабонтин?!" Изгубваш минутата и изпускаш трена. Не, няма да се спираш! И учениците, когато тръгнат по Пътя, не трябва да се спират. Всички окултисти проповядват да се слага въськ в ушите, за да не се слуша. Когато се качиш на трена, тогава може онзи, който седи в него, да говори колкото иска. Никакви спорове няма да разрешавате! Какво ще спориш с мене в Пътя? Казваш, че ти дължа двеста лева. Бъркам в джоба си, който е пълен, давам ти и минавам към друг. - "Хиляда лева имаш да ми даваш." Давам ти и тази сума и продължавам напред, нищо повече. Щом имаш в джоба си нещо, следователно имаш да даваш. Щом бръкнеш в джоба си и нямаш нищо, ще мълчиш. Ученикът не може да бъде беден. Ще отхвърляте мисълта, че сте бедни, защото бедните, когато мислят, че са бедни, беднотията привличат. Всякога ще мислите, че сте богати. Ученикът трябва всякога да бъде положителен; той не трябва да мисли, че е грешен, че нещо не му достига. Той трябва да мисли, че всичко има и че трябва да го обичат. Положителен трябва да бъде.

Това е първото правило - положителен трябва да бъде! В този Път са тръгнали хиляда ученици; да речем, че някой от тях е беден, а другите са богати. Нима тези хиляда души, които са решили да вървят в Пътя и да изпълнят Волята на Бога, няма да си услужат един на друг? Ще си услужат. Ще кажат: "Братко, вземи каквото ти трябва, всичко е на твоє разположение." Нима сто души, които носят своите торби, няма да ти услужат? Това е закон. В Пътя всичко е предвидено и то трябва да се реализира абсолютно точно, както е предопределено по Божия закон.

Често, когато говоря, някои си мислят: "Дали Учителя говори за мене?" Не се спъвайте. Щом мислите, че когато говоря, имам някого предвид, вие се спъвате. По Пътя се говорят само положителни работи. Щом аз говоря за отрицателни работи, разбирам, че някой от учениците се е спрял някъде и казвам: никой ученик не трябва да се спира, той трябва да върви. Учителят никога не може да говори отрицателни неща, не може да седне на Пътя и да морализира своите ученици. Той ще им каже: "Напред ще вървите, с Любовта ще се занимавате, Божията Мъдрост ще имате, Истината ще поддържате!" Така е. Ученикът, който е тръгнал в този Път, трябва да се прости с всички свои недъзи. В своя ум, в своята душа той трябва да се е простил с тях.

Сега някои от вас могат да кажат, че са малко нервни и сприхави. Това са хипнотически състояния. Само ако влезе един трън в крака ви, можете да станете нервни. Тази нервност се дължи единствено на тръна; извадете го и това състояние ще мине. Например, стоите и се молите, искате да знаете дали сте концентрирани, но някой идва и ви прошенва: "Днес имате да плащате полица от сто хиляди лева. Ако не я платите, отивате на смърт!" Вие веднага се спирате, разтрепервате се и казвате: "Как ще я изплатя?"

Ами че вие сте на аудиенция с Бога, а мислите как ще плащате. Ушите ви трябва да бъдат запушени, макар да имате сто такива полици. Това е едно изпитание за вас. Ще ви кажа защо не трябва да се занимавате с тази полица: допуснете, че вашият крак е счупен и е дошъл лекар да го намести. Тъкмо той ви намества крака, пристига някой и ви казва: "Знаеш ли, че имаш да ми изплащаш полица от двадесет хиляди лева? Ела на банката, нали си честен човек." И ти понечваш да станеш. Трябва ли да ставаш? Не, ти ще мълчиш. Този, който е дошъл, трябва да види, че кракът ти е счупен, трябва да изчака да оздравееш. Не изчака ли, неговата цел е задна. Ти ще стоиш и ще внимаваш какво ти е казал този човек, няма да мърдаш. Това е послушание! А всичките полици ще платиш, когато оздравееш. Някой ще попита: "Не трябва ли да отида?" Преди да си тръгнал в Пътя изчисти всичките си сметки вътрешно в душата си и ще приключиш с въпроса. Ако някои сметки останат неочистени, те не са твои, а чужди; не ги разчиствай. Нека всеки изчисти своите сметки.

Сега тези са мъчнотиите, които ще срещнете през годината. Вие сте ги срещали преди и тази година отново ще ги срещнете. Не се спъвайте. Важното за вас е знанието, не се спъвайте! Ние ще вървим и ще изпълним Волята Божия така, както е писано. Когато вървим из Пътя, може да се разговаряме за важни работи, а маловажните ще оставим за другите. Сега ли му е времето или идущата година, да не сме закъснели? Да, сега му е времето! Дали е този правият Път; дали всички, които са тръгнали, са готови? Всички са готови! - Този брат не ми се харесва. Не е ваша работа! - Защо са го допуснали в този клас? Не е ваша работа, абсолютно нямате право да питате защо е влязал. Вие сте влезли, занимавайте се със себе си. Ще питаме ли Бога защо е допуснал тези брѐм-

бари? Допуснал ги е, това е Негова работа. Ние ще благодарим, че сме в това Божествено Училище, а че е допуснал бръмбари, мушички - това е Негова работа. Ние само ще констатираме всичко това. Не се занимавайте с Божествените работи и не ги коригирайте. Не коригирайте Бога в Неговите действия! Нито съвет Му давайте! Защото някои съвет Му дават, че трябвало да бъдат малко по-богати или по-умни. По-голямата ученост е богатство. Не можеш ли да го употребиш, какво ще правиш с него? Друг иска да бъде малко по-силен. Ти малките сили не можеш да употребиш, а как ще употребиш големите?

Има друго едно състояние, което учениците могат да усетят. Може да се намерите в положението на Диоген, при когото към края на живота му идвали мнозина да го питат по различни въпроси. Един ден той казал: "Днес искам да си почина, не желая да имам с никого вземане-даване." Отдалечил се извън града под една круша да размишлява. До обед вървяло добре, но по обед, тъкмо в най-спокойното време, един човек идва да го пита за нещо. Диоген се изсмял саркастично и нищо не му отговорил... Ами че този човек откъде да знае, че днес не си разположен, или че не искаш да приемаш никого? Нима искаш с тази си постъпка в края на живота си да фалираш? По някой път вие казвате "днес не искам никой да ме безпокои", но този ден идва някой. Не трябва да ви спъва въпросът защо е дошъл. Дошъл е; ще свършиш работата си с него и ще вървиш напред.

Не искам да останете с погрешно впечатление и да кажете: "Пак ни нарязва Учителя". Никого не съм нарязвал, но вие не сте на Пътя. Когато вървите в Пътя, с греха няма да се занимавате. Правилото е ученикът да не се занимава с живота на другите. Целта трябва да бъде Божията Любов, изпълнението - Божията Мъдрост, а приложението - Божията Истина.

С тях ще се занимавате! Ако на теб ти е добре, ще бъде добре и на всички около тебе.

Има и друго положение, при което някои казват, че не се обичаме, че Учителя обича някого по-малко. Това е илюзия на вашия ум. Ако в Търново днес грее слънце, а във Варна има облаци, варненци могат да кажат: "Днес слънцето не ни обича, има малко облаци, слънцето е неразположено". Не че слънцето е неразположено, а вие образувате облаци и предавате вашия недостатък на слънцето. Други казват: "При нас е много хубаво времето, отличен ден е." А трети уточняват: "У нас каква буря, гръмотевици, какъв град имаше!" Не, не е криво слънцето. Ако у вас има град, този град е ваш. Ако се бият хората, ако има недоразумения, това не е недостатък на Бога, а е ваш недостатък. Ако ние се караме, това са наши, а не Божии работи. В Бога съществува една абсолютна позитивност във всички неща, Той е всякога благ. И тогава вие - учениците, се намирате в положението на циганката, която се оженила за царския син, но хлябът не ѝ бил сладък, та взела скришно брашно в една паница и го изсипала на купчинка, за да си омеси пита. Това е навик от миналото. Така и вие сега ще тръгнете от стая на стая да просите брашно. Защо го правите? - Защото сме бедни. Не, вие сте в миналото си състояние, преди да се ожените за царския син. В Пътя на ученика няма никаква беднотия! Ученикът не може да бъде беден, дисаги не му трябва и просене на брашно не му трябва. Той трябва да напусне този навик. Хлябът и всичко друго му е предоставено. Той трябва да напусне тези дисаги и това брашно.

Понеже сте тръгнали, аз ви казвам какво може да се случи на Пътя и да ви спъне. Някои ще се запитат дали не са се спрели. Не сте спрели, тръгнали сте, но ви казвам какво може да стане. То може да стане,

може и да не стане, но съществува като възможност. И когато стане, никакво ухо не му давайте и не се спирайте. Света няма да оправате. Комуто и да дължите нещо, няма да се спирате, защото една минута остава до трена. Даже и утеха няма да давате; някой ще вика, но ти ще вървиш. Оглушки ще си правите, свършени оглушки ще си правите, който и да е подире ви. Нищо повече! Забелязал съм, че има два вида деца: лошите деца, когато хванат майка си, плачат, задържат я, теглят я да се върне вкъщи. А добрите деца, когато видят майка си, тичат с нея и не плачат, а казват: "Аз ще дойда с тебе." Вървете си напред; ако вашето дете иска да върви, вземете го. Ако отивате на гости и то не плаче, вземете го; иска ли да върви с вас, не го връщайте назад. А тегли ли ви назад, плаче ли, оставете го. Нищо повече! Рязко и положително! Не се спирайте да му разправяте това-онова. На никого не обяснявай нищо по Пътя, право към целта! Пътят, който ще изходите, е приятен. Някъде има много неприятни места, но това е в реда на нещата; има и много приятни места.

Учениците могат да направят една друга погрешка и за нея искам да ви предупредя. Да допуснем, че сте ученик в училището и главното нещо за вас е да си знаете уроците и то хубаво да ги знаете, да разбирате предмета. Обаче, вие не учите, а започвате да се обличате много хубаво. Отивате на училище, но урокът ви не е научен. Искате да привлечете вниманието на учителя с дрехите си и казвате: "Учителю, ние извършихме едно нещо!" Нищо не сте извършили; важен е урокът, а не дрехата. Вие казвате, че трябва да бъдете морални и добри. Това са вашите връзки и вашите чепичета. Нам морал не ни трябва. Обикновени, прости дрехите ни трябва да бъдат; може да са и малко скъсани, но ако знаеш урока си добре, учителят ще бъде доволен. Той ще те извини за дрехите,

че са малко скъсани. А може да имате и най-красивите дрехи, часовник и прочее, но да казват за вас "хубаво облечен, но не учи". Любовта трябва да влезе в сърцето ви! За нас е важно какво е сърцето, а не какви дрехи има отвънка! Ние не сме за външния морал; него ние наричаме прическа, обличане. И той е хубав, но е за свободното време. А щом си на Пътя, върви, главното там е учението! Трябва да знаеш закъде отиваш. - Отивам в училището. Знаеш ли уроците? - Зная ги. Щом дойдеш, ще те изслушаме. Христос ще ти зададе първия въпрос: "Разрешавай! Много добре, седни; върви сега и прилагай тази задача! На другия учител казва: "Разрешавай! Много добре, върви и започни с втория урок!" През тази година ще решавате задачата на милосърдието - първата задача, която дават на всички.

(Запитват: Може ли да се каже някому: "Ти не можеш да си ми приятел, защото си приятел на неприятеля ми"?) Ако някой отговаря по този начин, той не е ученик. Вие решавате каква е задачата на ученичеството - да различавате приятелството. Всеки ученик, който добре се учи, е ваш приятел. А всеки ученик-ленивец е ваш неприятел. Защото онзи ученик, който не се учи, има един недъг, неговият ум е зает с други работи. Ако някой ученик каже, че не може да живее добър живот, това означава, че умът му е зает с други неща. И така, на ученика казвам: всеки, който добре се учи, ми е приятел. Тези неща са казани преди хиляди години. Това е метод; мисля, че и в Писанието е казано: "Враговете наши са и ваши врагове".

Няколко въпроса ще решавате тази година:
Първо, Истината в душата,

Мъдростта в ума,
Любовта в сърцето.

Това са важните въпроси, които всеки един ще реши по всички правила.

Второто нещо, което ще решавате, е:

Свобода в душата,
Светлина в ума,
Чистота в сърцето.

Третото нещо е:

Плодът в душата,
Знанието в ума,
Силата в сърцето.

Това е важното, което трябва да ви занимава, а всичко друго е престъпление.

Какво беше времето миналата неделя? - Много облачно. И днес е облачно, следователно има подобие.

Сега да направим упражненията.

АЗ СЪМ ИСТИННАТА ЛОЗА

**Беседа от Учителя, държана от 11 часа
на 27 август 1922 година (неделя)
в град Търново**

АЗ СЪМ ИСТИННАТА ЛОЗА

Да направим една тайна молитва.

Ще ви прочета петнадесета глава от Евангелието на Йоана. Тази глава е за учениците, а не за обикновените хора. Първата фаза в нея се съдържа в стиха за пръчките. Чрез тях е изразено Царството Божие, което се развива сега на земята. Втората фаза е показана в стиха "Вие сте чисти заради Словото, което ви говорих". Това е сравнение между лозовата пръчка и отношенията, които ученикът проявява. Както пръчката черпи сокове от лозата, така и ученикът в своето развитие черпи сокове от Учителя си. В това негово развитие земеделецът е Бог-Отец. Трябва да знаете, че именно в закона на прераждането семката на плода се пресажда. Не мислете, че като се отделите от правия Път, ще можете да бъдете посадени където и да е. Не, съществува подобие в пресаждането, поради което сте длъжни да спазвате този закон.

"Ако пребъдвате в Мене, и думите Ми пребъдват във вас, каквото искате ще попросите и ще ви бъде." В този и в следващите два стиха вече се засяга мисловният свят: "Който пребъдва в Мене и Аз в него, той принося плод много. В това се прославя Отец Ми, да приносяте плод много. И така ще бъдете мои ученици." Тези думи на Христа посочват условията, необходими, за да бъдете ученици. Някой казва: "Да бъда ученик!" Прочетете петнадесета глава и ще видите какви са условията. Само по този начин можете да бъдете ученици.

Сега настъпва втората фаза на ученика. Какво ще се случи с него, след като стане ученик? Втората фаза, това, което сега търсите, е Любовта - тя е второто посвещение. На тези, които трябва да влязат, казвам: както Отец възлюби Мене и Аз възлюбих вас; пребъдете в Моята Любов! Състоянието, което отличава ученика, се съдържа в думите "Пребъдете в Моята Любов!" Христос казва: "Ако държите Моите заповеди, ще пребъдете в Любовта Ми, както съм Аз държал заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата Любов". Сега, вие искате да ви обичат, но не пребъдвате в Любовта. Кой от вас пребъдва в Любовта, я ми кажете? Къде е вашата Любов? Христос доказва, че пребъдва в Любовта; когато Го поставиха на кръста, Той плака, моли се и най-после пренесе всичко доброволно. Това е пребъждане в Любов! Ученик или Учител трябва да докаже Любовта си. Аз искам тази година да докажете Любовта си. В какво ще се докаже Любовта? За мен празните думи нищо не значат и обещанията нищо не важат. Съществен е само този Живот и от вас се иска да дадете плод. Желаете да се отвори Небето, да ви се дадат всички Сили, Бог да направи много за вас, но вие самите не давате нищо. Учениците в България, както ги гледам, много нещо искат. Не може така! За учениците от всички народи, от всички племена, от всички векове и времена правилата не са се изменили и няма да се изменят никога. Сега, вие именно Христа търсите, за Него говорите, Неговата Любов желаете, искате да Го познаете и мислите, че Го познавате. Възможно ли е да Го познавате и да не пребъдвате в Любовта Му? Христос пояснява: "Това ви говорих, за да пребъде Моята радост във вас и вашата радост да бъде изпълнена. Тая е Моята заповед: да имате Любов помежду си, както ви Аз възлюбих."

Третото положение, което посочва Христос, е, че между всички ученици трябва да има такава Любов, каквато съществува между ученика и Учителя: "Никой няма по-голяма Любов от тази, щото да положи някой душата си за приятелите си. Вие сте ми приятели, ако правите това, което ви Аз заповядвам. Не ви наричам вече раби, защото всичко що чух от Отца Си, явих ви го. Не избрахте вие Мене, но Аз ви избрах и поставих ви да идете вие и да принесете плод и плодът ви да пребъде; щото, каквото поискате от Отца в Мое име, да ви даде. Това ви заповядвам, да имате Любов един към друг. Светът ако ви ненавиди, знайте, че Мене по-напред от вас възненавиди. Ако бяхте от света, светът би любил своето; а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви ненавиди." На това място под "свят" Христос подразбира черното братство, черната ложа. Тя не може да ви обича. Сегашният свят се управлява от черната ложа - всичките му закони, наредби, форми в църквата се отличават с показност и подражателство.

По-нататък Христос пояснява: "Помнете Словото, което ви Аз рекох: Не е рабът по-горен от господаря си. Мене ако изгониха, и вас ще изгонят: ако са държали Словото Ми, и вашето ще държат. Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат; сега обаче за греховете си извинение нямат. Ако не бях сторил между тях делата, които никой друг не е сторил, грях не биха имали; но сега видяха и възненавидяха и Мене, и Отца Ми. Но и вие свидетелствате, понеже от началото сте с Мене."

Тази глава от Евангелието може да я четете много пъти и да размишлявате. В нея има ценни указания и упражнения за ученика.

Сега у всинца ви е проникнала идеята да напуснете Пътя за Духовния свят, в който сте влезли. То-

ва е погрешно схващане. Когато Духът и плътта заедно живеят и работят, спорят помежду си, но при това са необходими един за друг; така и вие, когато влезете вътре в света, трябва да си свършите работата и да го победите. Ако вие не победите света, не можете да бъдете добри ученици. Ще го победите и ще разполагате с онова, което е в него. И Христос казва "Аз победих света". Ако Христос - Учителят победи света, то и ученикът трябва да го победи. Сега у вас съществува желание да отидете в света, за да го победите, но и да се подчините на неговите закони и ред, на неговите мисли, желания и действия. Вие мислите, че всичко, каквото става в този свят, е нещо идеално. Кой от вас няма желание да отиде и да види как играят някои идеални актьори. Ами че имали по-голямо представление от действителния живот! От един актьор, който се гърчи на сцената, и от един болен, който се гърчи на леглото, кой е по-добър актьор, кой по-добре играе ролята си? От един актьор, когото убиват на сцената, и от един човек, когото убиват в живота, кой по-добре изпълнява ролята си? Разбира се, че последният. Наблюдавайте живота и ще имате най-добри представления от различен характер - и комедия, и трагедия, и драма. Казвате: "Да идем на театър, дават едн-коя си драма". Аз ви казвам, че и по-хубава драма съм виждал. Наистина, чрез своето произведение драматургът е направил един хубав превод, но питам ви вие виждали ли сте оригинала на тази драма? Той е десет пъти по-хубав. Има художници и музиканти, които копират от живата Природа и ако стигнем до способността да разбираме нейния език, тогава ние ще се ползваме от същността на нещата и ще имаме едни по-хубави, по-верни схващания. Понеже сегашният слух не е така добре развит, ние мислим, че Природата не говори. Но тя говори отлично, много хубаво и красно-

речиво говори. В известни времена, в известни дни през годината Учителят на Бялото Братство космически слиза вътре в Природата. Това са моменти, за които казват, че Небето се отваря и се явяват различни видения. Във всяка една епоха има времена, когато Учителят слиза и ако вие ги знаете, ще видите Великото в Природата. Бог по някой път мълчи, по някой път говори. Той мълчи, когато е зает с някоя велика Своя мисъл за сътворяване на нов свят. Именно в тези творчески актове на Бога на земята стават най-големите престъпления, защото Той не може да се занимава с глупостите на хората. Вие казвате: "Докато Господ мълчи, да свършим тази работа, сега му е времето!" Но след като свърши работата си, Господ се обръща и разчита всичко. Той за всичко държи сметка, нищо и никого не забравя, нищо не пропуска, никога не заспива. Той само привидно никога не те забелязва и дори когато те гледа, показва, че не те вижда. Той запазва абсолютно мълчание; мълчи и когато те наблюдава, а ти мислиш, че не те е видял и се успокояваш. Не, видял те е Той.

За да се домогнете до Любовта, непременно трябва да бъдете ученици. Детето, за да го обикне майка му, трябва да стане дете. Ако не стане такова, то не може да се ползва от нейната Любов. И ученикът, за да бъде обичан, трябва да се постави в положението на ученик. Ако искате да опитате Любовта, трябва да се поставите в положението на дете, на ученик. Ако искате да опитате Любовта, трябва да слезете на земята, да се ограничите, да проявите отношенията си към Бога. Щом се смирите, щом се почувствате вечни като Бога, тогава ще заживеете в Него и няма нищо друго да търсите. Щом се ограничите и дойдете да работите, тогава Бог ще ви се изяви в своята Любов. За проявлението на тази Любов ни е потребно тяло и то най-хармонично съградено тяло. В то-

ва тяло ни е потребно едно отлично сърце, направено от най-фината материя, която съществува в Божия свят. После, трябва ни един отличен ум, създаден от най-фините Сили, които съществуват вътре в Природата. След това ни трябва душа, произлязла от субстанцията на Бога, от Неговата същност - душа, която проявява целия Космос в себе си. Трябва ни и дух - този Божествен лъч, който излиза и оживява всичко. Това е вътрешният човек. И когато всички тези елементи се съчетаят в едно, човек добива съзнание, че съществува едновременно на земята, в астралния свят, в менталното поле, в Причинния и в Божествения свят.

Сега като казвам да бъдете ученици, не означава, че не сте такива, но желателно е да бъдете от тези трудолюбиви и способни ученици, които щом като срещнат мъчности, знаят добре да ги разрешават. Ако вие имате дъщеря и я държите затворена в един замък, тя ще бъде чиста. Ако имате друга дъщеря, която, след като я пуснете в света всред всички изпитания и изкушения, остане чиста, питам коя от тях двете стои по-високо? Втората. Ако имате благоприятни условия и сте чисти, това е отлично, но трябва да знаете дали можете в изпитанията да запазите чистотата си. Онзи, който е минал през всичките нечистотии на живота, през всичките съблазни и е успял да запази своята чистота, той е ученик. Вие искате да сте ученици и да се затворите в един стъклен звънец, където да няма изкушения, за да се запазите чисти. Това е най-лесното нещо, но тогава няма смисъл да бъдете ученици. Не, ученикът ще мине през света, ще бъде поставен на всички съблазни и щом издържи, ще познаете, че е ученик. А вие когато влезете в Пътя, казвате: "Дано мъчнотиите и изкушенията да са по-малко". Чудни схващания са това! Ще имате точно толкова изпитания, колкото са необходими за ва-

шето развитие. Вземете едно светско училище и вижте как е съставена програмата там. В първи клас тя съответства на разбиранията на учениците; във втори, трети, четвърти, пети, шести клас - също. Ако хората знаят толкова умно да си нареждат работите в живота, колко повече умее това Бог! Дано Господ предвиди всичко! Ние сме влезли в Пътя и казваме: "Господи, гледай да ни дадеш нещо такова, което да не ни сломи!" Даваме съвети на Господа, което означава, че не вярваме в Него. Това е изпитание, изкушение. Ще кажем: "Господи, ние ще изпълним програмата Ти така, както Ти си я наредил. Нека бъде Твоята Воля!"

Сега, аз говоря на онези, които се подготвят вече, които са пред прага на ученичеството. Ще кажете, че вече сте ученици. Да, разбира се, но има ученици от първи, от втори, от трети, четвърти и така нататък класове; от ученик до ученик има разлика. После, има ученици от гимназията, от университета, най-после има и окултни ученици. Думата "ученик" може да се разбира в много форми. И когато някой път ви казвам, че още не сте ученици, вие възразявате: "Как да не сме?!" Вие сте ученици на прогимназията, но не и на висшата гимназия. После ви казвам, че сте ученици на висшата гимназия, но не и ученици на университета. Не е ли вярно? Вярно е. Е, добре, ще ви попитам сега какви трябва да бъдат качествата на ученика, който е влязъл в окултната Школа? Всичко, което е необходимо за ученика, трябва да бъде за вас точно определено и трябва да го притежавате. Целта на търговеца е да стане богат и права е целта му. Целта на юнака е да стане як и корав. Целта на онзи, който се сражава на бойното поле, е да спечели сражението. Целта на гладния е да се нахрани, на жадния - да се напои. Целта на ученика е да се учи. И така, нашата цел през годината ще бъде да се учим.

На какво? Да любим. Първото нещо е да се научим да любим, да се обичаме! Второто нещо е да научим начините и методите, чрез които се извява тази Любов. Третото нещо е да познаваме условията, при които ще проявим своята Любов.

За да те любят, трябва да има нещо в тебе. Например, обичаш музиката; ако знаеш да свириш, аз ще те обичам. Обичаш изкуството, художеството; ако си отличен, първокласен художник и нарисуваш една картина, аз ще те обикна. Обичаш милосърдието; виждам един акт на милосърдие в тебе, чрез който помагаш някому и го повдигаш - аз ще те обикна. Следователно, за да ви обикнат хората, вие винаги трябва да проявявате своята Любов, да проявявате акт на Любов към по-слабите. За да бъде обикната от своето дете, майката трябва да умее да възпитава. Тогава всички ще казват: "Отлична майка, дава добър пример". Но ако тази майка захвърли детето си и престане да го възпитава, ако започне да ходи по журфикси* и по събрания, където няма обществен въпрос, който да ѝ се опира, а собствените си рожби оставя сиротни, тогава всеки ще каже: "Тази майка много знае, но поне да научи как да възпитава децата си". Сега, вие всичко може да знаете в света, но не знаете как да служите на Христа, на вашия Учител, не знаете как да приложите Неговото Учение. Щом стигнете до приложение, не знаете как да го сторите. Ако попитам когото и да е приложимо ли е Христовото Учение, всички ще отвърнат, че е неприложимо и несъвместимо. А стане ли въпрос за Чистотата, казват: "Не може да бъдем чисти, аз съм женен и не мога да бъда чист". Ти и да не си женен, пак ще бъдеш нечист. Жената за тебе е една стъкленица, в която си

* (фр.) - определен приемен ден в частен дом

затворен, за да не се окаляш. Знаете ли кога се оцапват мъже и жени? Те така са се съединили, че окото им е все в просото: мъжът ходи навън и гледа, жената ходи навън и гледа... Външното гледане опетнява човека. Когато човек престане да гледа Бога в себе си и да се възхищава от Неговата Любов, а започне да се възхищава от външния свят, той е върху пътя на престъпленията, извършил е всичките престъпления. И всеки може да те подкупи тогава: ще се подкупиш от очите на една жена, че били черни, че била пълничка, че носят ѝ бил гръцки, че бузите ѝ били пълнички, че това-онова. После ще се подкупиш от това, че еди-кой си имал къщи, ниви, парици. Всичко ще те подкупи. Това вече не е Любов; това в Писанието го наричат "място на престъпление". Ако вие или който и да е се подкупвате от знанията на вашия учител и го обичате само заради тях, вие вършите престъпление. Знанието не е цел, защото Любовта е, която носи знание в себе си. Вие не можете да носите знание, докато не придобиете Любов. Вие се лъжете и мислите, че преди да придобиете Любов може да придобиете знание. Само онзи, който е придобил Любовта във всичката нейна пълнота, може да добие знания. Не мислете, че без Любов може да имате някаква Сила. Всички подобни сили са лъжливи и фиктивни. Казвате, че без Любов можете да направите нещо. Прегледайте цялата история - няма нито един реформатор, нито един Велик Учител, който да е тръгнал в света без Любов и да е имал успех. Може да е имал временен успех, но всичко е рухвало и се е разсипвало след него. Затова казвам, че цялата ваша сила, ако се проявява без Любов, ще рухне, ще се разсипе. И тогава вие ще кажете: "Защо ни трябваше да ходим!" Да, без Любов не може да се ходи. Само с Любов! Аз ви говоря Истината така, както никой не ви е говорил: без Любов никой нищо не мо-

же да направи. Някой ще каже: "Като добия знанието, после всичко останало е лесно". Не, най-първо ще добиеш Любавта, а после ще добиеш истинското знание. В това отношение няма да откриете никакво изключение. Ще кажете, че сърцето ви е студено. Защо? Защото нямате Любов. - Ама откъде да я взема? Че вие откъде търсите Любавта?...

Аз ще ви оставя този въпрос неразрешен, но ще помните, че всичко в света се открива само чрез тази Любав, която носи скрити в себе си Божествената Мъдрост и Божествената Истина. Когато схванете тази моя мисъл, у вас ще дойде едно прозрение, един подтик и ще видите всички човешки души в една нова светлина. Тогава ще ви стане всичко мило и драго; даже и най-отвратителните същества, за каквито считате влечугите и жабите, след като ги погледнете през тази Любав, ще кажете за тях: "Горките същества, колко ги съжалявам! Коя ли е причината за това тяхно положение?" Когато срещнете някоя костенурка, ще се спрете и ще кажете: "Колко те съжалявам! Разбирам защо носиш тази дрешка." Когато пък срещнете змия, няма да ви е страх, но ще кажете "Горката, сега те разбирам, зная коя е причината, за да се гърчиш и пълзиш." В душата ви ще се яви едно вътрешно умиление. А сега, когато срещнете някого, казвате: "Какъв си лицемер! Познавам всичко в тебе - искаш да ме излъжеш, да излъжеш Бога и мислиш, че аз не зная. Не се лъжа аз!" Щом като разсъждаваш по този начин, ти отдавна си се излъгал. Ако знаеш Истината, ти ще кажеш в себе си: "Разбирам къде се спъва този брат и виждам къде се намира той". Ти ще разбереш в себе си причините, поради които той е в такова положение - той решава трудна задача. Искам да взема подобни реални примери от учениците, които образуваха комуни; необходими ми са примери и мисля, че те няма да се докачат. Идва

при мене един ученик и ми разказва: "Ние намерихме истинския път, направихме една комуна и понеже сме осигурени, мисля да напусна своята служба. Ние в този град ще образуваме една комуна-свещило и ще дадем пример на всички старозагорци". Казвам му: "Докато не съборите вашата къща и докато не съградите нова, не напускайте старата, т.е. не напускайте старата служба". Друг брат от София идва да държи лекция за комуните. Една сестра, която го слуша, казва: "Този брат-комунар е намерил разковничето и знае колко декара земя да обработва, за да изхрани четиридесет-петдесет души". Обаче не се минават четири-пет месеца и братът се отказва да храни тези хора. Защо? Работата не е обмислена - не се хранят така лесно толкова души. Любов трябва, Любов! Така се стигна до някои недоразумения, комунарите се скараха помежду си и се разделиха. А след това питат не може ли Учителя да оправи работата. Казвам: тази работа ще я оправя тогава, когато вие не можете да я оправите. По-късно същите братя създадоха втора комуна, но и тя не върви. Идеята е отлична, но и на тези братя им липсва Любов - искат да се осигурят, всеки гледа да вземе повечко.

Сега много от вас искат да ми бъдат ученици, за да се осигурят. У мен осигуряване няма. Ще работите така, както аз работя. Аз никъде не съм се осигурил. Някои ме питат: "Когато остарееш, какво ще правиш, кой ще те гледа?" Когато остарея, мога да постоя четиридесет-петдесет дена гладен - ще се помъча малко, ще поритам. - Но така може да умреш. И като ядем, умираме, и като не ядем пак умираме; каква разлика има? Ако така ми е определено, за мен е безразлично дали в изобилие или в недоимък ще умра. Това е посторонен въпрос, който не ме занимава.

Следователно, първото условие за образуване на комуните е наличието на високо съзнание. Учениците се събират, за да могат взаимно да си помагат. А в тези комунни, в които влизате, вие не позволявате да се проявят всички, а само някои по-стари вземат инициативата в ръцете си и искат да заповядват в Името Божие. Често забелязвам, че повечето хора искат да прокарват своите възгледи. Например, в провинцията някои вървят след мене и говорят, че така им казал Духът. Други пък, за да улеснят моята работа, убеждават, че трябвало да се пости и че така е заповядал Учителя. Тези хора ходят и разказват това-онова все от името на Учителя. А онези, които ги слушат, се питат как така Учителя на нас говори едно, а на тези говори друго. Защо сте толкова глупави и не проверите чрез мене всичко? Аз съм тук на земята, затова елате и проверете какво е казал Учителя ви направо чрез мене. Та и аз се разговарям с духовете. Ако съм на мястото на Павел, ще река: "Ако някой каже, че съм евреин, ще кажа, че аз съм два пъти повече евреин". По подобен начин, ако някой каже, че съм правел сеанси и с духове съм приказвал, аз ви заявявам, че два пъти повече говоря с духовете. И когато се разговарям, не ми трябва медиуми, а общувам с тях директно. Някои приемат всичко, което им каже духът, за чиста монета. Не, в другия свят има толкова нечистотии и лъжи, колкото и тук. И там има зло, и там има ферментация, дори повече отколкото тук, но всичко е толкова фино, че не можеш да го разбереш. За да се схванат далечните измами и примки, в които можеш да се оплетеш, се изисква един прозорлив и схватлив ум. Когато влезеш в Духовния свят, ще те посрещнат духовете, ще ти дадат дреха да се облечеш, ще те нагостят и ще те заведат в техните гори и ливади. Но там има цветя, които упояват и приспиват. Така че когато се

събудиш, няма да разбереш къде си се отзовал. В този свят започват добре, но свършват зле. Затова, когато отидеш между тези цветя, няма да заспиваш, а ще държиш ума си много буден. Някои ще кажат: "Щом като има лъжа, да не се занимаваме с Духовния свят". Не, ще се занимаваш, но умно ще се държиш; ще знаеш, че духовете са като нас, но с по-фини тела. И те понякога скучаят, и те обичат да се занимават със земята, и те обичат да съчиняват небивали истории. Разправяха ми случай как един дух в град Плевен повиква едного и му казва: "Ти ще направиш един опит: ще вземеш свещ, ще гледаш в огледалото и точно в дванадесет часа ще ме видиш така, както не си ме виждал никога". Човекът взема свещта и в дванадесет часа гледа, гледа, но нищо не вижда. Най-после чува глас: "Ами това магаре в огледалото не го ли виждаш?" Тогава разбира, че става дума за самия него и че това е една подигравка... Сега това ни най-малко не трябва да ви обезсърчава. Ако познавате закона, няма да ходите да гледате духовете в отражението на гледалото, а ще събудите у вас тези духовни чувства. Дух не може да се види с физически очи, нито може да се разбере с физически чувства. Ще събудиш духовните чувства в себе си и с тях ще познаеш Духовния свят!

Сега ученикът трябва да се запознае със своя Учител. Учителят не е на земята. Той може да има физическо тяло, но всякога живее на Небето, горе. Със свето тяло по форма е долу на земята, но по същество е горе. Така че където и да сте, каквото и да правите, през тази година ще гледате да добиете Любовета на вашия Учител! Преди години една млада госпожица, една от най-интелигентните моми, които съм срещал, ми каза: "Аз имам едно правило: с всички хора се обхождам много добре, но когато срещна един човек, гледам да намеря у него една от най-

хубавите му черти и когато фиксирам ума си върху нея, предизвиквам го и в него, колкото и да е лош и груб, става една реакция". Една светска мома в своето духовно прозрение е дошла до тези резултати и аз ви препоръчвам нейния пример, който е добро за вас. Когато се срещнете един с друг, постарайте се да откриете някоя добра черта в себе си. Не се спирайте върху маловажните слабости у другите, те са посторонни неща, които ви отдалечават от Истината. Само по този практически начин ще успявате. Не го вършете насила, а се старайте да правите опити. Както младата госпожица е придобила това изкуство, така и вие може да го придобиете.

Христос казва: "Аз съм истинната лоза". Представете си мислено, че вие сте на тази лоза отгоре, че сте една пръчка, присадена в Христа. Не Го търсете никъде, но вярвайте, че вие сте една пръчка и се старайте да разберете езика на лозата. Ще научите Христовия език! Не е Христос, който трябва да научи езика на своя ученик, но вие трябва да научите езика на Христа. И когато го научите и проговорите на него, тогава нищо, което поискате, няма да ви се откаже. Ако искате да научите уроците Му, ще научите езика на Христа и ще отидете да го говорите. Ако не говорите на Неговия език, ще видите, че Той е вдълбочен в нещо и може да Му приказвате цели дни, без да повдигне главата си. Но ако Му кажете само една дума на Неговия език, Той ще обърне своя поглед. През тази година искам да научите Христовия език, а началото на този език е Любовта. Ще започнете с първата дума; започнете с думата "обичам". Тя не е първата дума, но ще започнете с нея. На български език думата "обичам" е по-морална, отколкото думата "любя". "Обичам" съдържа в себе си по-силно чувство. Така и вие ще се запитаге обичате ли Христа. Но няма да отговорите "обичам Христа", а "възлюбих

Христа". Когато поставите частичката "въз" пред думата "любя", става "възлюбих". Така се изменя значението на тази дума. Думата "възлюбих" е много силна. Затова вложете в себе си думата "възлюбих, възлюбих, възлюбих". Изпейте тази дума! Ако имате Любов, сега можехте да съчините една песен от думата "възлюбих". Тя ще бъде най-хубавата песен от всички, които някога сте слушали. Ще ми кажете: "Учителю, изпей ни мелодията на тази песен!" Аз ще ви отговоря искрено: възлюбеният пее на възлюбената си само. Но ако тя не Го е възлюбила, Той мълчи. Така и Христос мълчи още за вас и не може да ви пее.

Сега, ако е за песен, аз ви пях: вчера ви пях "Благославяй и не забравяй", пях ви "Фир-фюр-фен". Неща незнайни могат да се пеят, но знайното не може.

Вашите сърца в бъдеще трябва да станат толкова деликатни, че да схващате всички оттенъци. Има духовни скърби, които се крият в душата. Знаете ли колко големи и дълбоки са те! Има скърби, които не могат да се изкажат с въздишка - толкова дълбоки са тези чувства, че само душата, която ги преживява, знае какво е скръб. Който премине през дълбоката и голяма скръб в Природата, дрехите му избеляват и той става бял. Но не мислете, че белотата съдържа всичко в себе си; тя трябва да се превърне в Светлина, отново трябва да премине през Живота и в Божествения свят да даде плодове, които да повдигнат Живота и по този начин да се реализират. Следователно, този бял цвят трябва да се превърне в Светлина, последната трябва да се превърне в движение, да влезе в съзнателния Живот и от него да узреят новите плодове върху дървото на Живота. И когато хапнем от тях, когато душата ни почувства присъствието на Бога във всичката Му пълнота, когато вкусим

от великата красота в Словото на Великия Учител на света, тогава ще разберам дълбокия смисъл на това Слово.

През тази година всички ще имате условия и възможност да се запознаете с езика на вашия Учител и да го научите. Мнозина ми разказват, че са видели насън Христа. Питам ги говорил ли им нещо Той. - Не, само мина и замина. Че как ще разговаря с теб Христос, когато не разбираш езика Му? Знаеш ли езика Му, Христос ще ти проговори и ще ти каже: "Ако имате Любов един към друг".

Сега мнозина от вас ще отидат в света. Там ще срещнете мъчности, недоразумения, спънки, съмнения, но всичко може да се победи с тази вътрешна пълнота, която е знанието и употребата на Христовия език. С тази цел ще ви се дадат упътвания и само по този начин ще се разбираме. Какво би станало, ако аз не мога да вляза в положението ви? Защо лекарят влиза в положението на болния? Последният се хваща за лекаря и казва: "Господин докторе, ти си единственият, който може да ме излекува; ти си за мене Господ, майка, баща - никого друг си нямам; ти можеш да ме избавиш, друг не може!" Тогава душата на лекаря се пробужда и той казва: "На този болен ще помогна". Но ако пациентът му каже: "Ти си лекар и си длъжен да ме излекуваш, нали затова ти плащам!", тогава той ще си премълчи и въобще няма да го погледне. Ако искаш и ако се молиш, у този лекар ще се пробуди Божественото и той ще каже: "На този болен ще помогна". Сега мнозина казват: "Ако иска, Господ ще ме излекува". Няма какво Бог да иска - ти ще искаш! Ще се заловиш, по всички правила ще се молиш, ще плачеш и ще казваш: "Бий ме, смачкай ме, но Ти ще ми помогнеш!" Тогава Господ ще рече: "Този болен заслужава, но искам да се обърне към Мен". Някои от вас казват: "Да не

ходим при Учителя, да не му се натрапваме, да не го смушаваме". Други ми говорят: "Учителю, аз исках да те питам нещо важно, но съм благороден и не желая като другите да те смушавам". Казвам: ти ме смути повече, отколкото другите. Ти, който трябваше в определен момент да разрешиш този въпрос, не успя, а сега искаш да ме излъжеш. В душата ти е влязла лъжата. Аз бих желал всеки един да ме смути, но да разреши своя въпрос по всички правила на Божественото изкуство, да го разреши по закона на Любовта. Има един въпрос, за който аз никому не съм отказвал. Никому, комуто сърцето е в крайно утеснение, не съм отказвал да го приема и да му помогна. Не е било време, когато някому да е била скършена волята. Но ако дойде при мен някой с много силна воля, казвам му: "Ти имаш гранитна, желязна воля, няма какво да ти помагам". Сега аз ви говоря в името на Христа, в името на Бога: не е било време, откакто светът е създаден, да не помогна на страдащите. Ще преведа тези думи на по-разбран език - така както са написани в Божиата книга: не е било време, откакто светът съществува, или откакто Космосът е създаден, една душа, намираща се в крайно утеснение, да е похлопала на вратата на Господа и Той да не се спре и да не ѝ помогне, при всичката си заетост със Своите работи. Не е било време, някой ум, бивайки нещо смутен, да похлопа на Божиата врата и да не му е изпратен един малък лъч. В това отношение никога не е правено изключение. Така че, когато се приближаваме към Бога с всичкия си ум и сърце и когато душата ни е в утеснение, Той ще проговори на ума ни, Той ще проговори на сърцето ни.

Сега вие искате да бъдете ученици и това е едно отлично желание. Няма по-красиво желание от това да бъдеш ученик! Всеки, който е бил ученик, си спомня с възхищение дните на своето ученичество. Така е

и в една окултна Школа. Няма по-красиво желание от това да бъдеш неин ученик. Сега, на всички ви като ученици пожелавам добър път към Истината. Пожелавам ви да се запознаете с езика на Любовта, с неговата граматика - да знаете къде да поставите съществителното - отпред или отзад, къде глагола, прилагателното, съюза или междумечието. Пожелавам ви да научите езика на Мъдростта, пожелавам ви да научите езика на Истината. И идната година, когато ви кажа "Кажи ми Истината", да започнете да ми говорите с нейния език. Колко красив е езикът на Истината, колко отличен е той! Снощи дойде при мене една ученичка, която аз похвалявам, и ми каза: "Учителю, ще ви кажа една горчива истина за себе си: не можах да устоя на Любовта така, както трябваше, не можах да опазя своята чистота". Казвам ѝ: "Аз те похвалявам за твоята смелост!" Тя е започнала да говори с езика на Истината. Сестрата продължи: "Аз трябваше по-рано да направя това нещо, но имах слаба воля; отсега нататък искам да говоря Истината така, както никога. Аз искам да бъда чиста - чиста така, както никога не съм била". Един идеален пример е случаят с тази сестра и аз похвалявам тази ученичка и бих желал всички да са като нея. Има много ученички, които не са по-добри от нея, но минават за такива. Трябва да бъдем смели и решителни пред Бога, да изповядваме всеки грях, всяка нечистота. Трябва да отворим сърцата си и да изхвърлим всички тези нечистотии. Изповед на всички трябва! Каква изповед? Съвършена изповед: ще застанете пред вашия Учител и ще кажете на Христа в душата си: "Учителю, не съм спазил досега Твоята Любов, не съм пребъдвал в Твоята Чистота, но отсега нататък ще приложам Любовта Ти във всичката нейна пълнота!" Тогава ще дойде дяволът и ще ти рече: "Чакай, не давай обещание, сигурен ли си, че ще го из-

пълниш?" Ти ще си кажеш: "Ще го изпълня! Ще ходя с всичката Чистота!" Тогава ще дойде ново изкушение и ще се запиташ дали можеш да ходиш в тази Чистота. Там, където има Любов, има Чистота. Накрая остава още едно изкушение: ще си помислите: "Този наш Учител иска да ни направи светии, да ни лиши от всички блага на света". Ако аз любя света, какво от това, че се отказвам от него? Вие мислите, че ако се откажете от света, от това-онова, от вас нищо няма да остане. С тези разсъждения знаете ли на какво приличате? На жабата, която казва: "Ако изляза вън от блатото, какъв ще бъде моят живот?" Има по-хубав живот. Животът на един музикант не е ли по-хубав от крякането на жабата? Художникът, който рисува с четка, не стои ли по-високо от тази жаба, която кряка? Онзи, който чете псалмите на Давид и свещените книги, не стои ли по-високо от жабата, която кряка и вдига шум? Казвам ви, че когато напуснете този живот, пред вас ще се разкрият перспективи, хиляди пъти по-велики и по-славни, отколкото сегашният ви живот.

При днешното ви положение, когато майка и дъщеря се срещнат и целунат, първата се поотърсва малко и казва: "Студени са устните ти". Защо не е доволна? Защото в тази целувка трябва да има трептения - душата ви трябва така да трепти, че цяла да се излее в тази целувка. Майката счита това изискване за напълно естествено. Дъщерята я целува, но майката не е доволна, защото чувства, че дъщерята обича някого повече от нея и му е дала по-силна целувка. Майката въздъхва и казва: "Затова ли я родих? Тя е дала другиму по-силна целувка, а на мене - триците". По същия начин и вие не мислите, че може да ме излъжете с някакви последни целувки. Аз на хората последни целувки не давам; нито приемам последни целувки, нито давам последни целувки. В Името на

Господа говоря. Той нито последни целувки дава, нито последни целувки приема. Когато Господ те целуне, ти ще се изправиш, ще оживееш, ще възкръснеш, девствен ще станеш и чист като ангел. Девствен означава целувката на Бога, целувката на Христа. Аз бих желал един ден да получите всички тази целувка, да станете, да оживеете, да възкръснете и да кажете: "Сега познавам тази необятна Любов на Бога, на Христа, на нашия Учител, за когото толкова години се е говорило". Вие сте Го търсили, търсили и още Го търсите. Този е Пътят, друг път няма! Ходете в света, работете, но всичкият ваш ум да бъде зает с три неща: първо, всичко в света се осмисля само в Любовта; второ, всичко в света се огражда само с Мъдростта и трето, всичко в света се опазва само чрез Истината. Каквато и работа да започнете, вложете в нея Любов, Мъдрост и Истина. Нека във всички да има съзнание и ще видите как всяка работа ще върви.

В това Учение, където и да се приложи, няма изключение. В закона на Любовта изключение няма. Христос казва: "Аз съм лозата, вие сте пръчките". Така че, ако образувате една комуна, повикайте Христа и кажете: "Господи, искаме да вземеш дял в тази комуна, да бъдеш с нас; ще започнем с Твоята Мъдрост, ще започнем с Твоята Любов, ще започнем с Твоята Истина". Не мислете да образувате комуна само за десет души, а я отворете за целия Божествен свят, дайте образец на света, израз на Истината!

Сега ние създаваме Школа. Някои мислят, че в нея ще влязат само които са звани. Тя е за всички без разлика! Всеки, който може да люби, всеки, който може да мисли, всеки, който може да говори Истината, е добре дошъл като ученик. Безразлично дали е малък или голям.

Идущата година пак ще се срещнем и ще говорим. Тогава ще донесете онези десет теми. Най-способният ученик да напише нещо върху Любовта в проза или в поезия - както намира за добре. Но да изложи идеята така, че всяка една дума да има значение и да бъде естествена - да изложи Любовта така, както я разбира. По втората тема най-способният ученик да напише нещо върху Мъдростта - какво нещо е тя. По третата тема най-способният ученик да напише нещо върху Истината. Всяка тема да бъде не повече от десет листа и то четвъртинки листове от големите коли. Не бива да ги изписвате много ситно, за да ме изиграете. Ще пишете само по редовете, а не и между тях; само върху лицевата страна на листа, а обратната страна ще оставите празна. Само десет страници и нито една повече! По-малко може, но повече не може. Може с десет думи да изкажете нещо за Любовта, после може с десет реда и най-много до десет страници; повече не може.

Сега, малко да се поосвободим. Знаете ли в какво положение се намирате? Вие сте като обръчите на една каца, които кацарят пристяга. Той стяга всички обръчи и гледа дали няма аралъци*. После налива вода и отново гледа да не изтича отнякъде. Накрая обръща кацата, изважда обръчите, взема едно голямо еренде**, слага го от едната страна, слага го от другата страна... Кацата пита докога ще продължава това. Докато водата престане да изтича. Сега вече кацата е готова, папурът*** е поставен, но ако някой обръч излезе, на следващата година пак ще има работа.

* (тур.) - цепнатина, пукнатина

** (диал.) - ренде

*** (тур.) - царевичен кочан, с който се е затварял отворът на кацата.

Сега ще се освободите и ще кажете: "Свободни сме вече от закона!" Но след като ви освободихме, да не решите да си ходите. Не, можете и утре, и вдругиден да останете - всеки според работата и обстоятелствата. Да не мислите, че ви подписвам паспорта; ден, два, три, четири, пет, шест, седем, осем, девет, десет можете да останете. До десет дни аз разрешавам, а от десет дни нататък разрешават търновци. Защото те могат да кажат: "Тия от провинцията докога ще стоят тука, все с тях ли ще се занимава Учителя?" Но аз не вярвам да кажат такова нещо, защото имат опитност от миналата година. По Любов може да останете колкото искате, добре сте дошли. Колкото искате яжте и пийте, сметка не ви искам, но когато излезете вън, идете и си платете дълга. Излезте вън и дайте такъв прием, какъвто ние ви дадохме!

ВЪТРЕШНОТО РАЗБИРАНЕ НА ДУХОВНИЯ ЖИВОТ НА УЧЕНИКА

**Беседа от Учителя, държана от 05 часа
на 30 август 1922 година (сряда)
в град Търново**

ВЪТРЕШНОТО РАЗБИРАНЕ НА ДУХОВНИЯ ЖИВОТ НА УЧЕНИКА

За да се изпълни и осмисли нарядът, аз ще направя едно кратко пояснение. Вие всички встъпвате в областта на външното изпълнение, която обхваща видимия свят. Но днешният наряд се отнася до пробуждане на съзнанието. Във всичко, което ще произнесете, трябва да се обърне внимание на три неща: влияние на Божествената Любов в сърцето ни, влияние на Божествената Мъдрост в умовете ни и влияние на Божествената Истина в душите ни. Сега, ще запитате как се усеща това влияние. Ако почувствате Чистота в сърцето си, Божията Любов се е проявила. Ако умът ви добие Светлина, Божествената Мъдрост е упражнила влияние. И ако усетите духа си свободен, Божията Истина се е вселила в душата ви. В противен случай, само външното изпълнение на наряда няма да бъде нищо друго освен един обичай или религиозна форма. Когато се проучват нещата по буквата, всякога се поражда едно отвращение, съмнение, недоволство. Вашето съзнание трябва да схване, да се отвори за Божествената Светлина, след което ще се яви това хубаво ухание, както се явява у цветята. Всички възвишени души ще дойдаг да вземат от този нектар, който се крие у човека. Съществува обмя-

на между човешката душа и тези възвишени духове. Ако душата не се е разтворила като цвят, те идват и след като не намерят нищо, отиват си; а ако дойдат и намерят нещо, те оставят своето благословение. Затова ви казвам, че трябва да пазите онези, които са поели задължението да живеят абсолютно без никаква лъжа. Всяка ваша лъжа ще пожелае да се изкорени! Никаква лъжа, никакво самооправдание, никакво самоосъждане! Защото самооправданието и самоосъждането са грях пред Бога. Ти ще признаеш самата Истина така, както е - нито повече, нито по-малко. И никога не прави опит да излъжеш себе си или окръжаващите. А когато направиш една погрешка, ще влезеш дълбоко в душата си и ще я изправиш чисто и искрено. И когато осъзнаеш грешката си, ще я изкорениш с дълбок плач - не такъв обикновен плач, но дълбок, искрен. Само тогава ще има растене, това ще бъде едно благословение.

Божият Дух вече работи. Само едно се изисква от вас: всяко нещо да го правите умно. След това идва абсолютната Божествена Мъдрост. Ще вложите най-доброто усилие на вашия ум. Ще изпълнявате тази служба с всички най-добри и най-разумни сили, с които умът разполага. След това ще дойдете до Любавта. Ще гледате да я възприемете с всичката ѝ пълнота. Така че няма да разсъждавате, а ще прилагате три неща: съвършена пълна Любов, съвършена пълна Мъдрост, съвършена пълна Истина! Тези неща ще ги помните, едно е правилото за всинца ви! По такъв начин този наряд ще има сила за вас. Ако пък отсъстват тези принципи във вас, вие само ще гледате тези думи, но те ще бъдат мъртви. И хората четат с години Библията, но един ден, когато проработи Духът, виждат, че има нещо скрито в нея. Сега ние сме дошли до Духа и този Дух, за да проработи, три неща са необходими: Истина, Мъдрост и Любов.

Сега у вас отново могат да се появят старите възгледи, че сега не му е времето, че умът ви не е достатъчно пораснал. Това са заблуждения на черната лъжа. Ако мислите, че времето не е дошло, лъжете се - някои дори сте пресрочили. Времето е сега! И ако някой дойде и ви каже, че умът ви не е още узрял, знайте, че вашият ум е точно на място. Той е в състояние да разбере Божията Мъдрост и да я възприеме право. Така че първото условие е да кажете в себе си абсолютната Истина. Нито бели, нито черни лъжи! Сега, аз говоря не за вашите отношения към света, а за отношенията ви към Белите Братя, към Бога, към самите вас. Ще бъдете абсолютно верни на себе си! Никакво съмнение няма да допускате! В Любовта няма какво да се съмнявате! Няма да повдигате въпрос дали едн-кой си ви обича или не. Ако аз имам Божествената Любов в себе си, как могат да ме смущават работите на хората? Ако аз имам Божествената Мъдрост в себе си, какво ще ме смущава това, че някой бил глупав? Ако аз имам в себе си пълната Божествена Истина, какво ще ме смущава човешката лъжа? Сега ние се спираме върху качествата на хората и питаме защо по такъв начин разсъждават те. Нещата са вътре в нас. Разглеждате ли по този вътрешен начин въпроса, вие ще го разрешите кардинално.

Разговарях с един брат, чиято жена постоянно го подозирала, че крие нещо. Според нея мъжът всичко трябвало да казва на жената. Но мъжът не може всичко да каже на жена си, понеже той пред себе си още не е казал всичко, а как ще го каже на жена си, която е отвънка. Знайте, че на земята женитбата не е морален акт. Женените имат отношение и задължение един към друг само докато са живи, след което са свободни. Това, което смъртта може да раздели и разедини, не съдържа в себе си Божественото. И Павел казва, че ако връзката им е духовна, когато замине

мъжът за другия свят, жената няма право да се ожени; но ако бракът е държавен, това е друго нещо. Жената иска да влезе между Бога и Божествения Дух, да влезе между душата на своя мъж и Бога; в такъв случай тя дава място на злото. Между Бога, Божествения Дух и душата никой не може да влезе, това трябва да го знаете! Нито мъж, нито жена могат да влязат. Те тук на земята са мъж и жена, но на Небето мъж и жена няма. И когато някой пожелае да му кажеш тайните на сърцето си, той много иска. Тайните на сърцето само Бог може да ги знае. Може ли някой да замени мястото на Бога в мен? Затова сега ще спазвате следното правило: когато пристъпвате да служите на Бога, мъж и жена да няма! Жената трябва да остави мъжа и да му каже: "Върви по Пътя!" Ако е жена, която обича своя мъж, трябва да му каже да върви в този Път и да не го спъва. А мъжът трябва да каже на жена си: "Върви в този Път, търси Бога и ще имаш цялото мое съдействие! Ти може да се заблуждаваш, но една душа, ако пожелае да търси Бога, тя върви напред." Сега и ние сме дошли до това положение - всеки един от нас ще върви. Самото желание да намериш Бога показва, че Божественото се е пробудило у нас. Това - Божественото, трябва да го оставим самостоятелно да разработи начините и методите. Оставете Божественото вътре във вас и то ще си намери пътя. То е като птица - пусни я и не се бой!...

Думите и движенията на наряда, който тази сутрин ви дадох, имат значение само за онези, на които съзнанието се е пробудило. А онези, на които съзнанието не е пробудено, нищо няма да разберат. Докато сме на физическото поле, ние сме в движение; някой път, извършвайки тези движения, ще достигнете до онзи повратен момент, в който ще ги изоставите и ще излезете от физическото в астралното си тяло и

с него ще служите на Бога в Дух и Истина. Докато човек е във физическия свят, ще извършва движения, но щом дойде до областта, където съзнанието му се повдига, движението на земята престава. Някой ще запита може ли без движение. Може, но когато излезеш от тялото си, защото тук животът по друг начин не може да се изрази.

Сега ще постъпвате съзнателно и всеки според степента на съзнанието си ще изпълнява. Тази година мнозина ще срещнат много мъчности. Някои от нарядите са лесни, но някои не.

Днешният ден е ден на ума. Умът ви трябва да вземе участие и сърцето ви трябва да вземе участие. Ако умът ви не вземе участие, много мъчно може да разберете задачата.

Забележете сега едно съвпадение: миналата сряда времето беше отлично и днес е отлично.

Бог се весели,
ние се радваме,
а светът се смее.

Ако правите гимнастическите упражнения с присъствие на ума, много нещо ще постигнете.

Последното упражнение ще наречем очистително упражнение.

Отличен светъл ден!

СЪВЕТИ И НАСТАВЛЕНИЯ ЗА УЧЕНИЦИТЕ

**Беседа от Учителя, държана
на 3 септември 1922 година (неделя)
в град Търново**

СЪВЕТИ И НАСТАВЛЕНИЯ ЗА УЧЕНИЦИТЕ

"Ако не станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие."

Лука: 18; 17.

Христос тук употребява израза "малките деца", за да обозначи плода на Любовта. Малките деца се раждат само от Любовта. Любовта и Мъдростта ги раждат. Знайте, че ако вие не се родите от Любов и Мъдрост, по никакъв начин не можете да влезете в Царството Божие. Това е вътрешният смисъл на този стих.

Сега всички, които идвате тук, имате едно заблуждение - мислите, че като се приближите до мен или като чуете нещо, ще ви ползва. Може да ви ползва, но още пророкът е казал: "Тия хора се приближават само с устата си, а не със сърцето си". Вашето сърце далеч отстои от Господа. Половината от вас сте само съгледвачи, дошли сте да шпионирате, а другата половина не сте решили да служите на Господа. Казвам ви Истината. Днес Господ ви пита чрез мене готови ли сте да пожертвате живота си за Него. Ще кажете, че вярвате. Важно е не в какво вярвате, а какво можете да направите. Това, което можете да направите днес, то е, което трябва, което Господ иска. Вътрешното състояние е важно. Където се увеличава благодаратта, увеличават се едновременно и грехът, и благодаратта.

Сега вие ще се върнете по домовете си, но как мислите да слугувате на Господа. Тази година може да измените и да кажете: "Ще отложа за следващата." Следващата година ще отложите за по-следващата. И така година след година прекарваме живота си в една вътрешна самоизмама и в края на краищата се разочароваме от него. Трябва да знаете, че в собственото си съзнание Бог е толкова чист, толкова свят, че всички ония грехове, които правим, са крайно отвратителни пред душата. Следователно, когато човек съгреши, той затваря своя път. Вас може да ви съблазнява нещо, но вие трябва да знаете, че в една окултна Школа ние искаме Божествени, а не обикновени деца. Не искаме обикновени хора, които да се съблазняват.

(Една птичка долетя и кацна на носа на една сестра). Изпраща я Господ, тя е емблема. Кацна на носа, за да мислите. Това птиченце - вярата трябва да слезе при Духа, при Божия Дух; при вас трябва да слезе, ако сте готови, а вие се плашите. Когато ви докосна птиченцето, вие се изплашихте.

Сега разтворете хубаво вашето съзнание. Вие сами от себе си доволни ли сте? Знаете ли колко грехове имате пред себе си, колко грехове имате затворени пред Господа, колко скрити стаички имате нечистени? Отворете си една чиста стая и когато ви дойдат гости, приемоте ги в нея. Отворете я, не може така! Вие минавате за чисти, за благочестиви хора, а благочестив човек е този, който от нищо не се съблазнява. Благочестивият човек всичко отхвърля от себе си и няма от какво да се съблазнява. Казва се в Писанието: "Да възлюбиш Господа Бога Твоего". И после се казва: "Възлюбете се!" Е, как ще възлюби човек Господа, ако не отиде при Него? На земята онези, които отиват при земните царе, изпращат много пъти прошения, за да им се даде аудиенция и да из-

ложат едно свое желание. Това, което земните царе изискват като един прерогатив, като един атрибут, е атрибут само на Бога, но понякога и хората си позволяват да го изискват.

Тази година каквото и да започнете, ако мислите да го правите без Любов, нищо няма да направите, нищо няма да излезе. Вие трябва да се самоопределите в себе си. Ако някой отиде на нивата и вместо да оре цял ден плаче, нищо няма да свърши. Може да си закъснял за нивата, но тя плач не иска, а иска оран. Ще впрегнеш воловете и ще ореш. Когато дойде време да жънете, плач също не е нужен. Когато стигнат до ядене, хората пак плачат. Плач им трябва само когато перат, когато се мият, когато са жални, когато се разкайват. Но когато човек дойде да работи за Бога, тези сълзи трябва да се сложат на друго място. И така, вложете в себе си онова дълбоко убеждение и желание да имате една голяма опитност през тази година - най-малко Духът Божий да ви посети, да почувствате Неговото присъствие, да срещнете Христа, тъй както никога досега не сте го срещали. И ако Христос ви срещне тази година, душата ви ще се отвори, вие ще възлюбите всички хора и нито помен ще остане от вашето злорадство и злонамереност. Всички лошавини ще изчезнат и в душата ви ще остане само нещо священо и благородно. Така ще бъде, ако ви срещне Христос! Ако ви срещне Христос, ще ви се отворят умовете и ще придобиете знание, каквото не сте имали досега откакто е създаден света. Ако ви срещне Христос, ще придобиете такова здраве, каквото не сте имали досега. Досега сте били само с болести. Здраве може да имате и днес, но тогава ще имате едно здраве с разширение.

Да, на всинца ни трябва вяра, детинска вяра ни трябва! Сега знаете ли вярата какво е? Щом ви се каже нещо, у вас да няма никакво съмнение! Ако има-

те вяра, съмнението веднага ще изчезне. Тази вяра превръща нещата: когато ви кажа, че ще станете добри - да станете такива. Като ви кажа, че ще имате знания, че ще станете богати - моментално да станете такива и да повярвате. Но кажете ли в душата си: "Първо трябва да го видим", вие ще измените условията. Божествените неща стават веднага. Когато дойда при вас, аз няма да ви изкушавам и да ви питам готови ли сте да служите на Христа. Малкото пиле, когато се роди, никога не пита квачката как трябва да рови и да търси храната си. То веднага добива знание и започва да си намира храна, никакви уроци не му се дават. И когато ние станем такива Божествени деца, у нас ще се събуди Божественото и ние ще знаем как да направим нещата веднага.

Аз бих желал да се върнете две хиляди години назад и в ума ви да застане Христос, който се ражда, и да кажете: "Ако аз съм на мястото на Христа, какво трябва да направя?" Изпречи се една мъчнотия; какво трябва да правите? Имате да плащате; ако Христос е между нас, какво ще направи? Ще си плати. Така направи и Петър - поискаха му данък и той си плати. Христос хляб и хамбари с жито нямаше, но когато дойде време да нагости гостите, Той благослови и оттук-оттам всичко намери. Идва някой гладен при вас; вие трябва да се запитате, ако Христос е на ваше място, как ще постъпи.

(В това време птичката мило, мило обикаляше край нас). Не се бойте, това е една малка душа, която за в бъдеще...

Сега поощрение трябва! Един друг трябва да се поощрявате, така както Божественият Дух постоянно ни поощрява. Когато човек е малко отпаднал, Божественият Дух постоянно ще идва да го насърчава. Същият закон ще спазваме и ние: постоянно да има поощрение! Отвън светът ще внася съблазни чрез

търговията, чрез знанието, което имаме. Отвсякъде ще се внасят съблазни и у нас може да се зароди един възглед, че за да живеем по Бога, търговия не трябва да има, търговци не бива да бъдем. Но търговията на какво е обоснована? Съвременната медицина може да има положителна и отрицателна страна. Лекарят може да лекува болните хора и същевременно да дава на здравите правила как да живеят.

И така, ще вложите сега в ума си мисълта и ще се запитате: "Аз възлюбих ли Господа?" Всички казват: "Когато дойде Христос". Е, кога ще дойде Христос? Преди две хиляди години Христос дойде, но не го познаха, а когато си замина, тогава Го познаха. Християнският свят Го позна, но изгуби образа Му. Днес всички Му придават една женска физиономия, една мекота на жена, която стои, върти палците си и чака да дойде мъжа ѝ, за да ѝ донесе това-онова, да я обича и всички да я хвалят. И който види това лице, всеки го харесва. Не е такова Господното лице. Лицето на Христа е една Светлина. Когато Го видиш, у тебе ще се събуди една строгост към себе си, ще бъдеш пръв на нивата за работа, а последен ще бъдеш за ядене и пиене. После, сложили на Христа една корона. Той няма нужда от корона. Този Христос, който идва, трябва да бъде Светлина за света. И когато ви срещне, всички трябва да имате вече проявление на тази Светлина. От вашите лица трябва да блика Светлина. Вие се оглеждате сега дали имате червени лица. Червеното лице, червеният нос е много лош признак. И жълтото лице е лош признак. Ако вие разбирате човешкото лице, ще знаете, че дори и най-хубавите му краски не изразяват онова вътрешно състояние. Сега, да кажем, вие виждате моето лице и заключавате, че имам отличен вид. Казвате: "Много хубаво, красиво лице, мустаци, вежди, нос, ръце". Но щом изгладнеете, питате нямам ли нещо

за ядене. Нямам. "Ами в гостилницата не може ли да ме заведеш?" Нямам нищо, върви да работиш! След такъв отговор моята красота няма да ви трогне. Това е едно заблуждение. Красотата е присъща само на сърцето и на душата.

Сега, като ви гледам всички, зная какво си мислите. Някои от вас от пет години, други от десет години чакате Христа и се питате дали Бог е доволен от вас. Учителят ще бъде доволен от ученика си, когато той е научил целия си урок. Не половината, не четвъртината, не третината; той трябва да научи целия си урок. Преподаденият урок трябва да го знаем. Този урок на Любовта две хиляди години вече се преподава и хората още не са го научили. Христос вече две хиляди години проповядва този урок. А сега, когато попитат учениците какво нещо е Любовта, те само се почесват, не могат да дадат един положителен отговор. Питат някой учен професор или владика какво нещо е Любовта, а те само се почесват и цитират някой автор; не могат да ми кажат нещо съществено. Е, питам, ученикът, който от две хиляди години учи този урок и не може да даде отговор, много трудолюбив ли е, много прилежен ли е? Не казвам, че всички не са го научили, но някои от тези, които са на земята, са научили половин урок, други - четвърт, а някои, които приближават към края на този курс, ще го научат целия. А следващият урок ще бъде за Мъдростта. Любовта е проучена до основа и затова следващият урок ще бъде за Мъдростта.

Щастие, знание, здраве без Любов не може да се постигне и понеже Любовта на земята не царува, затова имаме сега такова велико нещастие в света. Това е велико нещастие! Ако вие погледнете към сегашния свят, ще видите, че той е цяла анархия. И сега Духът Божий ще слезе да оправя света. Друг не може. Господ се е убедил, че друг не може. Едно време

Той попитал има ли кой да оправи тази земя. Като видял, че друг не може, Той се заел сам да оправи и да уреди света, да изработи начини и методи.

Сега в църквата казват, че Христос е горе на Небето от дясната страна на Отца. Теософите казват, че Христос ще дойде пак да се прероди. Други верующи говорят, че Христос в нас ще се яви, че Бог е вътре в нас. Е, добре, ако е в нас, защо не можем да Го намерим? Вие трябва да обръщате внимание върху най-малките си опитности. Спрете се в най-малките си дела и ще откриете едно особено състояние: преди да сте възбудени съществува един нежен, приятен глас, едно малко побутване под лъжичката и сърцето и една деликатна мисъл ви нашепва: "Направи това нещо". Но това, което тя нашепва, е толкова деликатно, меко, че ти започваш да го коригираш. Коригираш го, коригираш го и накрая разваляш Божественото. Дойде някой беден човек и Духът ти казва: "Дай му малко хлябец!" А ти казваш: "Защо му е хляб на този човек; ще му направя едни хубави дрехи, обувка и шапка ще му купя." Щом направиш това, всичко е развалено. Опитайте тези две състояния и проверете моите думи. Вземете за пример две майки: едната облича детето си с най-хубавите дрешки, шапка, чепичета и му разказва най-хубавите работи. А другата майка обратно - облича детето си най-скромно и бедно, но чистичко и му разказва хубави, благородни неща. След десет години ще забележите какъв е резултатът от тези две деца, каква е разликата. Първото дете ще стане щастливо, ще си гледа роклята, шапката, чепичетата. Питам сега тези черни чепичета какво могат да донесат? Когато погледна моите сандали, радват ли ме много? Напротив, много ми е тъжно и казвам: "Тази кожа е снета от гърба на едно животно, което е плакало, молило се е, а сега аз се радвам". Второто дете ще се развие естествено.

Много благородни мисли могат да се внесат в него, а една черна или пъстра шапка какво благородство може да внесе? Едни ръкавици, направени от кожа, какво благородство могат да донесат? Ние - съвременните културни хора, се радваме на нещастieto на другите. При това положение не може да има култура.

Сега две течения преминават и работят заедно в света; два духа, две интелигентни страни работят в човека, в неговата душа. Три съзнания има в човека: съзнание за самия себе си, съзнание, което го води към доброто, и трето съзнание, което го тласка към злото. Тези съзнания, заедно със самия човек и душата му аз уподобявам на една мома, която ще се жени, а злото и доброто - на двама момци-кандидати. Отношението е много вярно: и единият предлага, и другият предлага. Единият казва: "Ела при мене, аз къща ще ти направя, всички удобства ще ти дам, добре облечена ще бъдеш, на ръце ще те нося". Така казва злото на душата. Доброто е много скромно, то казва: "Дойди при мен, моята колибка не е много голяма, обилна храна няма да имаме, понякога гладни ще ходим, ще трябва да работим. Ще имаме студено жилище, понякога нивите няма да раждат, понякога боси ще ходим, пък и водата ни е малко далечко и ще трябва да ходиш пеша до този извор". Този момък представя работата както си е. Душата, подобно на дете, се заблуждава от външното и казва: "Този не е за мене" и предпочита злото. Но когато го вземе, когато поживее с него, настрада се и казва: "Не е той". Това са две съзнания, които вие всеки ден проверявате. Те са от мъжки принцип. Едното от тях казва: "Слушай, ти не бъди като някоя овца - всеки да те стриже! Самият ти си силен!" А другото съзнание казва: "Отстъпи, бъди мек". Ние постоянно избираме между тези две съзнания.

Има и друго - четвърто съзнание, което аз наричам Божествено съзнание. Когато дойде отгоре, то казва: "Ти защо не се вслуша в мен?" Сега Христос представлява това четвърто съзнание. Когато дойде, Той ще бъде нито добър, нито лош. Такова е четвъртото Божествено съзнание, което обединява всичко в себе си, защото доброто и злото - двете разполагат с Божествените сили, които са вътре в тях. Злото е зло, защото тази сила не е употребена за целта си.

Сега ние ще се стремим тази година да изпълним Волята Божия. Не за спасение, но от Любов трябва да служим на Господа и Той само тогава ще ни се изяви.

Колкото до мене, аз въпроса съм си разрешил. Реших да се уединя за малко време, да се оттегля, разбирате ли? Може би скоро ще бъде това. Ще се оттегля и няма да ме виждате. Ще се оттегля, за да вляза да живея в Любовта. Хората ми дотегнаха вече. Зная къде ще се оттегля - в Любовта ще живея. Няма защо да живея между вас. Други хора като вас не съм срещал и това не ме радва. От стари и млади нищо не съм чул и мисля скоро да се оттегля, за да живея така, както трябва да се живее. Когато останете сами, вие ще разберете как да живеете. Ако живеете по Бога, тогава аз ще ви се обадя, но ако не живеете, ще ви оставя. Аз съм сит на лъжи, сит съм на измами, на всичко това съм сит. И на попси, и на братски, и на учителски лъжи съм сит. Всичко съм опитал, до гуша ми е дошло и сега правя последни усилия. Каквото кажа, един ден ще го направя. В тази мътна вода не се живее, в този нечист въздух не се диша. И ви казвам единственото нещо: Бог е Любов! Аз ще се върна при моя Баща, който е Любов; ще се върна при моите братя и сестри, които са Любов. Ако искате и вие можете да дойдете. В мене две мнения няма. Аз съм намислил да си вървя; да не мислите,

че тази къща и всичко това ще ме задържи. Не, ще оставя света. Този свят ще си заминее, поставен му е надгробен камък и надгробен надпис. Всичко ще бъде пометено. Този свят през огън ще мине, нищо няма да остане, а след този огън идва една Нова Култура. Може да разбирате думата "огън" по различен начин. Този огън ще прояви всичко и след него ще дойде новият свят, новият Живот. Този огън сега руши хората; всички тези болести, неврастения са все негово дело. Сега, може да се уплашите; няма от какво да се плашите. От вас се иска да оползотворите последните дни: докато работите, ще чакате както онзи, който чакал господаря си. До последния час ще чакате господаря си! Ще работите, докато свършите работата си и тогава ще кажете: "Заминаваме си и ние, трябва да заминем и да си вдигнем багажа". Ще се подготвите и пак след време ще се върнете да работите. Всеки трябва да е готов; да не мисли, че ще умре, но да се приготи да заминее и пак да работи. Когато дойде последният ден, ще кажете на света: "Сбогом вече!" Така както затворникът казва на останалите сбогом, така ще излезем и ние от тези затвори и ще влезем в Божествената Свобода. Казва Христос: "Отивам при Отца си, отивам да ви приготвя място. И когато ви го приготвя, ще дойда да ви взема. Който е готов, ще го взема, а някои ще оставя. Където съм Аз, там сте и вие."

Сега въпросът е, когато дойде Христос, например довечера или още сега, Той ще ви вземе ли или ще ви остави? Ще влезете ли вътре или ще останете вън? От кои девиси сте вие? Казвам ви, че всеки от вас ще опита себе си, съзнанието си, душата си. Опитайте се, проверете маслениците ви имат ли масло. Не се самоизмамвайте, масло трябва, маслениците ви трябва да бъдат пълни! Пък на света няма какво да му говорим, той и така ще си отиде. Когато дойде огъ-

нят, хората ще разберат. Ако им кажем сега, че идва огън, те ще си помислят: "Извеяни са тези хора, ние ще си ядем и ще си прием". Нищо не говорете на света. Разумните ще разберат, а неразумните ще ядат и пият до насита. А когато влезете в Новата Култура, ще дойдат и Любовта, и Мъдростта. Сега някои от вас схващат буквално, когато говоря за онзи свят и казват: "Душата ще се мъчи и има да пъшка докато излезе от тялото". Много лесно може да излезе тя от тялото: само горната черупка ще падне и тя ще излезе млада, весела, бодра. Ще бъде като пеперуда и ще се освободи от това тежко тяло. Сега тялото ни е тежко, подобно на окови и букаи*. Душата е в затвор със стражари и раирани халати; когато влезете вътре, няма да ви оставят с вашите дрехи, а затворнически ще ви дадат. Не, собствените наши дрехи трябва да останат за в бъдеще!

Сега когато питат свещениците, те казват, че Христос няма още да дойде. Според тях още триста години остават, а след тях още триста години ще измислят, защото който има да плаща, просрочва постоянно падежите. Възлюбете Господа! Възлюбете се усърдно един друг от чисто сърце! Не се поддавайте, регулирайте двете течения на своето съзнание! Аз ги наричам черния и белия младоженец. Не слушайте черния младоженец, белия слушайте! Черният има черни мустачки, черни вежди, носи бели елегантни ръкавици, лицето му е много разумно, но отвън той има маска. Свалите ли я, лицето му е черно. Той е облечен по най-новата мода, думите му са претеглени, без дефект, но са като ножа на гилотината - влезеш ли под него, главата ти отива. Като върви, хо-

* (тур.) - Стоманени вериги за спъване на кон

рата казват: "Колко е спретнат, красив, но ноктите му..." Каква е душата на този младоженец се познава по ноктите му. Аз следя и млади, и стари, и в тази окултна Школа трябва да ви се покаже как двамата младоженци раздвойват погледа у човека, за да се научите какво нещо е раздвойването. Те двамата идват и се борят в очите на човека, единият и другият се раздвойват в погледа му и се явяват два вида светлинни лъча. Аз ги наричам черен и бял лъч. Черният лъч пада надолу и тогава човекът, който разговаря с теб, все надолу гледа, раздвоен е. Погледът на очите трябва да се бори, докато светлината му стане еднаква, без никакво раздвойване. Аз наричам това "раздвойване на съзнанието". Какво трябва да разбираме под това: тук пак работи същият полярен принцип.

За в бъдеще Господ ще ви се изяви. От това гледище на съзнанието Бог и сега ви се изявява. Ние всички можем да имаме такова съзнание. В този момент, ако имаме воля, всички можем да се трансформираме, да влезем в това ново положение. Може да чакате още две хиляди години, а може да ги съкратите и на един месец. Може да се върнете у дома си възродени, да снемете всичкия си товар. Аз вчера направих опит с една сестра, която сега е между нас. Тя лежи и пъшка на леглото, болна е; казвам ѝ: "Нали вярваш в Бога, кажи на тази болест, че си мобилизирана и трябва да те остави. В Природата няма болести. Понеже отиваш да служиш на Бога, а в Бога има пълна хармония и в Него всичко изведнъж става, отречи болестта и направи един опит. Поста-ви волята си в действие!" От тази болест сестрата беше отпаднала духом, но когато ѝ казах тези думи (казах ѝ и други думи, които пред вас премълчавам) и излязох, тя се изправи вече на краката си и болестта отстъпи. И на вас казвам, че сега всичко можем! Бог,

който живее в нас, всичко може. Понеже ние живеем в Него, всичко можем чрез Него. Можем не за в бъдеще, сега всичко можем да направим! И все още някой си казва: "Чакай, чакай, недей, още си млад!" Не, речено и сторено, никакво чакане! Аз бих желал сега с вас да направя един опит, но трябва всички да се освободите: един вярва в баща си, друг - в България, трети - в държавата, в поповете и т.н. На всички вярата трябва да е в Бога на Любовта, който е Светлина. И не само Той може всичко да направи, но и ние можем всичко на направим. Сега вече във вас се поражда мисълта: "Можем, можем!" Можем ли? Можем!

Някои от вас са имали опитности, преживявали са подобно състояние, при което впрягат волята си, но после се разколебават. Често за пет-десет минути запазват това състояние, но после пак го изгубват. Речено-сторено: това състояние да бъде постоянно! Разбира се, когато дойде това състояние, няма да излезем извън себе си, а ще бъде едно вътрешно интензивно преобразуване и самопознание. Ще бъдете смели и решителни! Без решителност не може.

Сега вие последните защо останяхте след всички на събора? Какво очаквате, последно благословение ли? Какво е това последно благословение? Аз последно благословение не давам, но ви питам сега вие готови ли сте да възприемете цялата Божия Любов? Някои ще кажат: "Можем малко, Господи". Не, всичко или нищо! Цялата Божия Любов ще възприемем в себе си и ще разберем Господа така, както Той ни разбира. Когато Христос изведе своите ученици на гората и се възнесе, те се зарадваха, но пак се яви у тях съмнение. Той им показва начин да се трансформират, а те със своята нова философия започнаха да разискват дали нагоре е отишъл, как е отишъл и накрая Го изгубиха. Христос им показва начин да се тран-

сформират от едно състояние в друго, но учениците в своите разсъждения изгубиха ключа. И сега говорят, че нагоре отишъл, но това "нагоре" не е във вашите измерения. Казва Писанието, че като се издигал, издигал, дошъл до едно място, където облаците Го взели и се изгубил отпред лицето им. Това изгубване показва съмнението. Когато се изгуби, учениците Христови не можаха да проследят Неговото отиване зад облаците, Неговото отиване до Царството Божие. И действително, сегашният християнски свят само до облаците Го вижда, а зад облаците нищо не може да види.

Сега от това, за което ви говоря, вашето сърце още не е засегнато; умът ви е в едно напрегнато състояние, намирате се в недоразумение. Това е настроението на вашето съзнание, което още не е засегнато. Съжденията, които приемем от вас, са дисхармонични, тъй както и пеенето ви. Жените пяха половин тон по-ниско, а мъжете - половин тон по-високо. Дисонанс имаше в днешното изпълнение на песента "Благославяй, Душе моя, Господа". Не трябва да се слива това "Благославяй"...

Трябва Чистота, Чистота, абсолютна Чистота! Това е първото нещо:

Абсолютна вътрешна Чистота!

Абсолютна вътрешна Светлина!

Абсолютна вътрешна Свобода!

Бъдете свободни от всякакви подозрения, съмнения и кажете: "Заради Господа съм свободен, заради Господа за мен всички въпроси са решени". Най-трудното положение е това.

Нали Христос едно време тук е говорил? Думите Му са тук затворени - в Евангелието. Ако сега го отворя, знаете ли какво ще ви се падне? Сега ще го оставя само да се отвори, няма да го отварям аз. (*Учителя държи леко, леко Евангелието и то се отваря на*

страница, от която Той чете) "Истина, истина ви казвам, че вие ще възплачите и възридаете, а светът ще се зарадва. Но скръбта ви ще се замени с радост". (Амин!)

Един пример има, подходящ за вас: отшелникът-светия, когато ходил на Небето, видял, че само един камък не стига на зданието...

(Учителя повторно отваря леко Евангелието и отново се пада горният стих. Един брат пожелава сам да направи същото и отваря на Откровението, четринадесета глава, първи стих) "И видях: ето Агнеца стоеше на планината Сион и с Него сто и четиридесет и четири хиляди, които имаха името на Неговия Отец, написано на челата си".

(Братът повторно отваря на Римляном, тринадесета глава, а след това - за трети път - на Евангелие от Йоана) "Вярвайте ми, че Аз съм в Отца и Отец ми е в Мене".

АЗ СЪМ ВРАТАТА НА ОВЦЕТЕ

**Беседа от Учителя, държана от 11 часа
на 10 септември 1922 година (неделя)
в град Търново**

АЗ СЪМ ВРАТАТА НА ОВЦЕТЕ

"Тогаз пак им рече Исус: Истина, истина ви казвам, че аз съм вратата на овците. Всички, които са дошли преди Мене, крадци са и разбойници; но овците ги не послушаха."

Йоана: 10;7,8

Ще ви прочета десета глава от Йоана. Ще взема седми и осми стих: "Тогаз пак им рече Исус: Истина, истина ви казвам, че аз съм вратата на овците. Всички, които са дошли преди Мене, крадци са и разбойници; но овците ги не послушаха." Върху тези стихове мнозина са се спирали и са давали разни тълкувания.

"Всички, които са дошли преди Мене", казва Христос. Кои са тези "всички"? Каквото и да е - било то човек, философия или учение - всичко в света, което иска да ви отнеме Истината, не носи Любов. Всички те са крадци и разбойници. Първият акт, първото нещо това е Любовта; следователно, ако дойде някой и ви каже, че преди Любовта има нещо друго, което да я предшества, той е крадец и разбойник. С такива крадци е пълен светът и църквата. Всеки, който ви каже, че и без Любов може да се спасите, лъже ви. Могат да ви кажат, че ако подложите тялото си на изгаряне, спасението ще дойде; лъжат ви. Спасението е акт само на Любовта. А какво означава вярата? Вярата служи като условие на човека да побе-

ди, защото само интелигентният, разумният човек може да се спаси. Затова се казва "Повярвай!". Кой да повярва? Само интелигентният. Кой още? Болният. Онзи, който има вяра, може да се излекува, но който няма вяра, не може. Там, където няма интелигентност, Любовта не може да се прояви в своята форма.

Сега всички църковници без разлика учат, че спасението е в църквата. Това е квадратна лъжа. Спасението е в Любовта, а Любовта е Бог. Спасението е в Бога - това е най-вярното.

Ако аз мога да ви избавя от някоя болест само за два-три дни или за един месец, или за една година, това не е спасение, това е залъгване; болестта пак се явява. Спасението е онзи велик акт, когато човек се освобождава от смъртта. Всички онези хора, които проповядват спасение, имат ли Любов? Бих ги попитал проповядват ли безкористие. Искам проповедниците, които проповядват Любов, първи да дадат пример и да работят без пари, защото това е свещен труд.

Христос казва: "Всички, които са дошли преди Мене, крадци са и разбойници". Това означава, че всички онези, които проповядват, че е възможно спасение без Любов, че спасението е само в църквата, че спасението е в дома, че спасението е в жената или в децата, крадци са и разбойници. Днес все така се проповядва. Мома ще се жени за някой момък, съберат се старите и говорят: "Ти си млада още и не разбираш; може да не обичаш сега момъка, но после любовта сама по себе си ще дойде". Лъжат я. След това попът в името на Любовта и в Името на Господа ги венчава. Лъжа е това! Любовта по този начин не идва. Всяко нещо в света, което се извършва без Любов, е престъпление. Съвременните бракове са място на блудодеяние. Какъв живот искате, когато двама души се събират там, където Господ отсъства? Ка-

къв брак ще излезе от това? В света все престъпници ще се народят, защото без Любов се раждат. Посейте едно цвете на сенчесто място и ще видите какво ще стане с него. Няма ли да израсте много хилаво? Мислите ли, че някое дете може да израсне без Любов? В душата на майката трябва да гори онази Божествена Любов, която да се предаде към душата на детето. Тогава тя ще е сигурна, че от него ще излезе истинско дете. Тази Божествена Любов трябва да гори в душата на всички проповедници и свещеници.

От тези думи някои могат да се докачат. Казвам: вие докачихте Любовта и ние ще ви докачим. Вие говорите на света големи лъжи, че без Любов можело. Светът може да се възроди само чрез Любовта. Няма ли Любов, страданията ще се увеличават, болестите ще дойдат. Защо? Защото Господ Го няма.

Сега когато някой православен говори върху същността на истинската вяра, той твърди, че тя е в православие. Евангелистите настояват, че те били най-правOVERверните. Моето Учение е учение на Любовта. Не защото аз го проповядвам, а защото Бог е в Любовта и защото от опит го зная. Опитайте и ще видите. А сега какво ни проповядват? Слагат ни юлар. Селянинът казва на вола си: "Хайде, дий, дий; като изореш, ще има много ечемик, довечера ще има добра храна". Но накрая, след като изоре, затварят вола в дама, а селянинът разговаря сладко с жена си и децата си и казва: "Дадох на вола малко храна, нахраних го". Не, ние - пасомите на тази църква не искаме да бъдем волове и да ни връзват с въжета. И аз казвам, че воловете трябва да се засрамят. Овца, която не захвърли собствения си юлар, аз ще я порица. Така е заповядал Господ - овцете и говедата да не стоят в дамовете, а да отидат в гората. Каквато и вода и сено да ви дават, идете в гората - там е добрият Пастир, Той ще ви води. И знаете ли какво ще

стане с вас? Оковите, които имате сега, ще паднат. Сърцата ви ще станат свежи и топли, умовете ви - светли и ясни. И ще кажете в душите си: "Слепи бяхме, но сега виждаме". Аз ви призовавам: опитайте Любвта, сега е благоприятното време!

Христос посочва качествата на крадеца и казва, че той не иде освен да открадне, да заколи и да погуби. С други думи, след като те ограби, той ще те заколи и погуби, т.е. ще те изяде. Следователно, какво е предназначението на съвременната религия? Тя е един метод, една форма, чрез която се проявява Божията Любов. След като роди детето си, майката трябва да го окъпе и нахрани. От качеството на майчиното мляко зависи бъдещият живот на детето. А млякото на майката се определя от мислите, които са минали през нея. Не е достатъчно само кърмачката да има мляко, но тя трябва да вложи в него най-хубавите си мисли, най-хубавите си чувства, най-хубавите си действия. Тогава нейното дете ще бъде най-хубавото.

Питам сега свещениците, които са присвоили това Слово, ще кажат ли на хората най-великата Истина? Аз заявявам: абсолютно никаква лъжа, в Бялото Братство не се позволява нито бяла, нито черна лъжа! Без лъжа може ли? Може. Кажете ми кой досега е прокопсал с лъжа. Оставете в една бетонирана стена малка дупчица, през която да минава вода, и ще видите, че тази вода за една година много нещо ще направи. Тогава мислите ли, че една малка лъжа, оставена във вашия характер, няма след години да съсипе живота ви? Ще запитате може ли светът да съществува без лъжа. Може. Бог създаде света без лъжа, а ние създадохме гражданството на лъжата и твърдим, че тя е почтена. Никакво извинение няма за лъжата. Човек, който лъже, е страхлив, а страхливият човек няма Любов. Казва се в Писанието, че Лю-

бовта изпъжда всеки страх навън. Следователно, страхливият човек е човек с лъжа. Мястото на лъжата е място на всички престъпления. А сега, въпреки че искат да се изправят, всички казват, че светът може и с лъжа. Кога в съвременното общество говорим Истината? Аз ще ви кажа кога да говорите Истината. Например, ти си кравар, издоил си преди пет-шест дни десет килограма мляко, приготвил си от него масло и отиваш в града да го продаваш. Питат те днес ли си приготвил маслото и ти отговаряш, че днес. Не, кажи си истината, че е отпреди пет-шест дни... При друг случай носиш на пазара брашно, което си смлял преди три-четири месеца. Питат те скоро ли си го млял и ти твърдиш, че тези дни си бил на воденицата. Кажи си истината. Защо не признаеш, че преди четири месеца си го смлял? Ученик си, учителят ти задава урок и те пита дали си го научил. Ако си го научил, кажи си истината; ако разбираш задачата, е добре, ако ли не - кажи си истината. Следователно, във всички наши отношения трябва да говорим Истината. Тогава каква е мисията на един свещеник? Да свети.

Питам сега, това, което е заложено в съвременната църква и се проповядва от свещениците, в кой кодекс на Божествената книга е записано? Често ме питат, когато влизам в църква, паля ли свещи. Отговарям, че не паля. Кандило гори ли в къщата ми. Не, моето кандило всякога гори. Имам една свещ и всеки може да чете на нея. Не е ли по-добре нашите умове да са свещи и всякога да горят? Не е ли по-добре сърцата ни да са кандила? А тези външни кандила и свещи, които палите, не са истински; аз ги наричам "волски опашки". Мислите ли, че като запалите на Господа волска опашка, ще се спасите? Не. Мислите ли, че като запалите на Господа кандило, ще се спасите? Не. Ако запалите вашата свещ с Любов, ако за-

палите вашето кандило с Любов, каквото попросите от Господа, Той ще ви даде. Такава е великата Истина и нека се опита някой да я оспори. Всичко това ние го прилагаме и призоваваме и вас да го приложите и да го опитате.

Съвременното християнство трябва да излезе от свое езичество. Ако православното духовенство иска да води българския народ, трябва да го поведе към Бога. Само тогава ще се въдвори дух на единство. Но то иска да го води в името на патриотизма, който се нуждае от пълни хамбари и масълце, нуждае се от майки, които да народят деца, за да се бият за отечеството. Това е добре, но къде са сега тези българи, които ще се жертват? Само Любовта може да ги рсди. Следователно, трябва да се върнем към онова основно Учение, което Христос е проповядвал на евреите. Те обаче не го приеха и две хиляди години вече откакто се разпръснаха по лицето на земята. И българите мислят, че като не приемат Новото Учение, ще прокопсат. Евреите постоянно избиваха пророците и не харосаха. Няма народ, който да е злоупотребил с Любовта и да не е приел своето възмездие. Затова Христос казва: "Всички, които са дошли преди Мене без Любов, крадци са и разбойници".

Сега хората питат защо съвременното младо поколение бяга от църквата. Бяга, защото няма Любов. От друга страна, старите, каквито и убеждения да изповядват, казват на младите: "Макар да нямате Любов, влезте в църквата, оженете се!" Не, нека да имат пълчата Любов преди да се женят. Придобиването на Любовта е женитба. Такава е великата Истина.

"Всички, казва Христос, които са дошли преди Мене, крадци са и разбойници." Днес съвременното християнство казва, че Христос е с тях. Добре, след като Христос е с тях, защо българският Синод не попита Господа, на Когото уж служи, преди да благос-

лови тази война? И вие - християните, които отивахте на война, попитахте ли Христа дали да се сражавате? Ще кажете, че сте го вършили за отечеството. Кой от вас отиде да пита? А всички твърдите, че сте християни. Издаде се един указ и отидохте да служите не на това, което казва Господ, а на онова, което казваха хората. Искат да ни убедят, че първо трябва да се подчиним на държавата, а после на Бога. Нашето първо задължение е да имаме абсолютна Любов към Бога, а после към държавата. Така е учил Христос. И всички държави и народи, които влагат този принцип в законите си, могат да просъществуват, могат да имат законност и верую.

Второто нещо, което казват за Христовото Учение, е, че то не би могло да се приложи, защото Господ е говорил само на еврейския народ. Господ е говорил и на други народи и това аз мога да го докажа. Ако евреите бяха действително избран народ, защо не приеха Христа? Ако някоя мома избере момък, който ѝ е прилика, но не го вземе, коя е причината за това? Или момъкът е серсемин, или момата е такава. По същия начин или Христос не беше Христос, та евреите не го приеха, или Учението на Христа не беше Христовото Учение, или пък евреите не бяха избрания народ. И Христос им рече: "Не казвайте, че сте само вие чада Аврамови, защото казвам ви, че от тия камъни мога да издигна народ". Следователно, избран народ е само този, на когото умът е пълен с Божията Мъдрост, сърцето е изпълнено с Божията Любов, а душата - с Божията Истина. Такъв народ е велик, избран народ.

В света има само една власт и тя е властта на Любовта! Няма същество, няма дори и неодушевен предмет, който да не служи на Любовта. Никаква друга власт аз не признавам. Няма власт по-голяма от Любовта! Всяка друга власт се прекланя пред Любовта!

Искат да ни убедят, че има и друга власт. Всяка власт е дадена само от Любовта. Където има Любов, там има и власт; където няма Любов, няма и власт. Затова не се искат много доказателства: влезте в един дом и вижте как вървят работите му. Влезте в една държава и вижте дали не куцат работите ѝ. Куцат, разбира се. И дори при наличието на тази велика Истина искат да ни убедят, че без Любов може. Не, ние всички страдаме от безлюбие.

Сега, Христос казва: "Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи и да погуби". Следователно, Животът произтича от Любовта и само там, където има Любов, има Живот.

Какво очакваме ние? Убеждават ни, че щяло да има второ пришествие и дяволът щял да ходи с голяма празна стомна, която отвън щяла да бъде влажна, а отвътре суха; щом като се приближи някой да нея, дяволът щял да му постави печат. Подобна празна стомна не се ли разнася и сега по света? Когато дойде някой свещеник, който няма Любов и започне да ти чете молитва, а ти му целуваш ръка, той не ти ли поставя печат? Римляните узакониха кръста и заповядаха да го целуваме. Не, ние не целуваме този кръст на престъплението. Целуваме кръст, в който има жива душа, жив дух. Така аз тълкувам Учението. Питат ме дали вярвам в кръста. Аз в живите кръстове вярвам, но в сребърни, златни и други - не вярвам. Прав ли съм? Някой ще каже, че със своето Учение господин Дънов разрушава държавата. Не, с лъжи се разрушава държавата. Казвам: изхвърлете мъртвите кръстове и поставете живите. Някои художници рисуват Христос. Те никога не са Го виждали, защото Христос е живял преди две хиляди години, а се опитват да Го рисуват. И после казват: "Този образ е свещен, целуни го!" И това го твърдят хора интелигентни, завършили богословие или университет.

Елате с мене и аз ще ви покажа къде е този Христос Той е жив, в мнозина бедни хора живее. Някои обичат да залепват пари върху иконите. На тези казвам: "Ела, братко, аз ще ти покажа къде да залепиш парите си. Залепи ги на някоя бедна вдовица, която ще ти благодари, защото има в момента много голяма нужда. Друг път можеш да залепиш не само пари, а цял чувал брашно или други необходими неща." Сега някои се хвалят, че залепили върху иконата на Свети Йоан двадесет стотинки. Ако днес дойде Христос, какво ще каже за това? "Тогава пак им рече Исус: Истина, истина ви казвам, че Аз съм вратата на овците." Когато дойде Христос, всички, които се учат сега, ще бъдат отговорни за делата си.

Сега, когато говорим Истината, някои могат да се обидят. Нека се обиждат; ние ще им покажем, че пътят, по който вървят, не е Пътят на Любовта. Единственото нещо, с което може да спасите този народ, е Истината. Говорете Истината в Любовта Божия, не се страхувайте! Говорете и за тези кръстове като за живи образи. Когато нямаме живи образи, започваме да почитаме разни идоли наместо тях. Ако имаме живия образ на Христа, ще има ли нужда да почитаме всички тези икони? Да не се заблуждавате; трябва да знаете, че самият Христос е проявление на Любовта и вие може да имате този жив опит. Христос днес ви призовава и в това е вашето спасение, вашето бъдеще. Ако искате домовете ви да бъдат съградени върху канара, съградете ги върху основите на Любовта. Ако мислите да ги съградите по друг начин, ще дойдат всички нещастия. Бог поругаем не бива; онова, което Той е поставил, ние не можем да го изопачим. И всеки свещеник, всеки пророк или пък самият аз, ако изопачим една истина, ще бъдем приковани на кръста. Бих желал всички живи кръстове, върху които са запалени тези кандила и свещи, да се

приближат към Господа на Любовта. В Писанието се казва: "Земята и небето ще приидат, но докато хората не приемат Любовта, нищо няма да се измени". Когато човек се спре пред вратата си, трябва да каже: "Любовта на Бога, Който живее в мен, ме застава да говоря Истината".

Вие сте православни, но ако искате да бъдете истински православни, приложете Любовта. Ако не приложите Любовта, не сте православни. И свещениците, ако искат да бъдат истински свещеници, трябва да приложат Любовта. Когато Христос дойде и намери свещениците и членовете на църквата лишени от Любов, ще ги уволни. А тези, които намери изпълнени с Любов, ще бъдат почетени и ще вземат участие в Неговото Царство. На тях ще каже: "Елате вие, от Отца благословени и приемоте това, което е за вас!"

Сега и аз ви призовавам като мои братя: приложете Любовта, опитайте я като един жив опит и от това, което научите, не се бойте! Само така вашият живот ще се осмисли. След петдесет-шестдесет години ще ви повикат на онзи свят, а там български закон не съществува. Там няма да се интересуват българин ли си или не, а първото нещо, което ще те питат, е дали си бил член на Божията Мъдрост, Любовта посещавала ли е сърцето ти, Истината живяла ли е в Твоята душа. Ако всичко това е било в тебе, душата ти ще се отвори пред Свети Петър и ще кажеш: "Ето, отварям ума, сърцето и душата си". А той ще те покани: "Влез вътре, ти си член на Царството Божие". Но ако не отвориш ума, сърцето и душата си, не си член на Царството Божие.

Когато дойде Христос, ще попита: "Ти приложи ли Божията Любов?" Тази Любов ме застави да сляза на земята и да покажа на хората, че единствено с Любов може да се живее. Това е Учението: всички

народи могат да живеят само по Любов и само така могат да се споразумеят. Дойде ли Любовта, работите ще се уредят напълно, защото във всинца ни ще има надпреварване. Може ли да се промъкне крадец в едно общество, където всички се надпреварват да се жертват? Никога. Това общество ще бъде общество на Любов, Мир, Радост. Това е Любовта, която е започнала да действа.

Христос казва, че Той е вратата, през която ние трябва да влезем. Това са думите, които Христос говори днес. Ако съвременните общества и народи чуят и приложат това Учение, Европа ще бъде спасена. Ако не го приложат, Европа е загубена. Това го съзнаваме всички. Затова всички съвременни духовници са поканени да се сплотят, да проповядват Любовта, да проповядват, че и без войни може да се живее. Ако свещениците направят това, съвременната култура може да се спаси и по един мирен начин да премине от едно състояние в друго. Но ако не проповядват по този начин, те трябва да осъзнаят, че при една втора война Европа и нашето бъдеще са изгубени.

Христос казва "Всички, които са дошли преди Мене, крадци са и разбойници". Ние желаем всички да станат врата на Царството Божие така, както е Христос. С всеки православен, с всеки евангелист можем да се споразумеем, като проповядваме Божията Любов. Не искаме да ги правим наши съмишленици - нека си стоят настрана, но им казваме: "Стойте в Любовта!" За Любовта се изисква дълго време за приготвяне.

Този Христос, за когото ви проповядвам, е на земята - ходи и посещава църквите, но още не Го познават. В една известна църква в Америка държал проповеди доктор Гордон. По повод на едно свое видение той написал знаменита книга за Христа. Сънува една вечер, че църквата му е пълна със слушатели,

приковали вниманието си в проповедта. Изведнъж гледа, че в средата на църквата стои един човек, за когото няма място. Когато слиза от амвона, запитва съмишлениците си: "Кой беше този, който стоеше прав сред църквата?" - Че Той беше Христос! Христос веднъж идва в неговата църква и за Него не се намира място. Колко пъти Христос е посещавал църквите и за Него не е имало място! За Христа още няма място и в сърцата на хората. Дори и вие, когато ви говорях за Любовта, се питате дали е вярно това Учение. Ние познаваме Христовото Учение! Ако приложим Любовта, ще придобием една магическа Сила, която ще ни донесе всичкото благословение. Не тази любов, която имате, а живата Любов, която слиза от Небето, приемете! Тази Любов и държавници, и социалисти искат да я приложат като принцип на братство и равенство. Всички те искат Любовта Христова. А там, където хората се отклоняват от това Учение, идват всички насилия.

Христос казва "Аз съм вратата". Където е вратата, там е Любовта. Приемете ли я, ще имате бъдеще и вие, и вашите деца.

Желая Господ на Любовта да ви посети; желая тази Любов да запали вашите сърца, да просвети вашите умове; желая тази Любов да изпълни вашите души, за да разберете великата Истина, която се крие във вас.

ПРАЗНИКЪТ НА ТРУДА

**Беседа от Учителя, държана от 06 часа
на 22 септември 1922 година (петък)
в град Търново**

ПРАЗНИКЪТ НА ТРУДА*

Тази година всеки наряд изисква по-голямо съзнание. Както преди, така и сега вие се спъвате в буквата на нещата и затова не можете да се ползвате. Всички тези думи, които ви са дадени, трябва да ги посадите, за да станат живи дървета.

На изречението от наряда** *"Да сме чисти като живата вода и като Светлината"* трябва да се постараете да разберете смисъла, който Духът крие в него. Също така се изисква малко повече труд, за да научите движенията и да ги усвоите.

Сега всички вие сте заети със свои и чужди работи, които б бъдеще няма да ви ползват. Когато едно малко момиченце се занимава седем-осем години със своите кукли - повива ги, развива ги, какво се ползва? Куклите няма нито да пораснат, нито да оживеят. Питам ви каква е задачата на куклите. Всичките ви работи на земята са само едно упражнение, т.е. не съставляват нещо съществено. Животът идва от друго място, от Бога. Вие мислите, че в храната е Животът, но храната е само проводник. Ще дойде време, когато Господ ще ви дава тази жизнена сила и по друг начин. Следователно, вие сте свикнали да мислите, че същественото се съдържа в страничните не-

* В съборната беседа "Върху задачите на школата" от 25 август 1922 година Учителя дава задача за 22 септември и нарича този ден "Празник на труда".

** Даден от Учителя на 25 август (петък) в 05 часа и публикуван в сборника "Беседи, обяснения и упътвания от Учителя, Търново, 1922 година".

ща. Искате да се осигурите на земята, но единственото осигуряване се намира само в Божията Любов. Ако имате Любовта, всички други работи могат да се извършат отлично. Но досега вие още не разбирате Любовта; виждате погрешките на хората, лесно се съблазнявате във всичко - това не е Любов. Гневите се, злопаметни сте, не можете да си простите, не можете да забравите старите си дертове и въпреки това идвате на събор. Дори този наряд не можете да изпълните. Любовта премахва всички недоразумения. Вие не служите на хората, вие служите на Бога. Щом дойдем до Бога, няма какво да се плашим, Нему дължим всичко!

Трябва да бъдем съзнателни и доволни, когато изпълняваме един наряд. Когато изпълнявате днешния, какво ще се ползвате? Разбирате ли думите "Вие, които желаете да се приближите при този камък на Любовта, отхвърлете всяка злоба и всяка лъст, и лицемерие, и завист и всяко одумване"? Направили ли сте го? Вярвам, че не сте го направили, но ако не сте, Господ ще Го направи заради вас. Ако мислите да служите на вашето тяло, Той знае какво да направи. Когато заровят някой човек, който служи на тялото си, след една година само голи кости остават от него. Мислите ли, че за вас Господ ще направи изключение? "Отхвърлете всяка злоба и всяка лъст, и лицемерие, и завист, и всяко одумване. Пожелайте като новородени младенци чистото словесно мляко, с него да порастете".

От днес трябва да сложите точка на старото. Досега можеше, но сега вече като ученици на окултната Школа не се позволява абсолютно никакво одумване. Един човек, който е живял и грухтял като прасе в кочината, невъзможно е да припка като теле край чистите извори; по-далеч от кочината не може да отиде. Питам защо да не може да заживее един чист и

свят живот. Заблуджение е, ако мислите, че щом живеете по Бога, вашите работи за в бъдеще ще се развалят. Не, именно с вашето неживеене по Бога работите ви се развалят, ставате неразположени, обезсърчавате се, твърдите, че не ви обичат. Не е въпросът тебе да обичат, а ти да обичаш. Когато си болен, какво те ползва това, че другите хора са здрави, ходят и работят? Чуждите добрини не могат да ви ползват. Това, което ще ви ползва, е вие да се учите, вие да бъдете добри. За вашето бъдеще е необходимо единствено да се учите, нищо повече? Ние не ви учим на калугерски живот, а това Учение е като един занаят. Целта е това, което знаете, да го владееете така добре, както един колар, абаджия, гайдар или цигулар.

"Понеже вкусихте, че Господ е благ. При Когото идвайте като при камък жив, от човеците отхвърлен, а от Бога избран и драгоценен." Следователно, хората отхвърлят това Учение. Те вече са го отхвърлили и видяхте на седемнадесети септември по какъв начин си уреждаха работите*. Ако не приемете Любовта, същото ще стане и с вас, защото една горчива дума, която се изрича, може да разбие сърцето или да пукне главата. И в Духовния свят има счупване на глави.

"И вие като живи камъни зидайте се на дом духовен, на свещенство свято, да принесете жертви духовни, благоприятни Богу чрез Исуса Христа на Любовта." Мислете как ще дойде тази Любов във вас. Младата мома как ще привлече своя възлюблен? Най-първо нейното сърце се запалва и разгорещява. Как очаква майката своя син, който е излязъл във да ра-

* Най-вероятно става дума за събития, свързани с посещения от търновското духовенство диспут с Учителя.

боти? Тя запалва огън и с туптящо сърце го очаква. Духовните хора сега седят със скръстени ръце в непометените си къщи, гледат и чакат възлюбения да дойде и да уреди всичко. Те приличат на онази българка, която не отишла за вода, защото валило дъжд, а чакала мъжа ѝ да си дойде, та него да изпрати, понеже бил вече мокър. Това е учението на евангелистите, които казват: "Когато баща ми умре, ще ме остави наследник; неговата крава всичко ще оправи". Такъв волски живот ние не искаме. В Божествената книга е писано, че всички Божии синове ще работят на общо основание и то без пари. Който иска да бъде Божи син, ще работи, пет пари няма да взема и ще благодари на Бога, че му е дал живот и здраве, за да пребивава в Неговото Царство.

Да допуснем, че вие виждате погрешките на другите. Какво ще ви ползва това? Гледайте своите си погрешки! Сега аз символично ще изясня този проблем, понеже в окултната наука не се позволява да се говори за отрицателни работи. Да допуснем, че някой ваш другар има въшки на главата си; вие започвате да го подигравате, всички наоколо се научават и казват: "Той има въшки, пазете се да не прихванете!" А вие как изчиствате вашите въшки? Ще му кажеш: "Братко, едно време и аз имах въшки; ела, вземи този гребен, вчеши се и кажи "Моята глава не е място за въшки"; после ще събереш животинките в шишенце, ще ги принесеш на тревата и ще им запоядаш: "Тук ще пасете!" Сега всички ваши погрешки са все такива паразити. Наместо въшки и гниди в главата ти, не е ли по-добре овца да блее в двора ти или пчели да жужат в кошера ти? Всички лоши мисли са живи същества. Защо идва една лоша мисъл? Защото нещо я привлича. Трябва да отбирате само полезните животни.

При изпълнението на тазгодишния наряд вие ще проверите колко воля имате. И преди ви казах: всички ще имате диамантена воля! Първите думи от наряда *"Благословен е Той"* означават, че вие започвате днешния ден. Думите *"Който ни благославя"* подразбират, че само Онзи може да благославя, Който е Любов. По нататък следват изразите *"Бог на Любовта"* и *"Благословен е Той"*. Защо вдигате вашите ръце? Защото не се позволява произнасяне на молитва със спуснати ръце. Във вашите молитви вие само клякате, ставате и говорите: "Господи, ние сме големи грешници; Господи, Господи, молим ти се!" Това не е никакво клякане. Когато твоят брат страда, иди и клекни при него, събуй обувката му, измети му. А другото е попско, византийско клякане. Господ не се нуждае от вашето клякане и ставане. Когато вдигнем ръцете си, които Господ ни е дал, ще кажем: *"Благословен е Той"*. Както птицата хвърква, за да си намери храна, така и вашите ръце да са готови за работа.

Като на ученици ви казвам: може да задържите вашите стари възгледи, но нищо няма да придобиете от тях. Ще напуснете старото, така както събличате стара дреха. Една булчинска дреха може да е много хубава, може с нея да са се венчавали баба ти, майка ти и ти самата, но ако се е окъсала на деветдесет и девет места, мислите ли, че вашата дъщеря ще се ожени с нея? Не, на дъщеря си ще скроите рокля от нов плат, разбирате ли! Така и за живота, който искаме да посветим на Бога, няма да се обличаме с тези скъсани дрехи и вярвания. Не, ще се върнем при Него и ще Му кажем "Татко". Как ще се явим пред лицето Му? Когато влезеш при Учителя си в клас, какво ще му кажеш? Някой благочестив ще седне, ще сложи ръце на гърдите си и ще въздиша "Господи, Господи, помилуй!" Но в училището не минава "Гос-

поди, помилуй". Учителят ще каже: "Иване, стани и кажи урока си!" Ако отговориш, той изважда тефтерчето си и записва, ако не - поставя ти единица и ти казва да седнеш. Господ няма да те помилва, а ти сам ще станеш, ще си кажеш урока и няма да се извиняваш. А ако не си знаеш урока, ще признаеш точно причините, поради които не си го научил. Ходил си, забавлявал си се някъде, а искаш да излъжеш Учителя и казваш: "Господи, ние сме грешни". Господ ни е дал Живот да се учим. За да живее, човек цял Живот трябва да се учи и само този, който се учи, може да живее. Например, ние приемаме храна, в която се съдържа Живот. Ако имаме Любов, тази храна ще привлече всички Божествени елементи, необходими за съграждане на Новия Живот.

Хората не могат да разберат защо трябва да любят. Без Любов идва смъртта, само с Любовта идва Животът - това трябва да го знаете. На онзи, който твърди, че не може да люби, ще му кажа, че постепенно ще започне да умира и ще го сполетят всички неописуеми страдания. Защо? Защото не приема Любовта. Ако баща ти е възложил да пренесеш товар от сто килограма за един час или за сто минути, какво трудно има във всичко това? Трудно е, ако трябва да пренесеш стотте килограма наведнъж. Но ти започни, пренеси първо десет килограма, след това - други десет и т.н., докато пренесеш всичките сто кила така, както баща ти е поръчал. По този начин вие ще се обновите, а инак ще си въобразите, че сте стари. Небето стари хора не приема; Небето винаги иска млади. И Христос е казал: "Ако не станете като малките деца, няма да наследите Царството Божие". Стар човек не може да влезе в Царството Божие. И вие с вашите стари възгледи - така, както сега разсъждавате, не можете да влезете. Законът си е закон! А млад е само онзи, който люби. Това правило ще го знае-

те, в него няма изключение! Любиш ли, ще придобиеш вечния Живот; не любиш ли, смъртта и болестите ще дойдат в къщата ти.

След като вече сте ученици, трябва да изчезнат от вас всички недоразумения. Аз ще нарека моите ученици "ученици на Любовта", на тях ще възложа тези работи. Така ще се оформят няколко групи: едни, които прилагат Любовта - те са ученици; други, които се стремят към Любовта - оглашени; трети, които мислят за Любовта, и четвърти, които в бъдеще могат да приложат Любовта. Аз бих желал да сте ученици на Любовта. Да имате стремеж към Любовта, да мислите за Любовта или да очаквате бъдещото й приложение е добре, но вие и досега сте проявявали всичко това. Сега ви остава да бъдете всички ученици на Любовта. Но тази Любов няма да дойде изведнъж. Когато човек изяде първата хапка, тя му причинява известна радост, но не утолява глада му. Тогава той сдъвква втора хапка и отново му е приятно, докато стигне до известна граница, когато спира и оставя за следващия ден. Този човек не казва: "Дай да ям, да ям, че да се свърши тази работа веднъж завинаги през целия ми живот". Питам ви защо са тези хапки. Един ден, когато навлезете по-дълбоко в същността на яденето, когато започнете в Школата да изучавате лекциите, които съм говорил, тогава ще се хвърли светлина върху предназначението на яденето и пиенето. Това са вътрешни процеси.

Онези от вас, които желаете да бъдете ученици, ще се учите. Искам само един час работа за Бога, а не целия ви живот. През този един час ще бъдете като честен търговец, който е взел пари назаем и мисли как да ги изплати. А вие, когато влезете в Пътя, казвате: "Я учим, я не учим; може да завършим добре, може и да не завършим". По този начин вие сами се-

бе си лъжете. Аз искам, когато влезете, да кажете: "Ние ще завършим!"

Нарядът започва така: *"Благословен е Той"*. Човек трябва да благославя. По нататък в наряда се произнася: *"Да сме благи"*. Първото изискване е да сме благи. Нали вие все благите неща ядете - плодове, грозде. А което не е благо, го хвърляте настрана. В света съществува същият закон: когато някой се приближава към вас, той ви е дотолкова приятен, доколкото е благо. И към Бога когато се приближаваме, дотолкова сме Му благоприятни, доколкото сме благи. Ако имаме благост, ние сме добре дошли; ако нямаме - идват страдания. Страданията са процес, чрез който се внася тази благост. *"Благи, благи"*.

След това в наряда се казва: *"Да сме силни"*. Второто условие след благостта е човек да бъде силен, да издържа. Когато работиш, ръцете ти трябва да бъдат крепки; когато отидеш на лозето, трябва да бъдеш силен, за да вдигнеш мотиката. И животът е една Божествена градина, където трябва да копаяш.

После се произнася: *"Да сме крепки"*, т.е. не само да сме силни, но да има у нас и издръжливост.

По-нататък в наряда се казва: *"Да сме твърди"*, т.е. като те забият на едно място, да бъдеш като кол - нищо да не те разклати. Дървото е твърдо, но измести ли се веднъж, смъртта го очаква. И вие в убежденията си гледайте да бъдете твърди, корените ви да бъдат дълбоко. Разклатят ли се вашите корени, въпросът ви е приключен.

"Твърди като диамант" - това означава нищо да не може да ви надраска; вие ще се връзвате, без да могат нещата да се връзват във вас.

"Да сме чисти." Три неща изисква тази Чистота: чисти като водата, като Светлината и като Любовта.

После в наряда се казва: **"Нашият закон е чистата Любов"**. Този е великият закон на Любовта, този е Пътят, който регулира всичко.

"Нашият път е чистата Светлина. Нашето Слово е Мъдростта." Това означава, че само Божественото Слово говори правото.

"Ние сме всички крепки в Бога на Любовта. В Него ние победихме света. В Неговата Любов ние добихме своята свобода." Свободата ще се придобие накрая.

"Ние сме свободни от закона на смъртта. Необятната Любов ни въздигна. Безпределната Мъдрост ни оживи. И едната неизказана Истина ни възкреси."

И накрая, след като една душа е работила, тя въздига очите си и казва: **"Свети Отче на Небето, ние осветихме Името Ти, ние свършихме делото Ти и възворихме Твоето Царство. Благословен си Ти отсега за през всичките векове. Амин!"** Тези думи показват, че всяка душа, която е завършила живота си, напускайки земята, произнася тази последна молитва: **"Отче, аз свърших работата си, сега се връщам при Тебе да ми дадеш това, което Ти благоволяваш. Амин!"**

Сега като ученици ще бъдете добри и весели. Ученикът взема торбичката си, слага в нея книжките си, учи и знае, че баща му е осигурил и храна, и дрехи, а той трябва само да учи. Това, което ще ви спаси и ще ви въздигне, е само учението. Трябва да имате търпение; не мислете, че знаете. Знанието идва постепенно и тази Божествена Любов ще се прояви постепенно. Ако тя се прояви при сегашното ви състояние, вашият организъм ще се разтопи. Телата и умовете ви постепенно ще се приспособяват към Любовта. Вие не можете да издържите дори един миг на интензивна Любов, защото заедно с доброто, тя носи и огън със себе си.

Може да имате и други някои мисли, които да ви спъват. Тези въпроси ще се разрешат по време на работата ви през цялата година. Догодина ще ви дам нещо по-хубаво. Ще работите, ще проучвате целия наряд, ще следите и ще размишлявате върху това, което е казано. Ще проучвате всичко, което ви се случва в живота. Вие искате да се осигурите на земята, но Господ може да похлопа и да каже: "Повикайте едно от моите деца да се върне от пансиона". Но ако не сте завършили учението си, Баща ви ще заповяда да не ви пускат вкъщи, а да ви изпратят в друг пансион, защото Господ има много училища. Ако се учите, Господ ще ви изпрати в ново училище, ако не се учите, ще ви върне в по-долен клас. По време на събора забелязах, че когато някой ученик не може да отговори, другите започват да се присмиват. Тогава учителят вика този, който се смее, на урок, но и той не може да отговори. На свой ред другарите му се присмиват. Всички се смеят и всички не си знаят уроците. Подобно е положението, когато някой говори за друг, че имал погрешки. Ако учителят зададе една по-трудна задача, дори и най-способните ученици от класа няма да могат да я разрешат. Те решават бързо лесните задачи, но в математиката има такива, с които и те не могат да се справят. Има много неща, които не знаете, но това не бива да ви смущава. Когато урокът е зададен правилно и навреме, всеки ученик може да го усвои.

Сега този наряд ви е даден като упътване. Ако работите съзнателно през цялата година, ще дойде Светлина във вас. Аз искам да имате едно вътрешно преживяване. Някой казва, че му е хрумнала някаква мисъл, че някакъв дух му е говорил. Нямам нищо против, светът е пълен с духове. Ако дойдат духове от Бялата Школа и ви дадат нещо, това е добре, но има духове въвн от Школата, които ви занимават с

празни работи. Чета във вестниците как еди-кои си се оплакват, че били бити от привърженици на Блока*, но когато дойдат на власт, и те ще постъпят по същия начин. И едните бият, и другите бият. Вие, които сте в Школата, мислите ли, че и ние трябва така да постъпваме? В Училището на Бялото Братство абсолютно са изключени всички погрешки. Не се позволява на ученик да влезе в клас с ненаучен урок. Ще възразиш, че си женен, че имаш мъж и деца... Женени хора в клас не се приемат. Ще възразиш, че имаш друга работа. Една от най-важните работи е да бъдеш ученик. Най-важната работа е да се учиш - тя е, която ще те ползва, а не другите работи. След като си научил уроците, можеш да излезеш да си поиграеш, но удари ли звънецът, ще оставиш всичко - мъж, жена и деца. Те са само едно забавление. Когато удари за тебе Божият звънец, ще влезеш в клас и ще учиш. Казвам на един мой приятел от София да дойде вечерта на събрание. - Ще видя, имам работа. Ако тази вечер Господ те повика, няма ли да оставиш наполовина работите си? Щом стане въпрос за Училището, всичко ще напуснеш! Не сториш ли това, ще дойдат и ще те вземат по същия начин. Ще знаете, че законите в Бялото Братство действат без изключение. Когато влезете вътре, ще кажете: "Ако е толкова строго, да не влизаме в Училището". Ако останете вън от Школата, ще бъде десет пъти по-зле за вас. Ако влезете в нея, е добре, но ако не влезете, десетократно ще ви побелеят главите и ще кажете: "Де да бяхме влезли!" Сега искам вие да влезете! Христос е казал: "Моето иго е леко и Моето Учение е приятно". Глава на това Учение е Христос, глава на то-

* Народен блок - политическа коалиция от четири умерени партии, начело с Демократическата.

ва Учение е Истината. И всеки, който се е учил на него, е придобил знания. Който е последвал Христа, е придобил Живот вечен, придобил е Любовта, придобил е всички Божии добродетели.

Сега по какво ще се отличавате вие в Новото Учение? Имам един клас в София и правя опит върху смяната на енергиите. Например, срещна един ученик и му казвам: "Ти си най-големият вагабонтин и негодяй!" Той ме погледне и се обиди. Казвам му: "Превърни тази енергия! Да видим за колко минути можеш да превърнеш това чувство на обида и да го забравиш". Сега аз го обиждам, а утре друг ще дойде да му каже същото. Може да мине ден, два, три, докато той успее да превърне всичко това. Има хора, които десет години не могат да превърнат подобна дума. От вас искам да можете да превръщате такива думи. Когато ти кажа, че си вагабонт, ще седнеш и ще кажеш: "Господи, аз ще превърна всичко!" Как ще го превърнеш? Например, някой те е нарекъл мерзавец; аз ще ви изтълкувам тази дума. Тя означава, че първо трябва да слезеш в долината, да ореш и да сееш; там има условия. После главата ти трябва да се свърже с Небето, а краката ти - със земята; с главата при Бога, а с краката - на земята. След това трябва да свиеш ръката си и докато не завършиш работата, да не я отпускат. Най-после, не трябва на хората зло да правиш, а да се качваш и да слизаш от Небето. Това означава да си мерзавец. А който не разбира, се възмущава: "Как така аз да съм мерзавец!"

За ученика всяка дума има особено значение. Кажат ти, например, че си лъжец. Когато изтълкуваш тази дума, ти ще получиш нейната стойност и ще я превърнеш. Ако някой те нарече лъжец, ти лъжец може ли да станеш? Не може. Ако някой ти каже, че си много добър, може ли добър да станеш? Може. Сле-

дователно, ти трябва да възприемеш и едната, и другата дума, защото това са енергии в света. И Христос казва: "Радвайте се и веселете се, когато кажат върху вас всяка зла реч". Не казва да се радвате, когато ви говорят много хубави неща, когато ви хвалят или посрещат добре, а "когато върху вас рекат всяка зла реч, защото е голяма заплата ваша на небето". Това е един велик вътрешен окултен закон. Следователно, не се плашете, когато ви кажат, че сте вагабонтин. Какъвто и да ви рекат, ще имате Бога пред себе си и ще кажете: "Аз живея в Любовта!" Живеете ли в Любовта, никой не може да ви оцапа. Кажете: "Аз живея в Светлината!" Живеете ли в Светлината, никой не може да ви заблуди. Кажете: "Аз живея в Истината!" Живеете ли в Истината, никой не може да ви направи зло.

"Да сме чисти като живата вода" - ако някой неприятел те гони и ти навлезеш стотина метра навътре във водата, той ще се спре, ще те погледа и ще се върне назад.

"Да сме чисти като живата Светлина" - неприятелят, който те гони в тъмнината, когато изгрее слънцето, се уплашва, че ще го видят и се връща назад. За него светлината е огън и той ще каже "Аз на скара не се пека" и ще те остави.

Чисти като водата, като Светлината и като Любовта - това са три велики Сили, начини и методи, чрез които учениците на Бялото Братство се пазят от своите грехове.

Вие трябва не само да идвате тук, но и да учите. Някои идват при мен само да се афектират. Това, което чувстваме, и това, в което вярваме, трябва да го знаем съвършено точно, както един търговец знае точно кой плат е ленен и кой е памучен. Така по време на своето учение всеки един от вас трябва да знае в кой клас е сега.

Ако през тази година пожелаете да предадете на-
ряда някому, ще го преподавате седем дни наред. Ус-
вояването не става за един час, а са необходими се-
дем дни. На събора едва го научихте, а искате да го
предадете за един ден. Седем дни ще повтаряш, до-
като приятелят ти научи наряда като теб.

Както виждам, вие сте заспали, а заспали ученици
не искам. Всеки, който идва в нашия клас, искам да
бъде спретнат и буден. Някой ще каже, че е на петде-
сет години вече. Ами ако те сравня с Матусал*, кой-
то е живял деветстотин и двадесет години? Спрямо
него ти си едно бебенце на десет години и едва сега
започваш своя живот. Главата ти била побеляла. То-
ва означава, че си опитен; хубаво е, когато главата
ти е побеляла. Главата ти била оголяла. След като е
оголяла, значи е готова за оран - ще впрегнеш воло-
вете и ще ореш. Главата е място за оране. Щом като
е побеляла, дошла е Светлината; това показва, че
трябва да се учиш. По този начин Господ ти казва:
"Ще учиш и на училище ще ходиш!" А голата глава
означава, че трябва да отидеш да работиш. Казваш:
"От мене нищо няма да стане, остарях, не мога да из-
пълнявам; какво ще се прави, когато се отиде на он-
зи свят?" В онзи свят стари хора не искат. Казано е:
"Ако не станете като малките деца, няма да видите
Бога". Това означава, че ще се върнеш назад. Няма
да мислиш, че си стар, а ще кажеш: "Тази глава не е
гола, а в нея има ниви за оране". Ако имаш побеля-
ла глава, ще вземеш книгата и ще кажеш: "Време е
да се уча". Така се тълкуват тези неща. Като ви гле-
дам сега някои с побелели глави, ви казвам: вземете
торбите си и право на училище!

* (Библ., Битие: 5;21,22) - син на Енох и баща на Ламех.

Сега ще бъдете бодри и свежи! Когато излезете навън, няма защо да умувате много - ученикът трябва да е добре облечен, изчистен, да започва работата си с пеене, а когато си поплаче малко, да казва, че полива градината си, за да се изчисти. Всеки, който няма Любов, скърби. Който не приеме Любовта, Господ му праща скръб, а който не приеме скръбта, Господ му праща злото. Който и злото не признава, Господ му праща разрушението. За вас, като ученици, това е една дълбока философия, с която ще се освободите от злото. Дойде ли скръбта, ще кажеш: "Аз ще повикам Любовта!" Скръбта е прекрасен дух, който има една много добра сестра в Небето. Кажете й: "Моля ти се, скръб, повикай сестра си!" И тя ще призове сестра си - Любовта. А когато дойде Любовта във вас, ви казва: "Аз имам една сестра - скръбта; тя е много добра, тя облагородява и където влезе, хората се смекчават". Злото е закон.

В окултизма ще учите законите. Досега сте учили много работи, но те са вече остарели. Аз искам всички да се подмладите, а вие стоите и казвате: "Остаряхме, за десет години какво сме научили?" Идвайте тук, изправяте се, бързате да се прочете нарядът, а после бягате да отворите дюкяните си. Нарядът бил много дълъг; като че ли той е за мен, а не за вас. След като си изпълнил правилно наряда, работата ти ще върви много по-добре. Ако дойде Любовта в тебе, това е благословение. Знаете ли какво нещо е Любовта? Когато някой търговец влезе в дюкяна ти да купува платове, тази Любов ще отвори сърцето му и вместо да вземе само един метър, той ще напазарува за десет хиляди лева. Това Любовта го прави, с Любовта всичко върви. Няма ли Любов, ще имате загуба.

Тези са моите думи за днес. Сега да слезем* и да направим упражненията.

Казвам сега: като ученици на Школата трябва да се стараете! Не искам да станете изведнъж съвършени, но ще си поставите за цел да станете такива. Всяко препятствие на Пътя е едно велико условие, за да се прояви характерът ви и да се усили волята ви. Във всичките мъчности аз искам да видя колко воля имате. Диамантена воля се иска от вас!

Ето например вече толкова години поповете вдигат шум. Ако бях като тях, щях да се уплаша, но аз им дадох тук първия урок. Предупредих ги какво мога да направя, а те не го приеха. Но дойде дървото на седемнадесети септември. Аз им казах кое учение е хубаво. А какво представлява старото учение те разбраха - набиха ги и целият град можеше да хвъркне във въздуха. Ако бяха приели Любовта, на седемнадесети нямаше да се случат такива работи. Сега, ако и вие не приемете учението на Любовта, дърво ще има и пукнати глави ще има. И за вас е в сила същият закон. Ако приемете Любовта, цялото благословение Божие ще дойде, защото всичко в света е само Бог.

Когато говоря за Любовта, разбирам, че Бог ще дойде и ще оправи живота. Но когато Бог дойде, ние трябва да бъдем готови да Го приемем. Когато дойде Любовта, не трябва да се съмняваме. Аз вярвам, че вие всички постъпвате като ученици и не се съмнявате. Абсолютно се изключва всяко съмнение в Школата! Съмнението ще дойде, но вие не го приемайте, а изпитвайте нещата по деветдесет и девет пъти, защото законът гласи, че който се съмнява, прави па-

* Според някои източници тази беседа е държана в горницата на съборната къща в Търново.

кост на себе си. Ако Господ е допуснал греха, това си има причини. Злото не е зло, а е една необходимост за Живота. Греховете на хората са едно благословение за тях. Така разсъждаваме ние. Нима онзи ученик, който е направил погрешка, трябва да остави цигулката си и да каже: "Учителю, прости ми"? Учителят ще му рече: "Не изпускай цигулката си и слушай аз как свиря". Той изсвирва с лъка си музикалния тон чисто и ясно и подканя ученика да стори същото веднъж, два, три пъти. А вие оставяте цигулката, клекнете и речете: "Господи, помилуй!" Не, ще изправиш погрешката си, ще учиш! Ако не учиш, ти се заблуждаваш. В окултната Школа такова заблуждение не се допуска. Не мислете постоянно, че имате погрешки, защото това е естествено. Ще си признаете погрешката и нито ще я преувеличавате, нито ще я омаловажавате. В Школата не се допуска лъжа. Преувеличаваш ли - лъжа е, омаловажаваш ли - пак е лъжа. Ще кажеш: "Не взех този тон вярно, но ще се опитам втори, трети, четвърти път, докато се науча да го свиря правилно". По този начин вие като ученици ще можете да изправите живота си, за да ходите свежо и бодро, да имате правилен възглед за нещата, защото няма по-лошо нещо от самоосъждането.

Сега всички можете да бъдете млади, да бъдете добри ученици. Питам кои могат да влязат в Школата. Които се учат, които успяват. Към кои Учителят ще благоволява? Пак към тези, които се учат. Учителят никога не се заблуждава. В света ще срещнете напарфюмирани, богати ученици, които обаче не си знаят урока. Тук дрехи и украшения не минават, учение трябва. А този, който се учи, дрехите му са скромни, но е любим на Учителя си. Ние можем по сто пъти на ден да изричаме най-хубавите думи, но когато

Учителят каже "Стани, знаеш ли урока си", и десет хиляди молитви "Господи, помилуй" няма да минат.

Сега Търново е един стар град, който мисли, че не му трябва много знание. Той живее със своето минало. Търновци мислят, че са осигурени, защото от едно време още са останали все богаташи. Ние сме осигурени само когато учим. Някои ще кажат, че няма кой да работи. Има Един, с Когото трябва да работите. Господ е дошъл! Можете ли да работите с Него?

През тази година нека Господ да ви помогне и да ви даде наставления. Ще учите, ще учите, рано ще ставате! Ще учите и Господ ще ви научи. Но ако не учите, няма да научите нищо. А търновци трябва да се подмладят.

Хайде да слезем сега долу.

ДУХ СВЕТИ ЩЕ ВИ НАУЧИ

**Беседа от Учителя, държана на
24 септември 1922 година (неделя)
в град Търново**

ДУХ СВЕТИ ЩЕ ВИ НАУЧИ

"Защото Дух Светий ще ви научи в истия час що трябва да речете."

Лука: 12; 12

Ще ви прочета дванадесета глава от Лука до тридесет и седми стих.

"Защото Дух Светий ще ви научи в истия час що трябва да речете."

Понякога е трудно да обясним на хората от света някои духовни истини. Търговецът разбира от своите работи, земеделецът - от своето земеделие, лозарят - от своето лозарство, ученият - от учението си; всеки разбира от своята специалност. Но стигнем ли до една Божествена Истина, става много трудно тя да се изясни и да се предаде.

Духът е нещо невидимо. Аз казвам, че Духът е видим. Някои твърдят, че е видим, други - че е невидим. Дрехата на Духа е Светлината. Следователно, ние виждаме дрехата. Там, където Духът действа, има Светлина; където Духът не действа, няма Светлина. Когато говорят за Божественото, хората питат: "Можем ли да го уловим?" Те мислят, че само това, което могат да уловят, е реално. Разбира се, че това, което можеш да уловиш с ръцете си, е реално, но можеш да уловиш нещо и с духа си. Ти можеш да уловиш нещо и с железарски клещи; фотографията пък може да улови образа и сянката на даден предмет. Някой пита какво нещо е реалното в света. Улавяш с ръка един предмет и казваш, че си го хванал. Ти си

докоснал този предмет и осезанието, което имаш, се предава чрез твоите нерви и ти придобиваш впечатление, възприемаш образ. Уловил си един предмет, но не знаеш какво е той, не можеш да го обясниш. Казваш, че си хванал кокошка, но какво нещо е тя? Кокошката е животно с два крака, с крилца и перца, от която, след като ѝ се отреже главницата, може да приготвиш супица или друго вкусно нещо. И след като пийнеш отгоре на всичко едно-две килца винце, казваш: "Това е кокошка!" Това е определение на понятието "кокошка". Да, трудно е да се определи какво нещо е кокошка, овца или вълк. Ако някой би възложил да се опише психологически какво нещо е овцата или кокошката, ще ви запitam дали сте влизали вътре в тях, за да видите какви преживявания имат. Аз бих ви запитал какво нещо е Иван Стоянов. За да можеш да опишеш какво нещо е той, ти трябва да знаеш вътрешното му състояние, да разкриеш в даден момент какви мисли, какви чувства го вълнуват. Иван Стоянов е това, което той мисли и чувства. Влизали ли сте в положението на една овца или кокошка, за да знаете какво мислят и какво преживяват те? Казвате, че те са без душа. Как така нещо, което е без душа, може да дава живот на другите? Капнал си от умора, умираш от глад, но хапнеш ли си кокошчица, след един-два часа се възстановяваш, а след двадесет и четири часа отново решаващ важни въпроси. Питам кокошката глупава ли беше; могат ли глупавите неща умни неща да произвеждат? Животът живот ражда, умното умни неща ражда, Любовта Любов ражда, глупостта глупост ражда, Мъдростта Мъдрост ражда. Чудни са хората като мислят, че овцата е глупаво нещо, а самите те поддържат всякакви глупави идеи.

Сега Христос казва: "Този Дух, Светият Дух, Духът на Светлината - Той определя". Не казва "Духът,

Който вече дойде", а "Духът на Светлината като дойде, Той ще ви научи в дадения момент какво да кажете". Христос има предвид Духа на Мъдростта. Следователно, всичко се заключава в казването. Докато не те уловят и не те принудят да си кажеш името, ти нищо не казваш. Хванат те, набият те и след като кажеш името си, се спасяваш. Това означават думите, че Духът ще те спаси. Ти си царски човек; хванат те, упорстваш, не казваш името си - ще те набият; кажеш ли името си, спасен си. Преди повече от двадесет години английският престолонаследник тръгва една вечер да гуляе, да пие и да се весели. Стражарите го хващат, набиват го и го изправят пред английския клиров* съд, който е много строг. Питат го за името му. Престолонаследникът се възмущава как така да не знаят кой е той и удря една плесница на съдията. Последният веднага го осъжда на три дни затвор. Когато научава за това, бащата казва: "Чудесно е, че има в Англия съдия, който да отсъжда така право". Всички очаквали, когато стане крал, престолонаследникът да отмъсти на съдията, но той му благодарил за това, че го е научил да казва името си.

Христос казва, че когато разумното, Божествено-то дойде, Господ ще ни хване и ще ни пита: "Кой си ти?" Тогава няма да мълчиш, но ще кажеш Истината. Духът ще ни научи във всеки момент какво да правим. Няма като кралския син да мълчим или да раздаваме плесници, защото после ще прекараме три дни в затвора. Питам какво ще спечелите от това. Духът ще ви научи какво да кажете. Ще кажеш: "Аз съм кралският син, направих една малка погрешка, ходих

* клир (гр.) - духовенство, съсловие на духовенството.

с другари да гуляя". Тогава съдията ще ти каже: "Друг път не ходи!"

Сега, този Дух липсва у съвременните хора, които мислят, че са много умни. Аз често оспорвам това, че хората са умни и ги питам коя от техните фирми е оцеляла през последните две хиляди години. Покажете ми един дом, който да не се е разрушил и в който децата да не умират. Всичките ви начинания дори двадесет и пет години не издържат и фалират. Питам ви тогава умни хора ли сте; не сте ли от ония деца, които си правят къщички по пътя и кой дете мине им ги разваля? Вашата майка ви пита какво правите. "Къщички правим, но вятърът ги разваля." И сега всички хора правят къщички. Не са лоши вашите стремежи, но лошото е, че правите къщичките си от пясък. Малките деца често правят малки стомнички от кал и ги пекат на слънцето. Те бързо изсъхват, но и бързо се пукат, без да задържат вода.

Сега, Христос посочва един метод: "Като дойде Духът, Той ще ви научи как съвременният живот да се съгради разумно". Бог ни е дал Живот и ние трябва да знаем как да го запазим. Вашият живот е налят в един пръстен съд и ако го докоснат само, вие започвате да се чувствате празни. Казвате, че сърцето и умът ви са празни. Защо? Защото Божественият Дух не работи във вас. Други казват, че сърцето и умът им са пълни. Божественият Дух работи в тях. Божественият Дух носи Светлина.

Сега, има и друг дух, който като дойде, казва кое е право, кое е криво и ти изпадаш в положението на пророкуващ циганин. Циганите идват и започват да пророкуват: "Половината от живота си ще прекараш добре, а другата половина - зле. През първата поло-

вина ще имаш девет оки* късмет, а когато станеш на четиридесет години, ще изгубиш късмета си". Късмет може ли с оки да се мери? Идва някоя циганка и казва, че ще ти врачува, ако ѝ дадеш един чувал с брашно. Ти се съгласяваш и ѝ даваш, но тя те натиква в чувала и чак когато дойде мъжът ти, те изваждат от брашното. Всички съвременни хора се намират в подобен брашнен чувал и трупайки богатства, все в този чувал остават. Сега всички са обрания - едни са влезли с главата, други - с краката, едни - с двадесет и пет хиляди лева, други - с петдесет хиляди лева, трети - със сто хиляди лева и продължават да пипат чувала. Питам, след като този чувал е допринесъл толкова злини, има ли смисъл да се пипа?

"Духът като дойде, Той ще ви научи какво трябва да речете"... Съвременният човек се чуди каква работа, какъв занаят да започне. Ако започне търговия, в нея има лъжа; ако стане свещеник, има лъжа; учител ако стане, пак има лъжа. Навсякъде има лъжа. Най-почтените служби, които са останали, са тези на свещениците, учителите и лекарите, но ако я нямаше лъжата в тях. Аз мисля, че когато попът лъже, една негова лъжа струва колкото сто обикновени лъжи. Следователно, ако един търговец излъже сто пъти, всичките му лъжи се равняват на една попка. Например, търговецът предлага плат, в който има десет процента вълна, а останалото е памук, но лъже и го продава като чист вълнен плат. Но казвам ви, че сто подобни лъжи се равняват на една попка, т.е. попът трябва да чака търговецът да излъже сто пъти, та чак тогава да има право на една лъжа. А ако търговецът излъже петдесет пъти, попът няма право да излъже дори веднъж.

* ока (тур.) - мярка за тегло, равна на 1.282 килограма

"Но като дойде този Дух на Истината в нас, Той ще ни научи"...Всеки трябва да работи в света. Каквото и да работи човек в живота си, навсякъде може да бъде честен, защото всички занятия, които съществуват в света, са връзки. Някои физиолози уподобяват търговците на онези клетки в организма, които съхраняват мазнините за гладни години, за да има какво да се продава. Всеки събира богатства, за да може някой ден по-скъпо да продава. Когато настъпва глад в Египет, трябваше да дойде някой, който да събере всичкото богатство на египтяните, за да може да се изхрани и еврейският народ. Злото не е в събирането на това богатство, а в неговото разпределение. Всичко трябва да се разпределя разумно.

Сега онези, които влизат в Божествения свят, казват, че Господ ще уреди работите. Не, човек ще ги уреди със своя дух. Той ще покаже начина и пътя. Когато дойде Духът, ще ти прошепне: "Сухо е времето, върви и посей нивата!" Вие питате дали ще вали дъжд, а Той ти казва: "Върви да посееш!" Някои чакат да завали, а разумният селянин отива да разре и посее. Тогава не минават дори пет-шест дни и пада дъжд, Господ те благославя. Разумният човек ще разбере това, което му се нашепва, и някой ден може да е облачно, но Духът му казва: "Иди на работа, времето ще се оправи!" Друг път времето може да е добро и ясно, но Духът му казва: "Днес стой вкъщи!" Защо? Защото приличате на онзи турски кадия*, който отива по Коледа при един руски православен поп на гости. След като го нагостил добре, попът му казва: "Кадиефенди, утре ще има голяма буря, ще падне дълбок сняг, затова като съмне, трябва да си вървиш. Показва го моята свиня - взема пръ-

* (тур.) - съдия

чици и ги разнася из двора". Кадията послушал и си заминал. И наистина, на другия ден завалял сняг и цяла седмица трупало. Освен че попът бил много учен, но и свинята му била много умна и предсказвала. По-късно кадията запитва местния ходжа какво ще бъде утре времето, а той му отговаря, че само Господ знае. Учудва се кадията: "Как така само Господ; и попската свиня знае, а ти не знаеш!" По същия начин и ние казваме "Господ знае". Но който проникновено наблюдава външния свят - пчелите, птиците и другите неща, вижда, че има един Дух вътре в тях, който показва, че условията ще се изменят. Когато предстои да падне сняг, дълбок един-два метра, у птиците се явява едно предчувствие и ще ги видите да се събират по много и да пълнят в гушата си храна в двоен и троен размер, за да могат да преживеят. Когато ще се развали времето, пет-шест часа преди бурята, ще видите, че пчелите бързат натук-натам, връщат се, отиват, а паякът двойни нишки тъче и казва: "Буря ще има, трябва да взема мерки, за да не се развали къщата ми". Ако един човек разбира, че когато пчелите се прибират, ще има буря, че когато свинята носи пръчки, ще вали сняг, такъв човек няма да остане наред път.

Често не вярваме в Бога, не разчитаме на този Божествен Дух, а както сегашните богати хора разчитаме на парите. Може да се разчита на тях, ако ни осигуряваха един устойчив живот. Но в сегашните времена хората влагат един, два, три или до петдесет милиона лева в някоя банка, която впоследствие фалира и те изгубват всичко. В Русия има хора, които са притежавали двеста милиона капитал, а днес са последни бедняци. Питам тогава как ще се осигуриш. На този, който слуша, Духът казва: "Не уповавай на тези пари, изтегли ги от банката и ги раздай на бедните, а утре те ще ти помогнат!" Ще попиташ по ка-

къв начин да ги раздадеш. Ако сам не ги раздадеш, насила ще ти ги вземат. Смъртта е един голям разбойник; тъкмо решиш да си похапнеш и да си попийнеш, идват при тебе духовете на смъртта и казват: "Ти си забогатял, дай парите!" Оберат те, ти изхъркваш и хората казват "Бог да го прости". Защо да го прощава Господ, след като духовете са го обрали? Духовете кои хора обират? Те търсят да открият някой дебел и него обират. Като видя такъв човек, си казвам, че скоро ще го надушат духовете. Какво трябва да прави той? Ако разбира закона, трябва да пости, защото ако не раздаде още сега тези мазнини, утре кожата му ще одерат. Трябва да постиш четири, пет, до десет дни, та когато дойдат духовете-разбойници да кажат: "Този не ни трябва, да го оставим". А когато те видят такъв мазен, ще кажат: "Хайде да го оберем!" Те хващат някого като кокошка, опичат тялото му, изсмукват душата му, а вие казвате "Господ да го прости". Душата му обикаля около своята къща, плаче и пита как да я съгради отново. Ако питаш свещениците, ще кажат, че е умрял. Не, само къщата са му обрали. Затова умрелият се утешава, когато му донесат малко житце. Умрелите много малко ядат. Казват, че мъртвият тежал тридесет и три грама, затова се задоволявал с много малко и само от миризмата на житото можел да се нахрани.

Христос казва: "Когато разумният Дух дойде, ще ти разкрие онзи закон, върху който животът ти е съграден". Няма защо да се страхуваш, че Господ е вложил в тебе чувства, ум и воля. Ти имаш богатства и дори на гол камък да живееш, пак ще можеш да си поправиш живота. Питате какво да правите. Чудни са хората! Цигулар си; ще вземеш цигулката, ще застанеш край пътя, ще свириш, един ще ти даде нещо, друг ще ти даде. Някому се повредила колата; ти ще я поправиш, след което ще седнеш в нея и той ще те

закара където искаш. Срещнеш друг, на когото също се е счунила колата и той ще те пита можеш ли да я поправиш. На втори, на трети поправяш колата и така се прочуваш като майстор. А сега ние стоим и се молим да се уреди животът ни. Приличаме на английския проповедник Спържин, член на една богата църква в Лондон, която искала да събере един-два милиона лева за някакви свои нужди и предложила да молят Бога, за да им се предоставят по някакъв начин тези пари. Проповедникът научава за това и казва: "Няма какво да се молим; аз ще дам петдесет хиляди, а вие останалите ще дадете по колкото искате". Само за един час събрали сумата, а знаете ли колко време трябва да се чака, докато мине този въпрос през Божествената камара? За такава молба Господ кара хората да чакат десет години, а за това време колко пъти ще паднеш духом и ще се обезсърчиш. Когато Господ ти каже да изпълниш Волята Му, няма да питаш какво да правиш. Ако имаш пари в касата си, няма да питаш какво да ги правиш, а ще кажеш: "Господи, искам да правя добро!" Инак ще заприличате на едного, който дойде при мене и ми казва: "Господин Дънов, от тебе искам една услуга; желая да помогна на Братството, купил съм един лотариен билет и искам да спечеля двеста хиляди лева, та половината да дам на Братството". Той иска да прави добро с чужди пари. Ако можеше така, то този печеливш билет аз щях да го взема и щях да му дам сто хиляди лева. Сега всички съвременни хора са все от този род - първо искат да спечелят, че после да правят добро. Те са подобни на циганина, който се качил на една тополя да лови косерчета*; дошла бу-

* косер (диал.) - птица кос

ря и той започва да се моли на Свети Никола да го запази като му обещава: "На тебе, Свети Никола, едно косерче и на мене едно". Бурята продължава и циганинът казва: "Давам всичките косерчета на тебе". Най-после престава бурята и тогава той казва: "Не на друг, а на мене се скъсаха гащите, пък и в края на краищата ти си светия и не ти трябва косерчета"... Целият християнски свят е като циганина на тополата - докато трае бурята, всичко обещава, но премине ли - всичко остава в техните джобове. Но Божественият закон е такъв, че Господ ще вземе всичко, което е Негово. В Бялото Братство се държи строга статистика. Ти си търговец, лекар или учител; Господ изпраща при тебе някой, за да му послужиш в Негово име. Например, лекар си, идва при тебе болен, който не може да си плати, и ти отказваш да го лекуваш. Тогава ще дойде една криза, в която ще изгубиш десет пъти повече, отколкото в друго време. Ако си лекар и откажеш, ще изгубиш клиента си; ако си учител и откажеш да помогнеш някому, ще изгубиш положението си; ако си търговец и откажеш да помогнеш някому, ще фалираш. Няма човек, който е отказал да изпълни Волята Божия и да не е изгубил десетократно. Изпълни Волята Божия!

Тогава как ще се оправи светът? Светът няма да се оправи, докато не дойде Духът на Светлината. Щом дойде Той, ще бъдем смели, решителни и всичко ще бъде възможно. Щом има човек Божествения Дух в себе си, щом изпълнява Неговата Воля, думата му всякога ще минава. Тогава няма да има в света невъзможни работи. Сега мога да ви кажа: бъдете смели в Духа на Светлината! Понякога искаш да направиш нещо, но се раздвоиш. Не, в Божествените работи няма раздвояване; Господ никога няма да те кара да направиш нещо, а после да ти каже да го оставиш. Господ всякога изисква от човека това, ко-

ето може и което има; Господ не изисква от човека това, което не може и което няма.

"Този Дух, казва Христос, като дойде, Той ще ви научи какво да кажете." Знаете ли какво трябва да кажете? Това означава да знаеш да кажеш една дума на място. Сега ще ви поясня тази дума. Ще дам един пример, който и друг път съм разказвал в София: млад поет се влюбил в една графиня, но тя в никакъв случай не можела да се ожени за него, поради високопоставеното си положение. След като излива сърцето си пред него, тя признава, че не може да му бъде жена. Поетът се отчайва и тръгва да се самоубива, но тя разбира мислите му, слага си набързо маска, настига го, прошепва му една дума на ухото и той се връща. Питам какво му е казала. Само една дума! Когато дойде Духът, само една дума ще ви каже и в цялото ви лице ще настъпи промяна. Често една дума в живота ни може да бъде от значение за нашето спасение и една дума може да ни обезсърчи. "Не бой се, бъди смел!" или "От тебе нищо няма да стане".

Божественото Учение притежава положителен смисъл. Всякога мислете положително! Когато дойде Духът, ти питаш защо са всички тези страдания. Той ти отговаря, че страданията са най-великите благословения, които Господ изпраща на грешните хора, за да се свестят. Така по време на войната много българи платиха с живота си. Често англичаните и французите поставяха взривни устройства във форма на часовник или джобно ножче; когато някой българин ги улавяше, те експлодирваха в ръцете му. По-късно вече се научиха, когато видят часовник или ножче, да не го вземат. И сега в света дяволът е поставил много такива ножчета и часовници. Знаеш ли с какво са свързани и какво има в тях? Духът казва: "Не пипай този часовник, не ти трябва!"

Сега ние тръгваме в един разумен Живот. Някои проповядват да живеем за църквата. Няма какво да живееш за църквата. Ще живееш за Бога, за да изпълниш Неговата Воля, за да изпълниш обещанието, което си дал, когато си тръгнал от Небето. Това е първото условие: да изпълниш обещанието, нищо повече! Първото нещо в ума ти е скритата идея да служиш на Бога, след това - да служиш на себе си и най-после - да служиш на ближните си. Така започваме ние: първо на Бога, после на нашата душа и най-после на нашите ближни. Това е законът и ние го прилагаме по три начина: първо на Бога с всичката си душа, с всичкото си сърце, с всичкия си ум и с всичката си сила; после на ближния си като на себе си и най-после на враговете си като ги любим. Когато приложим тези три метода в Школата, ще получим разрешение на всички обществени проблеми. Някой стои и не знае как да разреши дадена задача. Защо не знае? Не е дошъл Божественият Дух. Някои искат като се помолят на Бога, да им се прости всичко. За да ти се простят греховете, постил ли си пет-шест дена, молил ли си се? Не си постил дори тридесет и четири часа, а искаш Господ да ти прости. И когато не ти се чуе молитвата, казваш, че Господ не те е послушал. Не, пет-шест дни ще постиш, ще се молиш, ще контролираш мислите си, чувствата си, действията си и тогава ще кажеш "Господи, прости ме". Постът е само един метод, с който разрешаваме най-великите задачи в света. Така постъпи и Христос - след четиридесет дни пост в пустинята Той най-после огладня. Тогава се яви Духът и Той тръгна да проповядва. Следователно, всяка една работа в света започва с пост. Не трябва по буква да постиш четиридесет дена. Постът означава да очистиш ума, сърцето и волята си. Няма да оставиш нищо неочистено - умът ти ще бъде светъл, сърцето ти - чисто, волята

ти - силна. По този начин всичко ще можеш да направиш. А сега някой десет дни не яде и това било пост. Какво не яде? Не яде печена кокошка и не пие винце. Това не е пост. Когато постиш, ще започнеш да прощаваш на всички и да заличаваш всичко от тефтера си. Ще кажеш на Господа: "Господи, каквото правя аз, така прави и Ти с мене". Господ ще каже: "Дайте сега и моя тефтер". Ти ще зачеркваш и Той ще зачерква, ти ще казваш "Това давам аз" и Господ ще казва "И Аз това давам". Ако ти спреш, и Господ спира. Ако кажеш "Аз давам толкова", а после се поколебаеш, Господ също казва "И Аз давам толкова" и спира на това място.

В Училището, в което сте сега, значение има само това, което правите. Ще го правите с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила, за да бъдете благоприятни на Бога и да изпълните Неговата Воля. Тогава каквато и да е вашата молба, дори и най-долната да е, тя се благославя. По този начин вие ще бъдете последователи на едно Учение, според което винаги ще казвате: "Аз ще му простя". Само силният духом може да прости, това не е за малодушните. Някой лесно обещава, че ще прости. Идва някой болен и казва, че ще работи за тебе, а не може дори да стане от леглото си. Но той обещава за някой ден. Не, аз доказвам, че настоящето е най-важното. Понякога стоиш и казваш: "Днес имах един голям самун* хляб, че ядох, ядох - чудесен беше". Друг казва: "След един месец ще бъда поканен на обед, отлично гощаване ще бъде". Едното е минало, другото е бъдеще, а ти си гладен и чакаш; идва някой и ти дава четвърт хляб и малко боб. Питам това малкото не струва ли повече от твоя самун

* (тур.) - кръгъл хляб

и твоя бъдещ обяд. Бъдещето е на ангелите, миналото е ваше. Настоящото е на Бога - това е Реалността. Дайте ми настоящия хляб, а аз ще ви дам бъдещия обяд и миналия самун, за мене нека да е настоящето! Това е смисълът, това е философията. А ние, когато имаме парче хляб, казваме: "Хубаво е това парче, но ще ми дадат голям самун". Я ти дадат, я не. Това, което сега имаш, е Реалното. Благото, колкото и малко да е, е Божествено. В Божественото няма никакво изключение. Идва някой и ти казва: "Аз не съм богат човек, ще ти дам хиляда лева". - Не, мене ми обещаха десет хиляди, няма да взема твоите хиляда лева. Минават се ден, два, три, ти си променяш мнението и казваш: "Да, обещаха ми, но банката фалирала". Ако беше взел хилядата лева, щеше да си помогнеш. Настоящото е Божествено, уловете го! Оставяме миналото за света, бъдещето за религиозните, а ние се ползваме от Божественото настояще. Някои ще ни убеждават сега да се мъчим, та в бъдеще, на онзи свят, да имаме блаженство. Аз предпочитам сега да блаженствам, настоящето искам аз, сега ми дайте малко хлябец, а после ще видим. Ако сега имам малко хлябец, ще бъда като в рая. В какво се състои голямото благо, може ли да ми опишете в какво се състои бъдещото благо, благото на онзи свят? На бедния му дават парче хляб и той се радва, весели се, а на богатия се падат десет хиляди лева и пак казва, че не му стигат тези пари. За дъщерята и за сина му трябвали и затова е недоволен. Един английски богаташ, който имал триста шестдесет и пет милиона лири, по време на коронясването на краля се хвърлил в морето от страх, че няма да му стигнат тези пари. Бил умопобъркан. Че кой не е умопобъркан, има ли някой, който мисли по-трезво? Ти имаш сто хиляди лева в банката, но се боиш, че няма да ти стигнат, понеже има криза. Беднякът, който няма ни-

то стотинка в банката, когато спечели сто лева, казва "Слава Богу, утре пак ще заработя". Питам тогава кой е щастлив, не сме ли като оня англичанин? Но когато дойде Духът, Той ще бъде настоящето, Той ще ни даде Реалното в света. Реалното е настоящето. Малките благословения, които Бог ни изпраща в света, трябва да приемем. Върху малките добрини почива цялото щастие. Това щастие Божественият Дух го носи. Той всеки ден ти похлопва, а ти Му казваш: "Не ме закачай, толкова важен въпрос имам, с жена си не сме се примирили". Повикай Духа да ви примири! Ти ще се примиряваш с жена си, а после ще викаш Духа да дойде. Не, повикай Духа и Му кажи: "Господи, Ти си дошъл навреме, ела, помогни ми и каквото кажеш, аз ще го направя!" По този начин въпросът веднага ще се разреши.

Христос казва: "Светият Дух ще дойде и Той ще ви научи какво да кажете". Този Дух ще ни научи да говорим с езика на Любовта. Започнем ли да говорим с този любовен език, всичко е възможно. Виждали ли сте в какво се състои силата на децата? Те знаят този език. Дойде си някой път бащата от работа и жената започва да му иска пари за дрехи, за това-онова. "Нямам пари, отговаря мъжът, голяма криза има." Идва голямата дъщеря и надменно иска пари от баща си. И на нея той отговаря, че няма. Идва малкото детенце, казва някаква сладка дума и току-виж намерили се пари. Малкото детенце е казало една сладка дума на ухото на баща си. Майката е недоволна: "За мене няма, а за малкото дете има". Да, защото това дете знае как да говори, езика на баща си разбира. Когато и ние започнем да говорим на Господа с Неговия език, с езика на Любовта, сърцето Му започва да се отваря и ние всичко придобиваме. А сега Му говорим: "Татко, ти трябва да ни дадеш!" Тогава Той казва: "Нямам нищо за вас". По

този начин ние приличаме на оня син, който следва в странство, в Германия, и пише писмо на баща си: "Татко, прати ми пари, в противен случай няма да мога да завърша". Бащата не знае да чете, среща един касапин и му дава писмото. Верен на природата си, касапинът прочита грубо писмото и бащата, недоволен от сина си, казва: "Нищо няма да му пратя на това магаре, пет пари дори няма да му пратя". След това среща на пътя един абаджия и му казва: "Я ми прочети това писмо; чете го един касапин, но прочети го и ти". Абаджията започва кротко: "Татко, моля ти се, имам нужда от пари, прати ми, за да завърша". - Щом като е така, ще му пратя пари... По този начин абаджията спасява положението. Това е син, който разбира баща си; това е цялата философия на Живота. Езикът ни трябва да бъде мек по съдържание, по форма и по смисъл. Това е Божественото в света. И когато всинца се научим на този език, светът ще се оправи. Това изкуство ще научите в Училището - да говорите меко. И тогава Духът ще ви научи какво да кажете. Тогава Любовта ще ви научи какво да кажете.

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

В преддверието на Божествената Школа/3
Беседа за младите/7
Новият и старият живот/17
Изтълкувай ни тази притча/36
Какво ще срещне ученикът на Пътя.
Правила и мерки за избягване на
всички погрешки/44
Аз съм истинната лоза/64
Вътрешното разбиране на духовния
живот на ученика/87
Съвети и наставления за учениците/93
Аз съм вратата на овцете/109
Празникът на труда/122
Дух Свети ще ви научи/141

ИЗДАТЕЛСКА КЪЩА

"РОЯЛ-77"

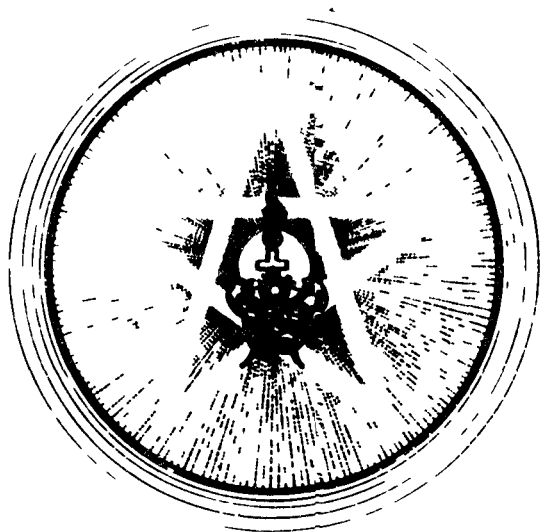
Варна

ИЗДАВА

**българска и
преводна литература**

Варна, бул. "България", бл. 122, вх. 9, ап. 191

тел. (052) 45-28-87

11,50 Λ8